

Giới thiệu Thái Cổ Thần Vương

Đồn rằng trên thiên khung của Cửu Thiên Đại Lục có chín Tinh Hà, vô số Tinh Thần, đều vì Võ Mệnh Tinh Thần.

Người luyện võ đạo có thể kết nối với Tinh Thần, làm Tinh Hồn trong bản thân thức tỉnh, trở thành tu sĩ Võ Mệnh.

Truyền thuyết kể, Võ tu lợi hại nhất Cửu Thiên Đại Lục, mỗi một lần đột phá cảnh giới lại có thể mở ra một Tinh Môn, từ đó câu thông với một viên Tinh Thần, cho đến trên Cửu Trọng Thiên, đều có Võ Mệnh Tinh Thần của mình, hóa thân Thái Cổ Thần Vương thông thiên triệt địa.

Hàng tỉ sinh linh, chư thiên vạn giới, Tàn Ván Thiên cười nhìn Thương Thiên, hấn muốn làm viên Tinh Thần sáng nhất thiên không kia.

Cảnh giới: Luyện Thể - Luân Mạch - Nguyên Phủ - Thiên Cương(Tôn giả) - Thiên Tượng -...chia Cửu trọng

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Đoạn mạch tu hành

Cửu Thiên Đại Lục, trên thiên khung có chín Tinh Hà, mỗi một Tinh Hà, đều do Tinh Thần vô tận đan vào mà thành, chín Tinh Hà này, lại xưng Cửu Trọng Thiên.

Trên Đại Lục Võ đạo vi tôn, nhân loại từ nhỏ thông qua phương thức minh tướng, cảm nhận Thiên Địa Nguyên Khí, thổ nạp tu hành, Luyện Khí Dưỡng Thần, tu hành Công pháp, trở thành một Võ tu.

Nhân loại có thể thông qua minh tướng, cảm ứng được Cửu Thiên Tinh Hà tồn tại, thu nạp lực lượng Tinh Thần, thậm chí, câu thông với một viên Tinh Thần trong đó, ngưng tụ Tinh Hồn, trở thành tu sĩ Võ Mệnh tôn quý.

Còn có người lợi hại hơn, sau khi bọn họ trở thành tu sĩ Võ Mệnh, cô đọng Tinh Thần Nguyên Lực, không ngừng cường hóa thực lực bản thân, đột phá cảnh giới Võ giả, mở Tinh Môn, từ đó câu thông càng nhiều Tinh Thần hơn, ngưng tụ vô số Tinh Hồn.

Truyền thuyết, Cửu Thiên Đại Lục lợi hại nhất Võ tu, mỗi đột phá một cảnh giới, liền có thể mở một Tinh Môn, từ đó câu thông một viên Tinh Thần, cho đến trên Cửu Trọng Thiên, đều có Võ Mệnh Tinh Thần của mình, hóa thân Cửu Thiên Chiến Thần thông thiên triệt địa.

...

Sở Quốc, Thiên Ung thành, Bạch gia.

Trên trán của Bạch Thu Tuyết chảy đầy mồ hôi, phảng phất như cực kỳ thống khổ, nhưng nàng cắn chặt răng kiên trì như trước.

Dưới màn đêm, Tinh quang trên thiên khung không ngừng chiếu xuống trên người Bạch Thu Tuyết, làm nổi bật thân thể nhu mỹ, cùng với quần áo bị mồ hôi ướt đầm mà như ẩn như hiện của nàng, mà giờ khắc này Tàn Ván Thiên không có tâm tư thưởng thức mỹ cảnh này.

- Cố thủ bản tâm, thống khổ bất quá là ý niệm, thả lỏng mình, tưởng tượng thời khắc này ngươi là Tinh Linh xinh đẹp, đang ở trong Cửu Thiên Tinh Hà bay lượn, thưởng thức Tinh Thần mỹ cảnh, tựa như ảo mộng, còn thống khổ như mộng liền qua.

Thanh âm của Tàn Ván Thiên êm dịu, theo gió thổi vào tai Bạch Thu Tuyết, làm cho thân thể nàng rung động trở nên hơi nhỏ hơn nhiều.

Chờ thân thể pháp phòng của Bạch Thu Tuyết dần dần trở bình thường lại, Tàn Ván Thiên lấy ra chín cây ngân châm, đâm vào đầu Bạch Thu Tuyết.

- A...

Bạch Tinh ở bên cạnh thấy một màn như vậy suýt nữa kinh hô thành tiếng, tay nhỏ miệng che, nhìn cử động điên cuồng của Tàn Ván Thiên, lại nhìn tỷ tỷ Bạch Thu Tuyết của mình một chút.

- Dẫn Tinh Thần chi lực vào cơ thể, chạy qua kinh mạch, phong vào Tinh Môn.

Thanh âm của Tàn Ván Thiên tựa như mộng ảo, tiếp tục bay vào trong tai Bạch Thu Tuyết, làm cho Tinh Thần chi lực không ngừng bị Bạch Thu Tuyết hút vào trong thân thể, chu thiên tuần hoàn.

- Quay về không linh, ngươi bây giờ là ý thức thể, tìm được Tinh Thần ngươi thích, tương dung cùng với ý thức của ngươi.

Thanh âm của Tàn Ván Thiên lộ ra lực lượng thôi miên, chỉ thấy từ từ, ở trên đỉnh đầu Bạch Thu Tuyết, dần dần ngưng tụ ra một hư ảnh, chính là kim hạc

giương cánh, tràn đầy đường cong cùng lực lượng mỹ cảm

Đôi mắt đẹp của Bạch Tinh tròn trĩnh lên, đây là Tinh Hồn hư ảnh... Tỷ tỷ, thật muốn ngưng tụ ra Tinh Hồn.

- Tiếp đó, dựa vào chính ngươi.

Trong lòng Tần Vãn Thiên trầm nghĩ, trên khuôn mặt thiếu niên còn hơi lộ ra non nớt kia, hơi có vài phần ngưng trọng.

Trên người Bạch Thu Tuyết, Tinh quang đại phóng, rốt cục một tiếng hạc minh vang lên, kim hạc ngưng thật, một cỗ lực lượng Tinh Thần kinh khủng lan tràn ra, Bạch Thu Tuyết mở đôi mắt đẹp, sáng sủa giống như Tinh Thần.

- Thành công.

Bạch Tinh cao hứng nhảy lên, chỉ thấy nàng một tay ôm lấy Tần Vãn Thiên, lời nói không có mạch lạc hồ:

- Vãn Thiên ca ca, thật thành công.

Nói xong, nàng còn không chút khách khí hôn Tần Vãn Thiên một cái.

Trong mắt Tần Vãn Thiên cũng lộ ra nụ cười xán lạn, mang theo khí tức dương quang, không chút nào nghiêm túc như mới vừa rồi.

- Máy trọng?

Tần Vãn Thiên nhìn vị hôn thê của hắn, cười hỏi.

- Đệ tam trọng.

Bạch Thu Tuyết cũng cười, rất rực rỡ, đương nhiên cũng rất đẹp, Bạch Thu Tuyết năm nay 16 tuổi, chính là một trong tứ đại mỹ nữ của Thiên Ung thành, Bạch gia tiểu thư.

- Đệ tam trọng, tỷ tỷ lần đầu tiên liền câu thông Tinh Thần đệ tam trọng ngưng tụ Tinh Hồn, đây chẳng phải là sau này có thể dễ dàng ngưng tụ viên Tinh Hồn thứ hai, thứ ba, thật tốt quá, ta đi nói cho phụ thân.

Bạch Tinh phảng phất như còn cao hứng hơn tỷ tỷ nàng.

- Không cần.

Chỉ thấy một trung niên từ nơi không xa đi tới, đúng là phụ thân của Bạch Thu Tuyết và Bạch Tinh... Bạch Thanh Tùng, chỉ thấy hai tay của hắn cũng hơi run rẩy, nhìn Bạch Thu Tuyết, cười nói:

- Thu Tuyết, cực khổ rồi.

- Phụ thân, nếu không có Vãn Thiên ca ca, tỷ tỷ còn không nhất định có thể ngưng tụ Tinh Hồn.

Bạch Tinh thì thầm một tiếng, lúc này Bạch Thanh Tùng mới nhìn về phía Tần Vãn Thiên, nở nụ cười nói:

- Vãn Thiên, hôm nay cũng khổ cực ngươi, ngươi sớm nghỉ ngơi một chút đi, ta và Thu Tuyết đi trước.

- Được rồi Bạch thúc.

Tần Vãn Thiên cười đáp lại, từ ba năm trước Tần gia cùng Bạch gia quyết định hôn ước, Bạch Thanh Tùng liền thường xuyên mời hắn tới Bạch gia ở, làm người hòa ái, đối với hắn cực kỳ tốt.

- Tinh nha đầu, ngươi cũng đi theo ta đi, không nên quấy rầy Vãn Thiên ca ca của ngươi.

Bạch Thanh Tùng nhìn Bạch Tinh nói, bất quá chỉ thấy Bạch Tinh thè lưỡi:

- Hôm nay sao phụ thân không cho ta hô tỷ phụ, ta ở chỗ này cùng Vãn Thiên ca ca nói chuyện phiếm, ngươi và tỷ tỷ đi làm việc trước đi.

Bạch Thanh Tùng nhìn Bạch Tinh, lập tức gật đầu, mang Bạch Thu Tuyết rời đi.

- Viên Tinh Hồn thứ nhất của tỷ tỷ liền câu thông Tinh Thần đệ tam trọng, phụ thân khẳng định lại đi tìm gia tộc trưởng lão họp, ta mới không muốn đi đây này.

Bạch Tinh thấy Bạch Thanh Tùng ly khai, nhếch miệng nở nụ cười:

- Vãn Thiên ca ca, trước đây ta còn chưa tin, không nghĩ tới ngươi thật làm được, trước ngươi không cho tỷ tỷ hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí, cũng không để cho nàng sớm ngưng tụ Tinh Hồn, lẽ nào chính là vì hôm nay sao?

- Hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí, kinh mạch khiếu huyết trong cơ thể liền tồn tại Thiên Địa Nguyên Khí, đối với Tinh Thần chỉ lực cảm ứng tất nhiên liên yếu, hi vọng ngưng tụ Tinh Hồn liền giảm vài phần.

Tần Vãn Thiên nằm trên mặt đất, nhìn Tinh Thần đầy trời.

- Phần lớn người đều là vừa hút Thiên Địa Nguyên Khí, vừa cảm ngộ Tinh Thần, như vậy mặc dù không thể trở thành tu sĩ Vô Mệnh, cũng sẽ không làm lỡ tu hành Võ tu, mà phương pháp của Vãn Thiên ca ca ngươi, chính là nhận định nhất định phải ngưng tụ Tinh Hồn, trở thành tu sĩ Vô Mệnh, như vậy chẳng phải là rất mạo hiểm, vạn nhất không thể trở thành tu sĩ Vô Mệnh, trở ngại tu hành thì sao.

Bạch Tinh ngồi ở bên cạnh Tần Vãn Thiên nói.

- Tinh Nhi, ngươi nghe nói qua bao nhiêu loại Tinh Hồn?

Tần Vãn Thiên hỏi.

- Rất ít, người ngưng tụ Tinh Hồn ở Thiên Ung thành không nhiều, ta nghe nói không nhiều, còn Vãn Thiên ca ca ngươi?

- Cửu Thiên Tinh Hà, Vô Mệnh Tinh Thần vô tận, mỗi một khóa Vô Mệnh Tinh Thần, đều đối ứng một loại Tinh Hồn.

- Ngưng tụ Sư Tử Tinh Hồn, sau khi ngưng tụ cho ngươi có lực lượng mãnh thú, tuy tiện có thể xé rách hổ báo; có Thiên Mục Tinh Hồn, có thể tăng cường thị lực cảm nhận của ngươi, cho ngươi nhìn xa hơn, thời điểm chiến đấu lực cảm nhận càng mạnh; có Đoán Tinh Hồn, cho ngươi trở thành một Đoán Tạo Sư cường đại; có Đại Mộng Tinh Hồn, có thể cho ngươi ở trong mộng tu luyện, còn có thể để cho người khác rơi vào trong giấc mộng...

- Trong mộng tu hành, khiến người ta nằm mơ, quá thần kỳ.

Bạch Tinh thì thảo nói.

- Đại Lục rất lớn, ta nghe nói thế giới bên ngoài, người cường đại đều có nhiều Tinh Hồn, bọn họ Phi Thiên Độn Địa không gì làm không được, chỉ có tu sĩ Vô Mệnh, mới là chúa tể của mảnh đại lục này, Võ tu phổ thông, dường như con kiến hôi, không thể trở thành tu sĩ Vô Mệnh, không bằng không tu hành.

Trong con ngươi của Tần Vãn Thiên lộ ra một tia nóng cháy, hẳn nhất định phải trở thành một tu sĩ Vô Mệnh cường đại, ngưng tụ các loại Tinh Hồn bắt đầu, đi ra ngoài xem thế giới to lớn kia.

Hắc bá nói qua, Thiên Ung thành quá nhỏ, ở trước mặt Đại Lục, chính là một con kiến.

- Thế nhưng, ta nghe nói...

Bạch Tinh muốn nói lại thôi.

- Nghe nói ta trời sinh tuyệt mạch, không thể tu hành phải không.

Tần Vãn Thiên mỉm cười nói, lập tức ngồi dậy:

- Ai nói trời sinh tuyệt mạch không thể tu hành, ta nhất định sẽ trở thành tu sĩ Vô Mệnh.

Thấy Tần Vãn Thiên cười tự tin, Bạch Tinh cũng nở nụ cười xinh đẹp:

- Ta cũng tin tưởng Vãn Thiên ca ca, ta đi trước, miễn cho quấy rối Vãn Thiên ca ca trở thành tu sĩ Vô Mệnh.

- Ân, đi thôi, nhớ kỹ sớm nghỉ ngơi một chút, hơn nữa, không nên hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí.

Tần Vãn Thiên dặn dò một tiếng.

- Đã biết.

Bạch Tinh nhìn Tần Vãn Thiên thề lời, lập tức chạy chậm ly khai, nhìn bóng lưng duyên dáng của Bạch Tinh, Tần Vãn Thiên bất ngờ phát hiện, bất tri bất giác, nha đầu kia cũng đã trưởng thành, 15 tuổi nàng đã duyên dáng yêu kiều, không còn là tiểu nha đầu ba năm trước kia, trên mặt Tần Vãn Thiên, toát ra dáng tươi cười sáng lạng.

Sau khi Bạch Tinh rời khỏi, Tần Vãn Thiên bắt đầu tu hành, chỉ thấy hắn nhắm mắt lại, tiến nhập trạng thái minh tường, ở trong cơ thể Tần Vãn Thiên, kinh mạch hầu như hoàn toàn nghiền nát, nào chỉ là trời sinh tuyệt mạch, bất quá hắn tựa hồ không thèm để ý chút nào, dẫn Tinh Thần vào cơ thể, chạy quanh thân đoạn mạch, Tinh Thần Nguyên Lực tảo bạo cuộn cuộn không dứt va chạm vào kinh mạch yếu ớt, tựa hồ muốn triệt để nát bấy.

Trong sát na, trên mặt Tần Vãn Thiên tràn đầy thần sắc thống khổ, loại đau này, so với Bạch Thu Tuyết thừa nhận đau chỉ 10 lần, nhưng hắn cắn chặt hàm răng như trước.

Kinh mạch phân bố ở trong cơ thể người, liên tiếp đến thân thể, kinh mạch nghiền nát, tương đương với tàn phế, thuộc về thân thể không hoàn chỉnh, Vô đạo chỉ nhân tu hành, phải không ngừng mở rộng kinh mạch, thậm chí ở sau Luyện Thể cảnh, còn phải trọng tổ kinh mạch, đúc thành chín đại mạch, thông suốt bảy đại chủ khiếu, lực phủ ngũ tạng, làm cho tiềm năng của người không ngừng bị đào móc khai phá.

Ban đầu thời điểm Tần Văn Thiên hủy kinh mạch, thiếu chút nữa trở thành phế nhân, nhưng Hắc bá lấy được vật cô đọng thân thể của hắn, làm cho hắn không đến mức tàn phế, hơn nữa Tần Văn Thiên mỗi ngày rèn đúc thân thể, cũng không gián đoạn, khiến cho hắn có khí lực của người bình thường.

Nhưng mà, toái mạch dĩ nhiên không phải mục đích của Tần Văn Thiên, Tinh Thần tổ mạch có ghi chép, chỉ có kinh mạch nghiền nát, mới có khả năng hấp nhận Tinh Thần luân mạch hoàn mỹ nhất, chính là câu phá rồi lại lập!

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Lấy oán báo ân

Không khí sáng sớm tươi mát, Tần Văn Thiên nhìn tưởng một đêm, thân thanh khí sáng, thật sớm liền lên chạy bộ, hắn không có thu nạp Thiên Địa Nguyên Khí tu hành, thể chất thiên nhiên, bởi vậy lợi dụng phương pháp nguyên thủy nhất này rèn luyện thân thể, hạ nhân Bạch gia mỗi ngày sáng sớm đều có thể thấy Tần Văn Thiên, mới đầu bọn họ nghĩ kỳ quái, về sau liền dần dần quen.

Cô gia không thể tu hành, thành Vô tu bình thường nhất cũng không thể làm được, vì vậy hi vọng mượn chạy bộ bước vào Luyện Thể nhất trọng, đây không thể nghi ngờ là người si nói mộng, Bạch gia hạ nhân đều khinh thường Tần Văn Thiên, nếu như không phải bởi vì hắn vận khí tốt, là thiếu gia Tần phủ, gia chủ sẽ không có khả năng tuyển chọn một phế vật như vậy làm cô gia.

- Ta nghe nói hôm qua ban đêm tiểu thư trở thành một tu sĩ Võ Mệnh, không biết việc hôn nhân này, còn có thể giữ được hay không.

Xa xa có hạ nhân nhìn Tần Văn Thiên chạy bộ, xì xào bàn tán.

- Đúng vậy, ngay đêm đó Gia chủ liền mở hội nghị cao tầng gia tộc, đồng thời khuếch tán tin tức ra, nghe nói tiểu thư câu thông Võ Mệnh Tinh Thần, là đệ tam trọng Tinh Hà Tinh Thần, mặc dù ở trong tu sĩ Võ Mệnh, cũng là thiên tài tuyệt đỉnh.

- Phải, nhân loại trời sinh có một Tinh Môn, có thể dung nạp Tinh Hồn, thể nhưng không có thiên phú, căn bản ngưng tụ không được, nhưng hiện tại tiểu thư có thể cảm giác được Tinh Thần đệ tam trọng, sau này trải qua Luyện Thể cửu trọng bước vào Luân Mạch cảnh, lại mở một Tinh Môn, khi đó có thể dễ dàng ngưng tụ Tinh Hồn thứ hai, ít nhất cũng sẽ có Tinh Hồn thứ ba, thật lợi hại, nếu sau này lại có thể mở Tinh Môn...

- Không chỉ như vậy, Tinh Thần đệ tam trọng này ẩn chứa năng lượng khổng lồ hơn đệ nhất trọng, ngưng tụ Tinh Hồn lại càng lợi hại, tầm tã, phế vật kia xem ra địa vị nguy hiểm.

Bọn họ không biết, những thanh âm này đều truyền vào trong tai Tần Văn Thiên, hắn nhìn tưởng nhiều năm, lực cảm nhận không phải người thường có thể so sánh, thanh âm rất nhỏ cũng nghe được, bất quá hắn không có để ý mấy lời đồn đại nhảm nhí này, Thu Tuyết quen biết hắn ba năm, hai người thường xuyên gặp nhau, tựa như thân nhân, dù Thu Tuyết không thích hắn cũng không quan hệ, đến lúc đó hai nhà thương lượng một chút, làm cho trận hôn ước này thôi là được, Thu Tuyết vẫn là muội muội của hắn.

- Bây giờ sau chính là sinh nhật 50 tuổi của Bạch thúc, ta liền ở ngày này ngưng tụ Tinh Hồn, coi như là đưa cho Bạch thúc lễ vật.

Tần Văn Thiên nghĩ vậy nở nụ cười, tất cả mọi người cho là hắn trời sinh tuyệt mạch không cách nào tu hành, kỳ thực không biết là Hắc bá làm cho hắn tự toái kinh mạch, hắn cho tới bây giờ chưa từng hoài nghi Hắc bá, hắn lợi dụng Hắc bá dạy, đã giúp Thu Tuyết ngưng tụ ra Tinh Hồn, bất quá Hắc bá chưa bao giờ cho Tần Văn Thiên ở trước mặt người ngoài nói hắn.

Bất tri bất giác, Tần Văn Thiên đi tới chỗ ở của Bạch Thanh Tùng, không khỏi hơi ngừng chân.

- Văn Thiên.

Một giọng nói truyền đến, chỉ thấy thân ảnh của Bạch Thanh Tùng đi ra, nhìn Tần Văn Thiên:

- Lại chạy bộ sao?

- Ân.

Tần Văn Thiên gật đầu:

- Thu Tuyết thế nào, ta muốn đi xem nàng.

- Văn Thiên, mặc dù không thể tu hành cũng không sao, không nên khó xử tự mình.

Bạch Thanh Tùng không trả lời Tần Vãn Thiên, mà nói, làm cho Tần Vãn Thiên sững sốt một chút, lập tức cười nói:

- Ta sẽ cố gắng.
- Không cần phải đi cưỡng cầu, kỳ thực, làm người bình thường, lập gia đình, bình thân vượt qua một đời, cũng là lựa chọn tốt.

Bạch Thanh Tùng lần thứ hai nói, làm cho Tần Vãn Thiên cứng ở kia, nhìn Bạch Thanh Tùng, cảm giác đối phương hơi có chút xa lạ.

- Được.

Trên mặt Tần Vãn Thiên lại lộ ra một tia vui vẻ, nói:

- Bạch thúc, ta đi trước.
- Đi thôi, mấy ngày nay không nên chạy loạn.

Bạch Thanh Tùng nhàn nhạt mở miệng nói, Tần Vãn Thiên ly khai, trong hai ngày sau, Tần Vãn Thiên liền chưa từng nhìn thấy Bạch Thanh Tùng, cũng không thấy Bạch Thu Tuyết, mà tin tức Bạch Thu Tuyết trở thành thiên tài lại truyền khắp Thiên Ung thành.

Ngày thứ ba, Tần Vãn Thiên sáng sớm mình tướng kết thúc, hắn phát hiện bên ngoài tiểu viện của mình nhiều hơn hai gã bảo vệ, đi ra bên ngoài, chỉ thấy hai gã bảo vệ chặn đường đi của hắn, một màn này, làm cho trong lòng Tần Vãn Thiên lộp bộp một tiếng, sắc mặt ngay lập tức thay đổi, lạnh lùng nói:

- Các ngươi đây là ý gì?
- Bên ngoài rất loạn, mấy ngày nay Tần thiếu gia nên thành thật ở chỗ này.

Một người trong đó lạnh như băng nói, tâm của Tần Vãn Thiên không ngừng chìm xuống, trước đây, người Bạch gia đều cung kính xưng hô hắn một tiếng cô gia, mà giờ khắc này, đối phương lại dùng ngữ khí như vậy nói với hắn.

Tần Vãn Thiên quan tâm không phải câu xưng hô cô gia này, mà là một loại thái độ.

- Chuyện gì xảy ra?

Tần Vãn Thiên cảm giác trên người hơi có chút mát, từ ngày ấy giúp đỡ Bạch Thu Tuyết thức tỉnh Tinh Hồn, sao cảm giác toàn bộ bỗng nhiên thay đổi vậy.

- Tần thiếu gia còn không cần lo, hảo hảo ở đây liền được.
- Cần rồi.

Tần Vãn Thiên quát lớn một tiếng:

- Ta muốn gặp Bạch thúc.

Chỉ thấy một gã bảo vệ khoé miệng lộ ra cười nhạt, nhìn chằm chằm Tần Vãn Thiên nói:

- Phế vật, ta lập lại lần nữa, ngươi hảo hảo ngảy ngốc ở đây đi, thật còn coi mình là cô gia.

Tâm của Tần Vãn Thiên lạnh đến đáy cốc, hắn cũng không phải kẻ ngu si, làm sao có thể không ý thức được chuyện gì xảy ra, hắn bị giam lỏng, liên tưởng tới Bạch thúc từng nói, hắn biết, Bạch gia muốn hủy hôn ước này.

- Bạch thúc, nếu ngươi không muốn thực hiện hôn ước, có thể trực tiếp nói với ta nha.

Trong lòng Tần Vãn Thiên nói nhỏ, cảm giác lòng hơi có chút đau, lẽ nào ba năm qua, đều là nguy trang sao.

Tần Vãn Thiên biết, Bạch gia cùng Tần gia định ra hôn ước, nhưng thật ra là vì mượn lực lượng của Tần phủ, nhưng như thế, vì sao hôm nay, Bạch gia dám đối với hắn như thế.

- Các ngươi câm miệng.

Một thanh âm quát lớn truyền đến, Tần Vãn Thiên ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Bạch Tinh chạy chậm qua, lôi kéo Tần Vãn Thiên đi vào phòng.

- Vãn Thiên ca ca.

Chỉ thấy hai mắt Bạch Tinh đỏ bừng, tựa hồ có nước mắt, nhìn Tần Vãn Thiên:

- Vãn Thiên ca ca, Bạch gia ta có lỗi với ngươi.

- Ta không rõ.

Tần Vấn Thiên nói:

- Tình nhi, ta muốn gặp phụ thân ngươi, nếu như hấn không muốn, ta có thể bảo nghĩa phụ cùng hấn thương lượng, xé bỏ hôn ước này, Tần Vấn Thiên ta, còn có Tần phủ, cũng sẽ không cưỡng cầu.

- Vấn Thiên ca ca, cha ta... Bạch gia, bọn họ muốn giết ngươi.

Nước mắt Bạch Tinh chảy xuống, âm thanh run rẩy, lời của nàng giống như một đạo sấm sét giữa trời quang đánh vào trong đầu Tần Vấn Thiên, làm cho hấn ngây ngẩn cả người, giết hấn?

- Vì sao?

Tần Vấn Thiên mờ mịt, không giải thích được.

- Không nên hỏi vì sao, Vấn Thiên ca ca, ngươi đi nhanh đi.

Hai mắt Bạch Tinh đầm lệ, Tần Vấn Thiên trầm mặc chốc lát, lập tức mở miệng nói:

- Ta đã bị giam lỏng, đi như thế nào?

- Ta chuẩn bị cho ngươi khoái mã ở cửa sau, ngươi mau cầm lấy ta làm con tin, đi.

Bạch Tinh lấy ra một cây chùy thủ đưa cho Tần Vấn Thiên, làm cho thần sắc của Tần Vấn Thiên cứng đờ.

- Gia chủ.

Bên ngoài, một giọng nói truyền đến, lập tức là nhiều tiếng bước chân, làm cho sắc mặt của Bạch Tinh trắng bệch:

- Vấn Thiên ca ca, nhanh lên một chút.

- Tình nhi, nói cho ta biết, nguyên nhân.

Ánh mắt của Tần Vấn Thiên nhìn chằm chằm Bạch Tinh, Bạch Tinh vội la lên:

- Sau khi tỷ tỷ trở thành thiên tài, tin tức ngay đêm đó liền truyền vào Sở Quốc Hoàng thành, Hoàng thành Diệp gia, có ý thông gia.

- Hoàng thành Diệp gia.

Tâm của Tần Vấn Thiên càng lạnh hơn vài phần:

- Tần phủ tử địch, vì vậy, Bạch gia muốn lấy mạng ta tới cho thấy thái độ, cùng Tần phủ chặt đứt quan hệ, cùng Diệp gia thông gia.

- Vấn Thiên ca ca, đừng nói nữa.

Tình nhi kín đáo đưa chùy thủ cho Tần Vấn Thiên, nhưng chỉ thấy Tần Vấn Thiên lắc đầu, vuốt gương mặt của Tình nhi, lộ ra một tia vui vẻ nhu hòa:

- Tần Vấn Thiên ta lại vô năng, cũng không dùng chùy thủ chỉ về phía ngươi.

Cửa bị đẩy ra, sắc mặt Bạch Tinh trong nháy mắt trắng bệch như tờ giấy.

- Bạch Tinh, qua đây.

Một tiếng quát lạnh truyền ra, Bạch Thanh Tùng lạnh lẽo nói.

- Không, phụ thân, tỷ tỷ là nhờ Vấn Thiên ca ca mới có thể câu thông Tinh Thần đệ tam trọng, thức tỉnh Tinh Hồn, tại sao muốn lấy oán báo ân.

Bạch Tinh nhìn Bạch Thanh Tùng quát.

- Tỷ tỷ ngươi thiên phú kinh người, tự mình tu hành nhất cử câu thông Tinh Thần đệ tam trọng, khi nào cần hấn giúp đỡ?

Bạch Thanh Tùng nhìn Bạch Tinh, nói:

- Tình nhi, ngươi còn không hiểu chuyện, nghe vì phụ nói, trở về.

- Tình nhi, đi thôi.

Tần Vấn Thiên nhìn Bạch Tinh cười nói, làm cho thần sắc Bạch Tinh cứng đờ:

- Vấn Thiên ca ca.
- Nhớ kỹ ta đã dạy ngươi.

Tần Vấn Thiên sờ sờ đầu Bạch Tinh, đẩy Bạch Tinh về bên cạnh Bạch Thanh Tùng, ánh mắt lập tức nhìn về phía Bạch Thanh Tùng, nói:

- Bạch thúc, ngươi muốn đối đãi ta như thế nào?
- Tần Vấn Thiên, ngươi không chỉ trời sinh phế vật, hơn nữa phẩm hạnh không hợp, lại có lòng bất chính với tiểu nữ, tự ngươi nói một chút, ta nên xử trí ngươi như thế nào.

Lúc này Bạch Thanh Tùng làm cho Tần Vấn Thiên cảm giác vô cùng xa lạ, chỉ thấy hắn nở nụ cười, tâm triệt để chết, nhìn Bạch Thanh Tùng nói:

- Ta chỉ muốn biết, việc này, Thu Tuyết là thái độ gì?
- Ngươi không cần thiết phải biết.

Bạch Thanh Tùng lạnh lùng đáp lại, trên người mơ hồ lộ ra một tia sát cơ.

- Hôm nay, chỉ cần ta chết ở Bạch gia, vô luận là nguyên nhân gì chết, ta dám cam đoan, nghĩa phụ ta tất nhiên suất quân san Bạch gia thành bình địa.

Tần Vấn Thiên đột nhiên quát lớn, ánh mắt không hề sợ hãi nhìn chăm chăm Bạch Thanh Tùng, trong sát na kia, trên mặt thiếu niên ôn hòa hiện đầy cương nghị.

- Bạch thúc, trước khi Bạch gia ngươi có năng lực chống lại Tần phủ, ta khuyên ngươi, tốt nhất đừng động tới ta.

Bạch Thanh Tùng nhìn chăm chăm ánh mắt của Tần Vấn Thiên, hiển nhiên, hắn cũng có chút ngoài ý muốn, thiếu niên ôn hòa kia, lại trở nên kiên quyết như vậy, trầm mặc hồi lâu, chỉ thấy hắn xoay người đi ra ngoài, nói:

- Mang nhị tiểu thư về, không được để cho nàng xuất môn nửa bước, Tần Vấn Thiên, không được bước ra viện này.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Thiên tài thức tỉnh

Nhìn đám người Bạch Thanh Tùng rời đi, Tần Vấn Thiên cảm giác như mùa đông lạnh lẽo, trong một đêm, liên tục xuất hiện biến cố, Bạch thúc hòa ái, lại dẫn người tới muốn giết hắn.

Mặc dù tâm tính của Tần Vấn Thiên phi phạm, nhưng lúc này như trước cảm giác được trong lòng hơi choáng, thật lâu không cách nào dẹp loạn, rốt cục, Tần Vấn Thiên thở sâu, nụ cười sáng lạn kia lần thứ hai hiện lên ở trên mặt, thần tình âm lạnh thì như thế nào, hắn chỉ cần làm tốt chính mình, nghĩa phụ không phải đối đãi hắn ân trọng như núi sao, còn có Tinh nhi, nàng không tiếc phân bội phụ thân, cũng muốn nói cho hắn biết nguy hiểm.

Bất quá bây giờ Tần Vấn Thiên tựa hồ không có thời gian nghĩ như lâu, hắn càng cần chính là thoát khỏi khốn cảnh trước mắt, như vậy, cũng chỉ có tu hành.

Tần Vấn Thiên ngồi xếp bằng, nhìn thoáng qua trên cổ treo một tảng đá, nói:

- Từ Quý lão, Hắc bá nói ngươi để lại viên phá thạch đầu này cho ta, ngươi cũng sớm kéo ta đi như vậy.

Nói xong, Tần Vấn Thiên lấy ra chín cây ngân châm, đâm vào trên đầu của mình, lập tức nhắm mắt lại, cố thủ bản tâm, vứt bỏ hết thảy, tiến nhập trạng thái không minh, tướng tượng mình thành vật chứa, rất nhanh, hắn cảm ứng được Thiên Địa Nguyên Lực cùng Tinh Thần Chi Lực tồn tại, đây là tác dụng của mình tưởng, mà cảm thụ Thiên Địa Nguyên Lực cùng Tinh Thần Nguyên Lực mạnh yếu, thì cần phải xem bọn họ đối với Thiên Địa Nguyên Lực cùng với Tinh Thần Nguyên Lực lực cảm nhận làm sao.

Lực cảm nhận của Tần Vấn Thiên đối với Tinh Thần Nguyên Lực cực kỳ mạnh, loại cường đại này ngoại trừ Tiên Thiên ra, đồng thời cũng là Tần Vấn Thiên ngày ngày khổ luyện mà chiếm được, mặc dù là ban ngày, hắn vẫn nhập định rất nhanh, dẫn Tinh Thần Nguyên Lực chạy ở trong người, tiến hành chu thiên tuần hoàn.

Lúc này kinh mạch trong cơ thể Tần Vấn Thiên đã triệt để nghiền nát, nhưng hắn không thêm để ý, một mực tái diễn làm cho Tinh Thần Nguyên Lực

chạy quanh chu thiên, thẳng đến đêm tối hàng lâm, Tinh quang bao phủ thân thể Tàn Vấn Thiên.

Tàn Vấn Thiên lại tưởng tượng ra một con đường, lực cảm nhận của hắn theo lối đi này, không ngừng đi lên, loại tự mình thôi miên này cũng là Hắc bá dạy hắn, người có đôi khi cần dựa vào thôi miên mình tới thu hoạch ý chí mạnh hơn.

Theo lực cảm nhận đi lên, Tàn Vấn Thiên hiển nhiên cảm nhận được một cỗ áp lực nhàn nhạt, nhưng cái này cũng không có thể ngăn cản hắn, rất nhanh, Tàn Vấn Thiên cảm giác mình đã đứng ở trung tâm Tinh Thần vô tận, hắn đi tới trước Tinh Hà thứ nhất.

Mỗi lần đi tới nơi này, tâm của Tàn Vấn Thiên đều chấn động thật sâu, Cửu Thiên Tinh Hà, vô cùng xán lạn, hắn đứng ở chỗ này, cảm giác mình nhỏ bé như vậy, Thương Hải chỉ tức, đầy trời đều là Tinh Thần.

- Sao chổi.

Tàn Vấn Thiên cảm ứng được một viên Tinh Thần ở bên cạnh, hình chổi, là sao chổi.

- Thủy Liễu Tinh, nếu câu thông nó thức tỉnh Tinh Hồn, có lẽ thân thể của mình sẽ trở nên mềm mại không gì sánh được.

- Thủy Xà Tinh, Thiên Cầm Tinh.

Tàn Vấn Thiên thở sâu, phảng phất như chỉ cần hắn nguyện ý, có thể câu thông tùy ý một viên Vô Mệnh Tinh Thần, thậm chí là một ít Vô Mệnh Tinh Thần cực kỳ lợi hại, nhưng hắn như trước bỏ qua, cảm giác tiếp tục phiêu qua bầu trời, vượt qua Tinh Hà thứ nhất, Tinh Hà thứ hai, Tàn Vấn Thiên đi tới đệ tam trọng.

Áp lực càng lúc càng lớn, đã không cách nào tùy tâm sở dục chọn Vô Mệnh Tinh Thần như ở đệ nhất trọng, nếu như để người khác biết tình hình của hắn, sợ rằng sẽ ca tụng hắn là Thiên Nhân, hắn cần bản không có ý thức được sức cảm ứng của mình đối với Tinh Thần đạt đến trình độ nào, Bạch Thu Tuyết chính là ở đây câu thông Vô Mệnh Tinh Thần, bây giờ đã danh chấn Sở Quốc.

- Vô Mệnh Tinh Thần đệ tam trọng hiển nhiên so với Tinh Thần lưỡng trọng thiên trước ảm chứa năng lượng càng khổng lồ, tiếp tục đi lên xem một chút, cái này còn chưa phải giới hạn.

Tàn Vấn Thiên tiếp tục phiêu qua, hắn cảm giác mình thừa nhận áp lực càng ngày càng mạnh, như muốn áp cảm nhận của hắn trở về, đầu cũng có chút căng đau, nhưng hắn cắn răng kiên trì đi đến.

- Thống khổ bất quá là ý niệm, thả lỏng mình, thống khổ nhất mộng liền qua.

Tàn Vấn Thiên đi tới đệ tứ trọng, Tinh Thần nơi này ảm chứa năng lượng đáng sợ, làm cho hắn có loại xung động cường liệt muốn đi câu thông, chỉ cần hiện tại hắn nguyện ý, có lẽ liền có thể trở thành thiên tài chưa bao giờ có của Sở Quốc.

- Hắc bá từng chuẩn bị cho ta tư liệu của Tinh Thần trước ngũ trọng, có thể thấy được hắn kỳ thác rất nhiều hi vọng với ta.

Tàn Vấn Thiên âm thầm cắn răng, cảm nhận của hắn, tiếp tục phiêu lên trên.

- Câu thông Vô Mệnh Tinh Thần thức tỉnh Tinh Hồn, rất khó, ngoại trừ thiên phú, còn cần đại nghị lực.

Tàn Vấn Thiên tự nói với mình, nhịn lấy cảm giác đầu bành trướng căng đau, hắn tiếp tục phóng về phía bầu trời, rốt cục, hắn lại lần nữa phóng qua một Tinh Hà, cảm giác được đệ ngũ trọng.

Ở trước mặt hắn, có một viên Tinh Thần, phảng phất như xương sọ, tràn khí tức đầy tà ác.

- Khô Lâu Tinh.

Tàn Vấn Thiên quét qua, cảm giác lập tức dời đi, phiêu qua bên cạnh, bây giờ hắn đã không cách nào như ở đệ nhất trọng dễ dàng cảm giác được tất cả Tinh Thần, chỉ có thể cảm ứng từng viên một, sau một lát, hắn cảm ứng được một viên Sư Tử Tinh tràn đầy khí tức hỏa diễm.

- Là Hòa Sư Tinh, nếu ta câu thông nó, nhất định có thể có được hỏa diễm cường đại, lực lượng bá đạo.

Tàn Vấn Thiên suy tư, nhưng vẫn bỏ qua, hắn còn muốn nhìn một chút càng nhiều Tinh Thần hơn.

Sau đó, hắn cảm giác được một Tinh Thần hình búa cự đại, là Thiên Chùy Tinh.

- Thiên Chùy Tinh.

Tàn Vấn Thiên nghĩ đến trong tài liệu của Hắc bá ghi chép Thiên Chùy Tinh, đột nhiên hạ ngoan tâm, đánh cuộc.

Lực cảm ứng của hắn, điên cuồng nhào qua Thiên Chùy Tinh, cảm giác câu thông Thiên Chùy Tinh, mình tưởng tượng thành ý thức thể, dung nhập vào Thiên Chùy Tinh, đầu của hắn, căng đau càng ngày càng lợi hại.

Một tia sáng Tinh Thần từ thiên khung vấy ra, xuyên qua tầng tầng Tinh Hà, rơi vào trên người Tàn Vấn Thiên đang cảm ứng tu hành, bao phủ thân thể

hắn, nhưng vẫn chưa vọt thẳng vào trong cơ thể Tần Vãn Thiên, mà tụ tập ở trên tảng đá kia.

Lúc này, Tinh quang đáng sợ chiếu rọi ở trên tảng đá, tảng đá kia bỗng nhiên phóng ra quang hoa đáng sợ, sau đó phân giải, dung nhập vào trong da thịt của Tần Vãn Thiên, cho đến hoàn toàn biến mất, lúc này, những Tinh quang kia mới chính thức chiếu xạ lên người Tần Vãn Thiên, không ngừng hội tụ, năng lượng Tinh Thần khổng lồ cực kỳ bá đạo.

Trên người Tần Vãn Thiên xuất hiện Thiên Chùy hư ảnh, mà đầu của hắn hầu như đau đến muốn bạo tạc, chỉ thấy hàm răng hắn cắn chặt, phát ra âm hưởng khanh khách, nhưng kiên trì như trước, làm cho Tinh Thần Nguyên Lực chạy qua kinh mạch nghiền nát, hình thành luồng khí xoáy, đồng thời liều mạng làm cho Tinh Hồn ngưng tụ thành hình, chỉ có như vậy, hắn mới coi như là tu sĩ Vô Mệnh chân chính.

- Âm âm!

Trong cơ thể Tần Vãn Thiên phát ra thanh âm ô...ô...n...g, trong kinh mạch nghiền nát phảng phất như có Tinh Thần Chi Lực vô tận đầu đá lung tung, không ngừng tiến hành chu thiên tuần hoàn, dần dần hội tụ thành một luồng khí xoáy đáng sợ, như phát điên điên cuồng xoay tròn, hắn biết, thời khắc mấu chốt nhất đến rồi, sau khi thành công, hắn hoàn thành lột xác.

Loại đau khổ không thuộc về mình này, là khó có thể chịu đựng, đáng sợ hơn là, Tần Vãn Thiên còn muốn nhất tâm nhị dụng, ngưng Tinh Hồn, hấp thụ một kinh mạch hoàn chỉnh.

- Thống khổ, nhất mống liền qua.

Tâm của Tần Vãn Thiên vô cùng cứng cỏi, luồng khí xoáy đáng sợ trong cơ thể kia lại mở ra một thông đạo Tinh Thần Nguyên Lực, đi khắp toàn thân, phảng phất như triết đề đã thông, hóa thành một Tinh Thần kinh mạch độc hữu.

Đồng thời, Thiên Chùy hư ảnh dần dần ngưng thật, khoe miệng Tần Vãn Thiên chảy ra tiên huyết, rớt cục, chỉ thấy hắn phun ra một ngụm máu tươi, lập tức ngã xuống đất ngất đi.

Thời điểm Tần Vãn Thiên hôn mê, ngoài Bạch gia phủ đệ, có một tòa Thanh Phong tửu lâu, Mạc Thương đứng ở trước cửa sổ, trên đỉnh đầu có Tinh Hồn hư ảnh, cái Tinh Hồn này chính là một đôi Thiên Mục, một trong tam đại Tinh Hồn của Mạc Thương, Thiên Mục Tinh Hồn.

- Tinh Thần ngân quang thật mạnh, nếu thiên phú của Bạch Thu Tuyết thật mạnh như vậy, như vậy lần khảo sát này tất nhiên sẽ thông qua.

Mạc Thương thấy Tinh Thần Chi Lực tiêu thất, lúc này mới thu hồi Tinh Hồn, trong lòng thầm nghĩ một tiếng, vừa rồi Tinh Thần Chi Lực kia, chỉ ít đến từ đệ tam trọng, mà Bạch gia, ngoại trừ Bạch Thu Tuyết, tựa hồ vẫn chưa nghe nói có người khác câu thông qua Tinh Thần đệ tam trọng.

Duỗi người, Mạc Thương liền đi nghỉ ngơi, lúc nghe Thiên Ung thành Bạch Thu Tuyết câu thông Tinh Thần đệ tam trọng, Sở Quốc Hoàng thành có rất nhiều cường giả thế lực đến đây khảo sát, trong những thế lực này, cũng bao quát thế lực của Mạc Thương, nhưng Mạc Thương không lo lắng thế lực khác có thể cùng hắn cướp người, bởi vì hắn đến từ Đế Tinh Học Viện.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Thiên Chuy Bách Luyện

Tần Vãn Thiên nửa đêm từ trong mơ hồ tỉnh lại, quơ quơ đầu, trong lòng đột nhiên căng thẳng.

- Tinh Hồn của ta...

Tần Vãn Thiên dường như nhớ ra cái gì, nhắm mắt lại, ngay lập tức tiến nhập trạng thái nhập định, sau một khắc, một đạo quang hoa chói mắt thấp sáng gian phòng, ở trên đỉnh đầu của Tần Vãn Thiên, xuất hiện một chiếc Thiên Chùy hư ảnh, rực rỡ không gì sánh được, dường như do Tinh Quang đan vào mà thành.

- Thành công, nếu câu thông Thiên Chuy Tinh thức tinh Tinh Hồn, liền là Thiên Chuy Tinh Hồn, hiện tại, ta cần một bộ Công pháp có thể cùng Tinh Hồn xứng đôi mới được.

Tần Vãn Thiên lẩm bẩm, nhưng lúc này, lông mày của hắn cau lại, ở trong óc hắn, dường như cũng có chút Tinh Quang.

- Đó là cái gì?

Thần thức của Tần Vãn Thiên chìm vào trong đầu của mình, ở trong đầu hắn tương tự cũng có Thiên Chuy Tinh Hồn hư ảnh, chiếm trong Tinh Môn, nhưng giờ khắc này ở sau hư ảnh, lại còn có một Tinh Thần tiểu nhân trôi nổi, đang thả ra Tinh Thần Chi Lực như có như không, dường như khóa chặt lại Thiên Chuy Tinh Hồn.

Trong lòng Tần Vãn Thiên khẽ run, trong đầu của hắn, tại sao lại xuất hiện Tinh Thần tiểu nhân?

- Lễ nào...

Tần Vãn Thiên bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, ngày hôm qua, ngực của hắn tựa hồ có dị biến, nhìn lại trước ngực, chỉ có một sợi dây ở đó, nhưng tảng đá lại không thấy.

- Từ Quỷ lão để lại cho ta tảng đá.

Thần sắc của Tần Vãn Thiên cứng đờ.

Đúng lúc này, toàn bộ quang hoa trên người Tinh Thần tiểu nhân kia như bị phóng thích đến trên hư ảnh Thiên Chuy Tinh Hồn, một chút Tinh Quang như ở trong đầu Tần Vãn Thiên nổ lên, một tiếng vang ầm ầm, một đám ký ức đột ngột tràn vào trong đầu Tần Vãn Thiên, làm cho Tần Vãn Thiên cảm giác đầu hơi có chút đau đớn, mà Tinh Thần quang hoa trên người Tinh Thần tiểu nhân dường như âm đạm xuống, cho đến không có sinh tức, thậm chí không thể cảm ứng được.

- Thiên Chuy Bách Luyện Pháp, đây là ký ức Công pháp, Tinh Thần tiểu nhân kia, lại giấu diếm tịch, sau khi cảm ứng được Tinh Hồn tồn tại, liền xuất hiện ký ức Công pháp!

Trong lòng Tần Vãn Thiên nhúc nhích, trong đầu hắn nhiều hơn ký ức, chính là một bộ công pháp, Vô tu thu nạp Thiên Địa Nguyên Lực hoặc Tinh Thần Nguyên Lực, thông qua Công pháp rèn luyện thân thể, cường đại gân cốt, tẩy rửa kinh mạch, nội thông tạng phủ, đây là Vô tu đệ nhất cảnh Luyện Thể cảnh, luyện thành thân thể hoàn mỹ.

Luyện Thể cảnh chia làm cửu trọng, sau khi thân thể hoàn mỹ, tẩy rửa kinh mạch, có thể lấy nội nguyên mạnh mẽ kích phát khiếu huyết toàn thân, làm cho kinh mạch toàn thân tương liên, ở trong người hình thành luân mạch nguyên vẹn, làm cho huyết mạch thông suốt, lực lượng vô tận luân chuyển, thông suốt luân mạch, lấy Thần thông chỉ thuật kích phát ra, uy lực vô cùng, cảnh giới này, là Luân Mạch cảnh.

Luyện Thể cảnh, chế tạo thân thể hoàn mỹ, có đại lực kinh khủng, có thể xé rách hồ bảo, bỏ ra cự thạch.

Luân Mạch cảnh, có thể phát huy ra các loại lực lượng Thần thông, uy lực đáng sợ, không gì làm không được.

Sau đó chính là Nguyên Phủ cảnh mạnh mẽ, cảnh giới này, tụ Nguyên Lực khổng lồ, hóa thành dịch tích, ở trong người mở Nguyên Phủ, ẩn chứa năng lượng khủng bố, thực lực mạnh mẽ vô biên, có thể bay trên trời, bay lượn cửu thiên.

Tu sĩ Vô Mệnh ngưng tụ Tinh Hồn, là có thể hấp thu Tinh Thần Nguyên Lực dung nạp đến trong cơ thể, hơn nữa, Nguyên Lực được giao cho Tinh Hồn thuộc tính lực lượng, tỷ như một người có Sư Tử Tinh Hồn, thời điểm tu hành lực lượng trong cơ thể liền cuồng bạo như sư tử, uy lực tăng gấp bội, hơn nữa thời điểm sử dụng Tinh Hồn uy lực còn có thể càng mạnh, bởi vậy, người Cửu Thiên Đại Lực, đều dùng tu sĩ Vô Mệnh vì tôn.

- Công pháp thông thường dẫn lực rèn luyện, mài thân thể, làm cho thân thể chịu khổ, Thiên Chuy Bách Luyện Chi Pháp này càng thêm cuồng bạo, đơn giản là tự ngược, thân thể Thiên Chuy Bách Luyện, đột phá cực hạn.

Tần Vãn Thiên tí mỉ lĩnh ngộ, trong lòng rung động, lập tức liền đứng dậy đi ra ngoài, đi tới Tu Luyện Tràng ở hậu viện.

- Hô...

Thở sâu, Tần Vãn Thiên ngẩng đầu nhìn về phía Tinh Thần vô tận trên thiên khung, khoe miệng lộ ra một tia vui vẻ, bây giờ Tinh Hồn ngưng tụ, rốt cục có thể ở trong người cất giữ Tinh Thần Nguyên Lực, bước vào tu hành chi lộ.

Nhắm mắt lại, Tần Vãn Thiên phóng thích Tinh Hồn, lực cảm ứng chạy suốt ngũ trọng, câu thông Vô Mệnh Tinh Thần của mình, trong khoảnh khắc, Tinh Thần Nguyên Lực cuồng bạo bá đạo của Thiên Chuy Tinh từ thiên khung chiếu xuống, hàng lâm ở trên người Tần Vãn Thiên, trên người hắn phủ thêm một tầng Tinh Quang, lúc này Tần Vãn Thiên có thể cảm giác được rõ ràng Tinh Thần Nguyên Lực đến từ ngũ trọng bá đạo.

Vô Mệnh Tinh Thần trên ngũ trọng phủ xuống Tinh Thần Nguyên Lực, tuyệt không phải nhất trọng, nhị trọng Tinh Thần Nguyên Lực có thể so sánh.

Hồi lâu sau, trong cơ thể Tần Vãn Thiên dung nạp Tinh Thần Nguyên Lực đạt đến bão hòa, hắn bắt đầu vận chuyển Thiên Chuy Bách Luyện Chi Pháp, trong khoảnh khắc ở trong cơ thể hắn như xuất hiện từng chuỗi Tinh Thần Chuy, điên cuồng va chạm thân thể, chỉ thu nạp Tinh Thần Nguyên Lực là không đạt được hiệu quả Luyện Thể, chỉ có dựa vào Công pháp, lợi dụng Tinh Thần Nguyên Lực thu nạp đến trong cơ thể rèn luyện thân thể, mới có thể làm cho thân thể trở nên cường đại, đạt đến hiệu quả Luyện Thể.

- Thật đau.

Trên trán Tần Vãn Thiên xuất hiện mồ hôi, trong cơ thể lại mơ hồ có ô...ô...n...g vang, Tinh Thần Nguyên Lực bá đạo điên cuồng va chạm thân thể, loại Luyện Thể này đau rất khó thừa nhận, nhưng muốn đúc thành thân thể hoàn mỹ, thì chỉ có không ngừng thừa nhận, hơn nữa, công pháp càng bá đạo, thời điểm Luyện Thể thừa nhận thống khổ càng mạnh.

- A...

Tần Vãn Thiên phát ra gào rú, nhưng như trước gất gao cắn răng kiên trì, trong cơ thể ầm ầm càn quét khủng bố, thẳng đến Tinh Thần Nguyên Lực trong cơ

thể hần bị hao hết, nhưng cái này cũng không kết thúc, chỉ thấy thân thể hần đứng lên, trong tay xuất hiện một thanh Thiên Chùy, bắt đầu vũ động Tinh Thần Thiên Chùy, mặc dù thừa nhận đau nhức vô biên, như trước phải nhẫn, Thiên Chùy Bách Luyện, chính là trải qua ngàn vạn lần rèn luyện, không ngừng đột phá cực hạn của thân thể.

Trên ngũ trọng, Tinh Quang chiếu xuống, rơi vào trên người Tần Vãn Thiên đang vũ động cự chùy, chỉ thấy trong hư không có âm hưởng bùm bùm truyền ra, đó là thân thể đang không ngừng lột xác.

Sau trăm lần, trong cơ thể Tần Vãn Thiên, ngưng tụ thành một Tinh Mạch cũng giống như hiện ra hình dạng Thiên Chùy, Tinh Thần Nguyên Lực thông qua Tinh Mạch chạy quanh thân, thông thuận không gì sánh được, làm cho Tần Vãn Thiên có loại thoải cảm giác mái dầm đĩa, dường như quên mất uế ôai.

- Răng rắc!

Thân thể Tần Vãn Thiên khi thì phát ra từng thanh âm giòn giã, như gân cốt toàn thân đều rung động.

Rốt cục, sau vài lần đột phá cực hạn, hần rốt cục không cách nào chống đỡ, một tay chống đất, không ngừng thờ hồn hển, Thiên Chùy Bách Luyện Chi Pháp này, quả thực ác muốn chết, lúc này hần cảm giác toàn thân đều đau nhức vô lực, như muốn rời rạc, quá thống khổ.

- Chẳng lẽ bởi vì không có tu hành qua, thể chất bạc nhược, nội tình không đủ, mới có thể như vậy.

Tần Vãn Thiên thì thảo nói nhỏ, khoanh chân ngồi xuống, không hề vũ động cự chùy, tiếp tục thu nạp Tinh Thần Nguyên Lực, Tinh Quang không ngừng vậy ra, như không có cùng cực, Tinh Thần Chi Lực, vốn là lấy không hết, dùng mãi không cạn.

Sáng sớm mùa đông, trong không khí lộ ra vài phần ẩm ướt, mà Tần Vãn Thiên ở trên sân bãi tu hành lại không có cảm giác được lạnh lẽo, mở ánh mắt mộng lung, Tần Vãn Thiên đứng dậy hoạt động gân cốt, chỉ cảm thấy thân thể thông thuận, không có nửa điểm đau nhức như hôm qua, ngày hôm qua đối với Tần Vãn Thiên mà nói giống như là ác mộng, nhưng toàn bộ tựa hồ đã qua.

Thời khắc này Tần Vãn Thiên chỉ cảm thấy thân thanh khí sảng, toàn thân tràn đầy lực lượng, chưa từng có lực lượng cường đại như thế.

- Năng lực chữa trị Thật mạnh, không hổ là Thiên Chùy Tinh.

Tần Vãn Thiên ở trong một ít Tinh Thần mà Hắc bá nghiên cứu qua, vừa lúc thì có Thiên Chùy Tinh, bởi vậy hần chọn ngôi sao này, Thiên Chùy Tinh có mấy đặc điểm, sức bật mạnh, lực phòng ngự cùng tính chữa trị mạnh, hơn nữa, vẫn có thể tiến hành rèn đúc, giao cho thiên phú Luyện Khí.

- Thiên Chùy Bách Luyện, vài lần đột phá cực hạn, trong một đêm từ giấy trắng bước vào Luyện Thể cảnh tam trọng, đây cũng là Tinh Hồn cùng Thiên Chùy Bách Luyện Chi Pháp giao cho ta, ta thử xem ta có bao nhiêu cân lực lượng.

Tần Vãn Thiên đi tới trước một ụ đất, lập tức tụ lực đánh xuống, oanh ca một tiếng giòn vang, ụ đất trực tiếp nát bấy, hóa thành cặn bã.

- Đây là lực lượng, thật mạnh, tùy ý một kích cũng vượt quá chín Ngưu lực.

Tần Vãn Thiên thì thảo nói nhỏ, dốc sức bình sinh hình dung lực lượng cực đại, nhưng đối với Võ tu mà nói, Luyện Thể đệ tam trọng, là có thể có chín Ngưu lực.

Luyện Thể nhất trọng, có một Ngưu lực; Luyện Thể nhị trọng, bốn Ngưu lực; Luyện Thể tam trọng chín Ngưu lực; Luyện Thể tứ trọng, mười sáu Ngưu lực; nếu đến Luyện Thể cửu trọng, cang kinh người, có chín chín tám mươi một Ngưu lực, thân thể hoàn mỹ, lực lượng không biết khủng bố đến mức nào, đây cũng là nguyên nhân vô số người muốn trở thành Võ tu.

Lực lượng!

Trở thành Võ tu, liền có lực lượng tuyệt đỉnh, đây vẫn chỉ là lực lượng phân chia của Võ tu phổ thông, tu sĩ Võ Mệnh sử dụng Tinh Thần Nguyên Lực đối với lực lượng còn có tăng phúc, cùng cảnh giới lực lượng càng thêm đáng sợ.

Trong một đêm làm cho hần có hơn chín Ngưu lực, Tần Vãn Thiên làm sao có thể không thích, đi tới giữa sân tu hành, chuẩn bị tiếp tục tu hành Thiên Chùy Bách Luyện, rèn thân thể cường tráng, kỳ thực đây đối với Tần Vãn Thiên mà nói rất bình thường, Võ Mệnh Tinh Thần trên ngũ trọng ẩn chứa Tinh Thần Nguyên Lực rất đáng sợ, cộng thêm Thiên Chùy Bách Luyện, ở sơ kỳ tu hành, tự nhiên có thể tùy tiện trọng tổ thân thể, thực lực bay vọt.

Hiện tại, hần không muốn lãng phí một chút thời gian, đứng ở Bạch gia thời khắc đều có nguy hiểm, hần phải ly khai, cũng chỉ có dựa vào lực lượng của mình, sợ rằng hiện tại nghĩa phụ còn không biết tình cảnh của hần.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thái độ của Bạch Thu Tuyết

Thanh Phong từ lâu, Mạc Thương đang ngồi ở gần cửa sổ một mình uống rượu.

- Ba ngày sau chính là sinh nhật của Bạch Thanh Tùng, có người nói lần này Bạch Thanh Tùng mở tiệc chiêu đãi tứ phương, một vài đại nhân vật của Sở Quốc Hoàng thành đều tự mình đến.

Các bàn rượu khác nghị luận âm ỉ, bọn họ sớm đi tới nơi này, chính là vì xem náo nhiệt.

- Ân, ta cũng nghe nói, đều nói mát mặt vì con, Bạch Thanh Tùng này, xem ra là dính ánh sáng của nữ nhi, bất quá nữ nhi của hắn cũng không chịu thua kém, thiên phú thật lợi hại, lần đầu tiên liền trực tiếp câu thông đệ tam trọng Vô Mệnh Tinh Thần ngưng tụ Tinh Hồn, sau này nếu có thể mở ra phiến Tinh Môn thứ hai thứ ba, ít nhất cũng sẽ ngưng tụ ba viên Tinh Hồn, hơn nữa cũng sẽ là đệ tam trọng hoặc cao hơn, cái này ở Sở Quốc, tuyệt đối là đại nhân vật.

- Phải, ta còn nghe nói hiện tại Bạch gia đang muốn từ hôn, bất quá cũng phải, Tần phủ Tần Văn Thiên kia làm sao có thể đánh đồng với Bạch Thu Tuyết, là ai cũng phải đá hán xuống, có người nói phế vật kia còn lãng phí không ít Tinh Thạch của Tần gia, cũng không biết vì sao Tần Xuyên thương nghĩa tử này như vậy.

Rất nhiều người âm thầm lắc đầu, không hiểu việc này, đúng lúc này, mọi người bỗng nhiên đều cảm miệng, chỉ thấy trên cầu thang của từ lâu, có một thân ảnh xinh đẹp mặc thanh y, bước chậm đi lên, mỹ lệ đoan trang, vừa nhìn chính là tiểu thư khuê các.

- Bạch Thu Tuyết, thiên tài Bạch gia.

Có người nói nhỏ một tiếng, Mạc Thương liếc mắt nhìn Bạch Thu Tuyết, âm thầm gật đầu, cô gái này ngược lại không tệ, không chỉ thiên phú tốt, hơn nữa lớn lên cũng xinh đẹp, khó trách Diệp gia sẽ cầu hôn.

Mạc Thương muốn một mình uống vài chén, ánh mắt của hắn lập tức dời đi, nhìn Bạch gia phía ngoài cửa sổ, Bạch gia này ngày trước bị đá ra Hoàng thành, bây giờ sẽ lần nữa quật khởi, hiển nhiên Bạch Thanh Tùng kia sẽ lợi dụng cơ hội này, mấy ngày nữa, nhất định sẽ rất náo nhiệt đi.

- Há?

Lúc này, thần sắc của Mạc Thương cứng lại, bởi vì Tinh Hồn đặc thù, hắn đối với Tinh Thần Chi Lực cảm giác rất mạnh, lúc này, hắn cảm giác được ở phương vị Bạch gia, có Tinh Thần Chi Lực rất mạnh từ trên trời giáng xuống.

Nghĩ nghĩ, hai tròng mắt của Mạc Thương đột nhiên thay đổi, dường như có thể nhìn thấu toàn bộ, nhất thời tất cả quỹ tích Tinh Thần đều hiện ra ở trong mắt hắn.

- Hô...

Trong lòng Mạc Thương hơi run rẩy, cỗ Tinh Thần ba động này, rất có khả năng siêu việt Tinh Thần đệ tam trọng, Bạch gia, còn có yêu nghiệt như vậy? Bất quá vì sao Bạch gia phải cất dấu, chỉ đẩy Bạch Thu Tuyết đi ra?

Mạc Thương không giải thích được, bất quá hắn nghĩ thầm, xem ra buổi tối phải đi dạo một chuyến rồi.

Tần Văn Thiên cũng không biết Mạc Thương tồn tại, hắn chỉ điên cuồng tu hành, Thiên Chuy Bách Luyện, không ngừng đột phá rèn luyện thân thể mình, rốt cục, sau khi thừa nhận đau đớn không thuộc về mình, cốt cách toàn thân Tần Văn Thiên phát ra âm hưởng răng rắc, gân cốt lộ xác, trên mặt Tần Văn Thiên nở một nụ cười, hắn biết, hắn bước chân vào Luyện Thể cảnh đệ tứ trọng, Luyện Thể cảnh tiền tam trọng thôi nhục, trung tam trọng luyện gân cốt, hậu tam trọng luyện mạch luyện tạng phủ.

Rốt cục lại đến buổi tối, Tần Văn Thiên đình chỉ tu hành, đi đến Tiền viện, lấy tình hình của hắn thời khắc này, hắn tin tưởng, chỉ cần hiện tại hắn đi nói cho Bạch Thanh Tùng, có thể đối phương sẽ thay đổi chủ ý, nhưng Tần Văn Thiên không để cho mình hèn mọn như vậy, một việc, thấy rõ một người, đã đầy đủ, bây giờ, hắn chỉ muốn biết, Bạch Thu Tuyết quen biết ba năm, ở dưới hắn trợ giúp ngưng tụ Tinh Hồn, năng lực là thái độ như thế nào.

- Ba ngày sau sinh nhật của Bạch Thanh Tùng, ta nhất định phải tự mình hỏi nàng một chút.

Trong lòng Tần Văn Thiên trầm nghĩ, lập tức đi ra ngoài cửa viện, chỉ thấy hai gã hộ vệ kia như trước canh giữ ở đó, đương nhiên cũng chỉ có hai người, Tần Văn Thiên tuyệt mệnh mọi người đều biết, bởi vậy Bạch Thanh Tùng không có quá xem trọng hắn, hai hộ vệ phổ thông ở chỗ này bảo vệ một phế vật, đã rất dễ mất hắn.

Thấy Tần Văn Thiên đi tới, một hộ vệ chặn trước mặt hắn, lãnh đạm nói:

- Cút về.

- Cầu cũng có thể cần người.

Thần sắc của Tần Văn Thiên lạnh lùng, làm cho hộ vệ kia ngưng lại, nhếch miệng cười, lộ ra thần sắc tàn nhẫn:

- Xem ra Tàn thiếu gia thời gian trôi qua tiêu sái, không biết mình bây giờ là địa vị gì, đã như vậy, ta để Tàn thiếu gia thanh tỉnh một chút.

Nói xong, chỉ thấy quả đấm của hắn đánh tới Tàn Văn Thiên, quyền phong bá đạo.

Tàn Văn Thiên cảm giác cực kỳ nhạy cảm, bây giờ lại trở thành tu sĩ Vô Mệnh, tốc độ xuất thủ của đối phương ở trong mắt hắn như bị thả chậm, chỉ thấy thân thể hắn lách qua, thân thể nghiêng về trước, đầu gối hung hăng đụng vào bụng đối phương, chỉ trong nháy mắt, hộ vệ kia cảm giác tạng phủ trong cơ thể đều bị chấn vỡ, bị đánh bay ra ngoài, trực tiếp hôn mê.

- Hà?

Một tên hộ vệ khác ánh mắt ngưng trọng, trong mắt bắn ra một đạo hàn mang, chỉ thấy quyền của hắn nổi lên một trận gió, mơ hồ có Hổ gầm chi âm, chính là quyền pháp cơ sở Mãnh Hổ Quyền, thời điểm đánh ra như Mãnh Hổ giận dữ.

Lần này Tàn Văn Thiên không có tránh, quả đấm của hắn thẳng tắp đánh ra, giống như một chuỗi thiết chùy mạnh mẽ, âm hưởng răng rắc truyền ra, cánh tay của hộ vệ kia bị chấn nát, còn không kịp phát ra tiếng kêu thảm, quả đấm của Tàn Văn Thiên liền rơi vào trên đầu hắn, bất quá Tàn Văn Thiên đứng lúc thu lại lực lượng, không có oanh bạo đầu đối phương, chỉ đánh ngất đối phương mà thôi.

Làm xong, Tàn Văn Thiên kéo thân thể của bọn họ vào trong phòng, cũng đóng kỹ cửa phòng, sau một lát, Tàn Văn Thiên mặc một bộ quần áo hộ vệ đi ra viện, lún vào trong bóng tối.

Tàn Văn Thiên quá quen thuộc Bạch gia, xuyên qua đường nhỏ, tận lực tách ra hộ vệ tuần tra ban đêm, sau nửa canh giờ, hắn đi tới phía sườn đại môn, lập tức cúi đầu, đi ra ngoài cửa lớn.

Tiếng bước chân phát ra âm hưởng cọc cọc, lúc này Tàn Văn Thiên hơi có chút khẩn trương, ví như lúc này bị tóm, sợ rằng Bạch Thanh Tùng sẽ không dễ dàng buông tha hắn.

Ngay lúc Tàn Văn Thiên đi ra đại môn, hắn nghe được phía trước có tiếng bước chân truyền đến, không khỏi đầu chôn thấp hơn.

- Lén lút làm gì, ngẩng đầu.

Một thanh âm quen thuộc lạnh lùng truyền vào tai Tàn Văn Thiên, làm cho trong đầu của hắn hơi run một chút, khóe miệng hiện lên một tia khác thường, không nghĩ tới vào lúc này lại gặp.

Bạch Thu Tuyết thấy Tàn Văn Thiên ngẩng lên đầu, thân thể nàng không nhịn được hơi run một chút, thân thể lui về phía sau một bước nhỏ.

Trầm mặc, hai người đều lún vào trầm mặc, Tàn Văn Thiên nhìn Bạch Thu Tuyết từ kinh hoàng đến bình tĩnh, hắn tựa hồ hiểu cái gì, khóe miệng cười lạnh lùng.

- Ta không có tuyển chọn.

Bạch Thu Tuyết lên tiếng, Tàn Văn Thiên chỉ nhìn nàng, không nói gì, hắn chưa hề nghĩ tới, hai người sẽ đối mặt cục diện như vậy.

- Người dùng nhiều năm, đối với ngưng tụ Tinh Hồn có kiến giải không hề tầm thường, thế nhưng, đây có tác dụng gì, người chỉ có thể giúp đỡ người khác ngưng tụ Tinh Hồn, tự mình lại chú định chỉ có thể làm phế nhân.

Mái tóc của Bạch Thu Tuyết ở trong đêm đen vũ động, như Tinh Linh trong đêm tối, nhưng Tàn Văn Thiên lại không có tâm tư thương thức, trong lòng lạnh lẽo.

- Đây là lý do Bạch gia lấy oán báo ân?

Bạch Thu Tuyết không trả lời, lại nói:

- Diệp Vô Khuyết, thời điểm 13 tuổi câu thông đệ nhị trọng Vô Mệnh Tinh Thần, ngưng tụ viên Tinh Hồn thứ nhất; 15 tuổi, bước vào Luân Mạch cảnh, mở Tinh Môn thứ hai, câu thông Tinh Thần đệ tam trọng, ngưng tụ Tinh Hồn thứ hai, bây giờ, Diệp Vô Khuyết 18, tu vi Luân Mạch cảnh đệ bát trọng, có hi vọng ở trước 20 tuổi, bước vào Nguyên Phủ cảnh, người và hắn, một cái bầu trời, một cái dưới đất.

Tàn Văn Thiên minh bạch ý tứ của Bạch Thu Tuyết, lần này đối tượng thông gia, nói vậy chính là Diệp Vô Khuyết.

- Người đi đi, dù sao, người giúp qua ta, nhớ tới tình xưa, ta không làm khó dễ người, mặc dù người bắt tử, cũng sẽ không ảnh hưởng Diệp gia cùng Bạch gia thông gia, hơn nữa sau này, người cùng ta, cũng nhất định là người của hai thế giới khác nhau.

Bạch Thu Tuyết nói xong, từ bên cạnh Tàn Văn Thiên đi qua, gió nhẹ nhàn nhạt lướt qua, Tàn Văn Thiên bỗng nhiên cảm giác đối phương xa lạ như thế, lại nói ra ngôn ngữ buồn cười như vậy.

- Bạch Thu Tuyết.

Tàn Văn Thiên đột nhiên mở miệng, làm cho bước chân của Bạch Thu Tuyết ngừng lại.

- Ba năm trước, cha người Bạch Thanh Tùng tìm nghĩa phụ ta đưa ra hôn ước, nghĩa phụ ta vốn không muốn làm lỡ người, nhưng Bạch Thanh Tùng kiên trì, nghĩa phụ ta liền đồng ý.

- Ba năm qua, nghĩa phụ ta cung cấp cho Bạch gia người tài nguyên tu luyện, để Bạch gia người trọng chính, chưa bao giờ có nửa điểm lên mặt nạt người, mà ta, cũng coi các người như thân nhân.

- Năm ngày trước, ta giúp người cầu thông Vô Mệnh Tinh Thần, ngưng Tinh Hồn, nhưng Bạch gia người muốn giết ta, lúc này người nói, thả ta ly khai, phảng phất như ban ân cho ta, sao mà chậm chạp.

Tần Ván Thiên chữ chữ lạnh lùng, lập tức bước chậm đi:

- Bất quá có một chuyện người không nói sai, người cùng ta, nhất định là người của hai thế giới khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đế Tinh Học Viện

Tần phủ ở phía bắc Thiên Ung thành, cách Bạch gia hơn trăm dặm, ly khai Bạch gia, mặc dù Tần Ván Thiên bước nhanh mà đi, nhưng thời điểm đi tới Tần phủ đã ban ngày.

Đặt chân con đường vô đạo, gân cốt cường tráng, đi một đêm, Tần Ván Thiên lại không có cảm giác được uể oải, bên ngoài Tần phủ, pho tượng của tổ tiên Tần gia Tần Vũ tay cầm trường mâu, cười đập tuần mã như trước đứng sững ở đó.

Tần Vũ, Sở Quốc Nguyên soái, chưởng Đại Sở binh mã, uy chấn bát phương, chiến công hiển hách, từng cứu Tiên Hoàng trong nguy nan, vì nước mà bỏ mình, bệ hạ hiện nay sau khi kế vị, lại lệnh Tần phủ dời tới Thiên Ung thành, rời xa trung tâm quyền lực, cũng từ từ suy yếu thế lực quân đội của Tần phủ, làm cho Tần phủ một đời không bằng một đời.

Tần Ván Thiên nhìn pho tượng Nguyên soái cười khổ, hần mấy ngày nay gặp gỡ, cũng cùng Tần phủ trải qua giống nhau đến mấy phần.

Cất bước vào Tần phủ, Tần Ván Thiên nhìn thấy không ít người nhao nhao chạy đi một chỗ, không khỏi gọi lại một nha hoàn hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì?

- Ván Thiên thiếu gia, ngày hôm qua các tiểu thư thiếu gia ở Học viện tu hành đều trở về, hôm nay Gia chủ ở trong diễn võ trường, kiểm tra bọn họ một năm nay tu hành như thế nào.

Nha hoàn này đáp lại.

Sở Quốc kiến quốc 3000 năm, bao la vô tận, thành trì hơn trăm, nhân khẩu hàng tỉ, mà Sở Quốc Hoàng thành phần hoa nhất, không chỉ là trung tâm quyền lực, cũng là Võ tu Thánh Địa, có thật nhiều Vũ phủ Học viện nổi danh, danh môn đại tộc, người các nơi của Sở Quốc, đều sẽ đưa đệ tử có thiên phú vào Vũ phủ Học viện nổi danh Sở Quốc tu hành.

Tần phủ, tự nhiên cũng không ngoại lệ, ở đời Tần Ván Thiên, có ba người ở Sở Quốc Hoàng thành tu hành, bọn họ là tương lai của Tần gia.

- Từ Sở đô về, không biết bọn họ đến cảnh giới gì rồi.

Trong lòng Tần Ván Thiên trầm nghĩ một tiếng, cũng nhắc chân đi về phía Diễn Võ Trường của Tần phủ.

Tần Ván Thiên đi tới Diễn Võ Trường, chỉ thấy người có chút địa vị trong Tần phủ đều tới, trên đài chiến đấu, có Phong Lô gào thét, hai thanh niên đệ tử đang luận bàn chiến đấu.

- Tần Chí.

Tần Ván Thiên nhìn về phía một thanh niên khoác trường sam màu vàng, tuổi tác cùng hần xấp xỉ, chỉ thấy lúc này Tần Chí dùng Hồ Khiếu Quyền, nổi giận gầm lên một tiếng, như Mãnh Hồ Hạ Sơn, son lâm run rẩy, nhất thời thanh niên đối diện bị ép vỡ, một tiếng vang ầm ầm nổ tung, bị đánh bay ra ngoài, thân thể nặng nề rơi xuống Diễn Võ Đài.

- Một quyền Mãnh Hồ Hạ Sơn này, so với Mãnh Hồ còn đáng sợ hơn, sợ rằng Tần Chí đã đến Luyện Thể cảnh thất trọng.

Tần Ván Thiên cảm thụ được một quyền kia, trầm nghĩ nói, Võ tu phổ thông, Luyện Thể cảnh thất trọng, có 49 Ngưu lực, nắm tay còn cứng rắn hơn sắt thép.

Tần Chí ngưng tụ Mãnh Hổ Tinh Hồn, chính là tu sĩ Vô Mệnh, lực lượng càng mạnh, hơn nữa Hổ Khiếu Quyền Pháp tăng phúc, lực lượng kinh người.

- Thiếu niên Vô đạo, liền có thể đánh ra đại lực như vậy, thực lực thiên phú của Tần Chí này còn trên Tần Thương cùng Tần Dao tỷ, năm ngoái Tần Dao tỷ cũng đã bước vào Luyện Thể cảnh bát trọng, bây giờ sợ là càng mạnh.

Trong mắt Tần Vấn Thiên có quang mang lóng lánh, thầm nói:

- Hơn nữa, đây là cảnh giới Luyện Thể mà thôi, nếu như bước vào Luân Mạch cảnh, khiếu huyết toàn thân bị kích phát, lực lượng vô tận luân chuyển, thông suốt cửu mạch, sử dụng Thần thông mạnh hơn chiêu thức, đó là mạnh mẽ bậc nào.

- Vấn Thiên.

Vào thời khắc này, một giọng nói truyền đến, lập tức, nhiều ánh mắt rơi vào trên người Tần Vấn Thiên, mà người mở miệng, chính là Tần gia Gia chủ Tần Xuyên.

- Vấn Thiên, tại sao ngươi trở lại?

Tần Xuyên thay đổi thái độ uy nghiêm, lộ ra nhu hòa vui vẻ.

- Nghĩa phụ.

Tần Vấn Thiên nghe được Tần Xuyên nói, nhất thời không biết nên bắt đầu nói từ đâu, từ nhỏ Hắc bá liền dẫn hắn sống nhờ Tần phủ, Gia chủ Tần Xuyên nhận hắn làm nghĩa tử, hơn nữa coi như mình sinh ra, thậm chí, so với thân sinh của mình còn tốt.

- Xem ra không ngoài sở liệu của ta, Bạch Thu Tuyết câu thông tam trọng Vô Mệnh Tinh Thần, thức tỉnh Tinh Hồn, thiên phú kinh động Sở đồ, ta nghĩ, tất là bị đuổi ra khỏi nhà đi.

Bên cạnh Tần Xuyên có một người lạnh lùng nói, chính là đường đệ của Tần Xuyên, Tần gia lão nhị Tần Hà.

- Làm càn.

Tần Xuyên quát lớn một tiếng.

- Đại ca, ta nói ngươi không tin, bây giờ Bạch gia cùng người Sở đồ qua lại mật thiết, thậm chí nghe nói người của Diệp gia cũng gặp, hơn nữa thiên phú của Bạch Thu Tuyết đã kinh động khắp nơi, người cho rằng, Bạch gia còn có thể tuân thủ hôn ước này sao.

Tần Hà bất đắc dĩ nói, làm cho thần sắc của mọi người đều có chút đặc sắc.

Nhưng lúc này, trong hư không có thanh âm truyền đến, mọi người lập tức ngừng đầu nhìn trời, thần sắc tất cả đều ngưng trọng, chỉ thấy trên thiên khung, một cự ung xoay quanh, ở trên cự ung, lại có một thân ảnh hoàng bào.

Tần Xuyên nhíu mày, người này rất khách khí, áp chế cự ung trực tiếp xoay quanh ở trên bầu trời.

- Lão sư.

Lúc này, bên cạnh Tần Xuyên, một thiếu nữ hô một tiếng, nhất thời ánh mắt của Tần Xuyên ngưng lại, nói:

- Dao nhi, là lão sư của ngươi?

- Ân.

Tần Dao gật đầu, nói:

- Lão sư, sao ngươi rảnh rồi giá lâm Tần phủ, mời lên ghế trên.

- Dao nhi, ta nghe nói Tần phủ cùng Bạch gia Bạch Thu Tuyết có hôn ước, có việc này không.

Hoàng bào trung niên kia mở miệng hỏi.

Thần sắc của Tần Dao lóe lên, nhưng vẫn đáp lại nói:

- Là có việc này.

Chỉ thấy thoi âm của nàng rơi xuống, nhất thời cự ung xoay quanh, hàng lâm ở trên khán đài, lộ ra một tia vui vẻ:

- Hôm nay ta đến, đúng là vì chuyện này, nghe nói Bạch Thu Tuyết thiên phú xuất chúng, Học Viện Hoàng Gia muốn chiêu nạp môn hạ.

Mọi người nghe được lời này, trong lòng thầm run sợ, Bạch Thu Tuyết bây giờ, nhảy trở thành nhân trung long phượng, ngay cả Học Viện Hoàng Gia của

Sở Quốc, cũng tự mình đến đây nhận người, phải biết rằng, Tần phủ bọn họ lớn như vậy, cũng chỉ có Tần Dao thiên phú tốt nhất được vào Học Viện Hoàng Gia tu hành mà thôi.

- Học viện muốn mời Bạch Thu Tuyết, sư tôn sai người đưa lên một phong thư mời, để nàng qua sang năm đi Học viện báo danh không phải tốt sao?

Tần Dao nói.

- Tần Dao, lần này bất đồng, viên Võ Mệnh Tinh Thần thứ nhất của Bạch Thu Tuyết liền tới đệ tam trọng, không ít Học viện ở Hoàng thành đều có người đến, dứt khoát quyết định đơn độc ở Thiên Ung thành an bài một lần chiêu sinh, hai ngày sau, địa điểm cố định ở ngoài Bạch gia phủ đệ.

- Ngày sinh nhật của Bạch gia gia chủ, ở ngoài Bạch phủ.

Ánh mắt Tần Dao động lại, cái này căn bản là đặc biệt vì Bạch Thu Tuyết chuẩn bị a.

- Đúng vậy, kỳ thực chiêu sinh chỉ là tiện thể làm, chủ yếu vẫn là vì Bạch Thu Tuyết, thậm chí Đế Tinh Học Viện cũng sẽ có người đến, bởi vậy chúng ta không dám khinh thường.

- Ha ha, Đường Lâm, ngươi biết Đế Tinh Học Viện muốn tới, vì sao còn muốn làm điều thừa.

Chỉ nghe một tiếng cười sang sảng cuộn cuộn mà đến, ánh mắt Đường Lâm ngưng lại, nhìn qua cách đó không xa, chỉ thấy một người đang đi tới, làm cho con ngươi của hắn hơi co rút lại.

- Mạc Thương!

Trong lòng Đường Lâm cười nhạt, không nghĩ tới Mạc Thương cũng muốn thông qua tầng quan hệ Tần gia hôn ước này, bất quá, Tần Dao chính là đệ tử của hắn, tầng quan hệ này, Mạc Thương là không hy vọng.

- Tần lão đệ, đã lâu không gặp, không biết thân thể của lão gia tử khỏe không.

Mạc Thương đi lên phía trước, nhìn Tần Xuyên nói.

Lão gia tử trong miệng hắn dĩ nhiên là chỉ nhi tử của Tần Vũ Nguyên soái Tần Hạo, cũng là cha của Tần gia gia chủ Tần Xuyên, trước khi Tần Vũ chết, Tần Hạo liền theo cha chinh chiến sa trường, uy vọng ở quân đội cực cao, đợi Tần Vũ bỏ mình, Tiên Hoàng cũng qua đời, bệ hạ hiện nay mới dùng một hư danh, đuổi Tần Hạo đến Thiên Ung thành.

- Đa tạ Mạc Thương huynh lo lắng, gia phụ rất tốt, chỉ là không thích đi lại, không cách nào tự mình đi ra tiếp đãi.

Tần Xuyên nhìn Mạc Thương cười nói, trong lòng thầm run sợ, Mạc Thương chính là người của Đế Tinh Học Viện, lại cũng vì Bạch Thu Tuyết mà đến, xem ra, Bạch gia hồi hôn cũng là tất nhiên.

- Mạc Thương, Bạch Thu Tuyết tất vào Học Viện Hoàng Gia ta.

Đường Lâm nhìn chằm chằm Mạc Thương, trong giọng nói lộ ra vài phần khiêu khích.

- Phải không.

Mạc Thương nở nụ cười, lập tức tự mình ngồi xuống, ánh mắt quét đoàn người, thời điểm đôi mắt rơi vào trên người Tần Văn Thiên hơi dừng lại, hôm qua ban đêm hắn lên vào Bạch phủ muốn nhìn Bạch gia đến cùng ẩn dấu vị thiên tài nào, lại không ngờ phát hiện một ít chuyện thú vị, người nọ lại trộm đi Bạch gia, tò mò một đường theo đuổi, không ngờ lại đi tới Tần phủ.

- Ta còn tưởng rằng Bạch gia có dấu cường giả Nguyên Phủ cảnh, lại không nghĩ rằng là thiếu niên tuổi tác xấp xỉ Bạch Thu Tuyết, như vậy lấy Tinh Thần Chi Lực mạnh yếu đến xem, thiên phú của người này, tuyệt không kém Bạch Thu Tuyết.

Trong lòng Mạc Thương trầm nghĩ, lúc này đây thật đúng là trùng lớn rồi.

Lúc này người Tần gia, trong lòng đều thở dài, Học Viện Hoàng Gia, chính là Hoàng thất Học viện của Sở Quốc, chỉ thu nạp vương công quý tộc cùng với thiên tài trác tuyệt, ở trong các đại Học viện Vũ phủ bài danh tiền tam.

Đế Tinh Học Viện, không tu sĩ Võ Mệnh không thu, chỉ cần bước vào trong đó, lúc đi ra, không có chỗ nào mà không phải cường giả Nguyên Phủ cảnh, chính là cái nôi thiên tài, Nguyên Phủ cảnh, đây chính là tồn tại siêu việt Luân Mạch cửu cảnh, nuốt thiên địa chi tinh, thân thông phép thuật rất mạnh, trong cơ thể hình thành Nguyên Phủ, có Nguyên Lực mệnh mệnh vô tận, có thể bay trên trời.

Cường giả Nguyên Phủ cảnh, không có chỗ nào mà không phải đại nhân vật, đủ để hoành hành Thiên Ung thành.

Nhưng bây giờ, Học Viện Hoàng Gia cùng với Đế Tinh Học Viện đi tới Tần phủ, vì thu Bạch Thu Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7: Phụ tử thiết huyết

Đường Lâm cho rằng Mạc Thương tới Tần phủ là có mục đích giống như hắn, không khỏi cảm thấy áp lực, nhìn Tần Dao nói:

- Dao nhi, Tần phủ các người, vị thanh niên tuấn kiệt nào có hôn ước với Bạch Thu Tuyết?

- Chuyện này...

Tần Dao mặt lộ vẻ khó xử, đôi mắt đẹp liếc nhìn Tần Vấn Thiên, tùy tiện nói:

- Lão sư, việc này, sợ rằng có chút biến cố.

- Biến cố gì?

Đường Lâm sững sờ nói.

Tần Dao nhìn Tần Xuyên, chính nàng cũng không hiểu rõ chuyện gì xảy ra, lại không dám lừa gạt lão sư, không khỏi có chút hơi khó.

- Vấn Thiên, người qua đây.

Tần Xuyên nhìn Tần Vấn Thiên, Tần Vấn Thiên nhất thời đi tới trước người Tần Xuyên, chỉ nghe Tần Xuyên nói:

- Đường huynh, Mạc huynh, đây là nhi tử của ta Tần Vấn Thiên, là hắn cùng Bạch Thu Tuyết có hôn ước, chỉ là con ta tình huống đặc thù, mặc dù có thiên phú cực tốt, lại không thể tu hành, hai vị nhìn xem có biện pháp gì không?

- Đại ca, trời sinh tuyệt mạch, là thiên phú tốt gì chứ.

Tần Hà nói.

- Cảm niệm, như thế nào trời sinh tuyệt mạch, Vấn Thiên đã từng bình thường, nhất định là xuất hiện cái gì ngoài ý muốn dẫn đến, hơn nữa, Vấn Thiên cảm ứng Tinh Thần Chỉ Lực cực mạnh.

Tần Xuyên quát mắng một tiếng, một màn này, làm cho đôi mắt của Mạc Thương cùng Đường Lâm hơi nheo lại, tựa hồ hiểu cái gì, bất quá ý nghĩ của bọn họ lại bất đồng.

- Ta xem một chút.

Mạc Thương cùng Đường Lâm gần như cùng lúc mở miệng, lập tức một người một tay khoát lên tay Tần Vấn Thiên.

- Tuyệt mạch.

Trong lòng Đường Lâm run lên, sắc mặt nhất thời không dễ nhìn, đưa tay lùi về, nụ cười hiểu rõ nói:

- Ha ha, xem ra là ta lãng phí thời gian, cái gọi là Long Phượng tương hợp, bây giờ xà cũng muốn trèo lên Phượng Hoàng sao.

Con người của Tần Xuyên co lại, thần sắc cũng lạnh xuống, nói:

- Các hạ nói chuyện, có thấy quá đáng hay không.

- Há?

Đường Lâm nghe Tần Xuyên xưng hô cũng thay đổi, thần sắc không vui, hiện tại Tần phủ bị bệ hạ nghi kỵ, mỗi ngày suy tàn, sớm muộn gì cũng sẽ trở thành lịch sử, nếu không phải bởi vì Bạch Thu Tuyết cùng Tần Dao, hắn chắc chắn sẽ không đặt chân Tần phủ, lại không nghĩ Tần Xuyên vì Tần Vấn Thiên, lại chẳng khách khí với hắn như thế.

- Tần Xuyên, xem ra người thật có ý si tâm vọng tưởng, đường đường Tần phủ lại đến mức hiện nay, cũng buồn cười.

Đường Lâm châm chọc.

- Nếu các hạ không có chuyện khác, xin cứ tự nhiên.

Tần Xuyên đưa tay nói, hạ lệnh trục khách, cảnh này khiến Tần Dao cực kỳ khó xử, nói:

- Lão sư, tính nết của cha ta từ trước đến nay nóng nảy, nguoi chớ nên trách móc.

- Tần Dao, phụ thân này của nguoi, thật không thức thời.

Đường Lâm lạnh lùng nói.

- Dao nhi, sau này, không được coi người này là sư.

Thanh âm của Tần Xuyên cường thế, làm cho sắc mặt Tần Dao trắng bệch, mà Đường Lâm cũng tức giận, cả giận nói:

- Được, được!

Tần Văn Thiên nhìn đây hết thấy, trong lòng thầm than, nhìn Tần Xuyên cương nghị, nội tâm không khỏi hổ thẹn, vì hắn, Tần Xuyên không biết đắc tội bao nhiêu người, bây giờ, lại cùng cường giả của Học Viện Hoàng Gia, lão sư của nữ nhi ruột thịt Tần Dao trở mặt.

Bất quá lúc này Mạc Thương lại nghĩ khác, chỉ thấy hắn nhìn chăm chăm Tần Văn Thiên, híp mắt cười nói:

- Tần lão đệ, hần khi nào tuyệt mạch?

- Năm 6 tuổi bắt đầu.

Tần Xuyên mở miệng nói:

- Sau càng ngày càng nghiêm trọng, thẳng đến kinh mạch đều toái.

- Sáu tuổi.

Trong lòng Mạc Thương hít vào ngum khí lạnh, nhìn chăm chăm Tần Văn Thiên, lập tức buông lỏng tay ra, ánh mắt lóe lên, nếu như hắn suy đoán là thật, như vậy thiếu niên này, nên có đại nghị lực cỡ nào.

Nghĩ đến vừa rồi Đường Lâm biểu hiện, trong lòng Mạc Thương âm thầm cười khinh bỉ, cái ngu xuẩn này.

- Đùng, đùng, đùng.

Đại địa đột nhiên chấn động, tiếng vó ngựa vang lên, ánh mắt của người Tần gia ngưng lại, thần sắc lạnh lùng, ai dám ở trong Tần phủ đập ngựa mà đi?

Rất nhanh, bọn họ thấy một đám kỵ sĩ tay cầm trường thương, người khoác áo giáp gào thét mà đến, người cầm đầu khoác hắc bào, bay múa theo gió, ánh mắt lợi hại như đao, lộ ra một cỗ khí tức âm lãnh.

- Lãnh Ứng.

Con nguoi của Tần Xuyên co lại, không nghĩ tới hôm nay Tần phủ hần nào nhiệt như vậy, Lãnh Ứng này chính là phó tướng dưới trướng trước kia của phụ thân hắn, làm người âm độc tàn nhẫn, từ trước đến nay không được phụ thân hắn thích, về sau quả nhiên đi theo tử địch của Tần gia là Diệp gia, chèn ép Tần phủ hần.

- Thiếu gia, đã lâu không gặp.

Ánh mắt của Lãnh Ứng dường như chim ưng, nhìn chăm chăm Tần Xuyên nói.

- Lãnh Ứng, nguoi lại dẫn kỵ mã xông vào Tần phủ, là gan càng lúc càng lớn nha.

Ánh mắt của Tần Xuyên cực kỳ bất thiện, băng hàn lạnh lùng.

Lãnh Ứng không để ý Tần Xuyên chút nào, hôm nay Tần phủ từ lâu như mặt trời lặn, bệ hạ tự mình dung túng thế lực khắp nơi chèn ép Tần phủ, chỉ cần Tần Hạo vẫn còn, sợ rằng bệ hạ liền sẽ không an tâm, cho nên, vô luận là ai đập Tần phủ một cước, bệ hạ sẽ làm bộ không biết, đây chính là thuận tâm ý của hần.

- Ta tới Tần phủ, thứ nhất, là tới thăm lão gia từ phải chăng khoẻ mạnh; thứ hai, là nói cho Tần phủ một tiếng, hai ngày sau thế lực khắp nơi của Sở Quốc sẽ hàng lâm Bạch phủ, Bạch Thu Tuyết tất sẽ bước vào Đế Tinh Học Viện hoặc Học Viện Hoàng Gia, đến lúc đó, hai nhà thương thảo hôn sự, Tần phủ phải trình diện, không nên thoái thác.

Dứt lời, Lãnh Ứng ghim lại chiến mã, tiếng vó ngựa cuộn cuộn, bốn tẩu mà đi, chỉ nhìn Tần Xuyên cười lạnh lẽo, kinh nghiệm chiến trường nhiều năm, ánh mắt hần như một thanh lợi kiếm, có thể xuyên thấu nhân tâm.

Người Tần gia đều nhìn chăm chăm thân ảnh đi xa kia, thân thể Tần Xuyên thậm chí bởi vì phấn nộ mà run rẩy, nếu như khi Bạch Thu Tuyết được Đế Tinh Học Viện thu làm đệ tử, sau đó đưa ra ý từ hôn, khi đó, ai cũng cho rằng là đương nhiên, Tần gia Tần Văn Thiên hần không xứng, đây là nhục nhã Tần phủ, nhục nhã Tần Văn Thiên.

- Bạch gia hơi quá đáng.

Tần Xuyên không ngờ, Bạch gia sẽ lấy oán báo ân như vậy, hai ngày sau, hẳn nhất định sẽ đến xem.

- Thì ra là thế.

Chỉ thấy Đường Lâm cười nhạt mở miệng nói:

- Tần Xuyên, chờ bị đánh mất đi, cáo từ.

Nói xong, hắn cũng bước lên cự ung, bay lên không, cự ung ở trên hư không quanh quẩn, tiếng huyết gió như có ý châm chọc.

Toàn bộ Tần gia, yên tĩnh không tiếng động, từ khi bị hạ chèn ép Tần gia, Tần phủ không ngừng sa sút, nhưng lưng ưỡn thẳng tắp như trước, chưa bao giờ có khuất nhục như lần này.

- Đại ca.

Chỉ nghe Tần Hà đột ngột mở miệng, nói:

- Thế cục người cũng thấy đấy, Bạch gia hiển nhiên liên thủ với Diệp gia đối phó Tần gia ta, lại mở rộng thiên tài chi uy của Bạch Thu Tuyết, hai ngày sau, nếu như Tần phủ ta đi, tất nhiên sẽ mất hết thể diện.

- Người ý tứ là Tần phủ ta, đúng như Lãnh Ung nói, tránh mà không ra?

Tần Xuyên lạnh nhạt nói.

- Những năm gần đây, Tần Vãn Thiên tiêu hao Tần phủ bao nhiêu tài nguyên, dùng mấy viên Tinh Thạch, mặc dù trong lòng ta có ý kiến, lại chưa từng nói qua một câu, nhưng việc lần này, chuyện liên quan đến danh vọng của Tần phủ, ta kiến nghị, trực xuất Tần Vãn Thiên ra Tần phủ đi, những năm gần đây, chúng ta nên làm, cũng đã làm.

Thanh âm của Tần Hà trầm thấp, làm cho không gian đè nén.

Mấy năm nay, rất nhiều người Tần phủ đích xác có thành kiến với Tần Vãn Thiên, Tần Xuyên quá mức chịu nghĩa tử này, nhưng hẳn lại hết lần này tới lần khác là một phế nhân, không cách nào tu hành.

- Lão tam, người thấy thế nào?

Tần Xuyên nhìn một người khác hỏi, Tần gia lão tam Tần Dã.

- Tần Vãn Thiên, hẳn thích hợp cuộc sống của người bình thường hơn.

Tần Dã thấp giọng nói.

Tần Xuyên trầm mặc chốc lát, ánh mắt lập tức đảo qua mọi người, chậm rãi nói:

- Ngày trước tổ tiên có ân với Tiên Hoàng, chinh chiến sa trường 80 năm, trọng thương 18 lần, thời điểm mười quốc minh hội, Tiên Hoàng bị nhốt, nghìn dặm đơn mã, người mang tám mũi tên, như trước cứu Tiên Hoàng ra, thời điểm về nước, đã không thể trị, khí phách bức nào.

- Mà nay, Tần phủ ta sa sút, chỉ vì chịu chút khuất nhục, liền muốn trực xuất hậu nhân của ân nhân tổ tiên ra Tần phủ, cử động bức này, khiến cho ta thẹn lòng, làm cho tổ tiên hổ thẹn, ngày khác ở dưới Cửu Tuyền, cũng không có mặt thấy tổ tiên chi linh.

- Tần phủ còn, Tần Vãn Thiên còn... Hai ngày sau, triệu tập nam nhi tướng sĩ của Tần phủ, binh phát Bạch gia, nếu có người lại bàn chuyện trực xuất Tần Vãn Thiên ra Tần phủ, ta tất tự mình tru diệt.

Dứt lời, bàn tay Tần Xuyên đánh ra một chương, tọa ý nát bấy, không gian yên tĩnh.

Thanh âm của Tần Xuyên quanh quẩn ở trong hư không, chỉ thấy thân thể hắn đứng nghiêm, mọi người nhìn Tần Xuyên, dường như thấy tổ tiên năm đó.

- Đòi trước của Tần Vãn Thiên, đối với Tần phủ đến cùng có ân huệ gì, lại làm cho Tần Xuyên như vậy.

Trong lòng mọi người thầm run sợ, bọn họ chỉ biết, Tần Xuyên thu Tần Vãn Thiên làm nghĩa tử, cũng đối đãi hắn như vậy, chỉ vì báo ân huệ của đời trước Tần Vãn Thiên.

Vì ân huệ, Tần Xuyên có thể hi sinh toàn bộ, loại khí phách này, để cho bọn họ cảm thán, nghĩa khí thiết huyết này, để cho bọn họ kính trọng, thân thể mỗi một đều đứng nghiêm.

- Vãn Thiên, việc này người không cần để ý tới, an tâm ở trong nhà, nghĩa phụ sẽ đòi công đạo cho người.

Thời điểm Tần Xuyên nhìn về phía Tần Vãn Thiên, ánh mắt nhu hòa.

Trong lòng Tần Vãn Thiên thờ dài, hần tự toái kinh mạch, làm cho nghĩa phụ lo lắng, vốn định ở sau khi thành tựu tu sĩ Võ Mệnh, sẽ nói cho nghĩa phụ duyên cớ, lại không ngờ tới, Bạch gia gây sự, nhắc lên phong ba như vậy, làm cho Tần phủ cũng bị liên lụy.

Hần không biết thân thế của mình, Hắc bá chưa bao giờ nói cho hắn biết, hắn cũng không biết đời trước trong lúc đó có cái gì, hắn chỉ biết, Tần Xuyên đối với hắn có ân, cuộc đời này khó báo.

Chỉ thấy Tần Vãn Thiên lui ra khán đài, đi tới trên Diển Võ Trường, hai đầu gối quỳ xuống đất, ánh mắt nhìn Tần Xuyên, nói:

- Việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, ta tự mình giải quyết, không cần vận dụng bất kỳ lực lượng nào của Tần phủ, Bạch gia gây ra, nhục nhã ta không có vấn đề gì, nhưng lan đến tôn nghiêm của Tần phủ, ta tất không đáp ứng, chuyện này, Tần Vãn Thiên ta một mình gánh chịu.

- Phụ thân.

Tần Vãn Thiên nặng nề hô một tiếng, lập tức đập đầu, lại có một luồng hồi âm.

Một quỳ, tạ ơn cha!

Tần Xuyên bước chậm đi lên trước, nâng Tần Vãn Thiên dậy, phụ tử hai mắt tương đối, đều lộ ra vui vẻ, lúc này đây, Tần Vãn Thiên không có hô nghĩa phụ, mà là phụ thân.

- Ta một mực tin tưởng ngươi, có một ngày, ngươi có thể làm được sự tình mà những người khác không thể!

Trong ánh mắt Tần Xuyên lộ ra vẻ kiên nghị.

Bên cạnh, ánh mắt của Mạc Thương hơi nheo lại, vui vẻ nồng nặc, so sánh với Bạch Thu Tuyết kia, hắn càng thích thanh niên trước mắt này, thiên phú lợi hại, tâm trí cứng cỏi, chỉ cần có thời gian, tất thành châu báu.

Hai ngày sau, các đại thế lực tề tụ Bạch gia, Tần phủ chuẩn bị phát binh đi tới, xem ra, có trò hay để nhìn a!

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Tỷ đệ

Tần Vãn Thiên không có nói cho Tần Xuyên hắn đã ngưng tụ Tinh Hồn, hai ngày sau, thời điểm hắn đòi lại khuất nhục này, tin tưởng nghĩa phụ sẽ càng cao hứng hơn.

- Tần lão đệ, ta muốn nhìn kỹ tình huống của hải tử một chút, lão đệ có cho phép không?

Lúc này Mạc Thương đi lên phía trước, nhìn Tần Vãn Thiên, trong ánh mắt lộ ra hào quang khác thường.

- Mạc huynh nguyên ý, ta tất nhiên là cầu còn không được.

Tần Xuyên không phải người không hiểu lý lẽ, Đế Tinh Học Viện, chính là Học viện mà tất cả mọi người Sở Quốc tha thiết ước mơ, cao tầng của Đế Tinh Học Viện, bọn họ có thể coi là quyền lực của Hoàng gia.

Nhiều năm trước, Sở Quốc Hoàng thất, chính bởi vì kiêng kỵ Đế Tinh Học Viện quá cường đại, mới đại lực sáng lập Học Viện Hoàng Gia, giống như đến đờ Diệp gia chèn ép Tần gia vậy.

- Tần Vãn Thiên, ngươi đi theo ta.

Mạc Thương mang theo Tần Vãn Thiên ly khai, Tần Xuyên nhìn Tần Dao nói:

- Ngươi cũng đi đi.

Tần Dao gật đầu, rất xa đi theo phía sau hai người.

Tần Vãn Thiên thấy Mạc Thương nhìn mình chăm chăm, ánh mắt dường như Tinh Thần rực rỡ, làm cho trong lòng hắn rung mình, đây là lực lượng Tinh Hồn, Mạc Thương này, khả năng có Thiên Mục Tinh Hồn.

- Người tuyết mạch, có thể tu hành.

Mạc Thương nhẹ giọng nói, làm cho Tần Vấn Thiên cả kinh, quả nhiên là Thiên Mục Tinh Hồn, có thể nhìn Tinh Thần ba động.

- Không nghĩ tới, hôm nay thật nhìn thấy người tự toái kinh mạch, ngưng tụ Tinh Mạch.

Lúc này trong lòng Mạc Thương cực kỳ vui vẻ, vừa rồi hắn lại xác nhận một lần, Tần Vấn Thiên là tuyết mạch không sai, nhưng hắn cũng là một tu sĩ Vô Mệnh, cái này chỉ có một khả năng, phá rồi lại lập, muốn thành tựu Luân Mạch hoàn mỹ nhất... Tinh Luân Mạch, tuy đây chỉ là hình thức ban đầu của Luân Mạch, nhưng đối với điều động Nguyên Lực trong cơ thể đã vượt lên đầu người khác.

Người này, nhất định phải kéo vào Đế Tinh Học Viện.

- Tiền bối có dặn dò gì sao?

Tần Vấn Thiên nhìn Mạc Thương hỏi.

- Cường độ Tinh Thần Chi Lực trong cơ thể ngươi, chắc là Luyện Thể cảnh ngũ trọng?

- Thiên Mục thật là lợi hại, tuy ta chỉ là Luyện Thể cảnh tứ trọng, nhưng bởi vì Tinh Thần Nguyên Lực đến từ đệ ngũ trọng, lực lượng càng hùng hậu, đối phương có thể vì vậy mà phán đoán sai.

Tần Vấn Thiên nói thầm một tiếng, lại không có trả lời đối phương.

- Hai ngày sau, thể lực khắp nơi tê tụ, Học viện nổi danh tuyển nhận môn nhân, tất có nhiều tầng khảo nghiệm, mặc dù ngươi thiên phú trác tuyệt, nhưng thực lực vẫn cần trong khoảng thời gian ngắn đề thăng vài phần, ta có ít thứ tặng cho ngươi, hai ngày sau, ngươi nhất định phải tới.

Nói xong, Mạc Thương nắm tay Tần Vấn Thiên, kín đáo đưa cho Tần Vấn Thiên một quyển sách cùng một tảng đá, thân thể đập một cái, liền ngự không bay đi.

Ánh mắt của Tần Vấn Thiên ngưng lại, chỉ thấy Mạc Thương người nhẹ như yến, lãng không hư độ, không khỏi tâm trí hướng về, đây cũng là cường giả Nguyên Phủ cảnh khủng bố, một ngày kia, ta tất cũng bay lượn Cửu Thiên.

Nhìn xuống vật trong tay, con ngươi của Tần Vấn Thiên co lại, trong lòng thầm run sợ, tảng đá kia mơ hồ có Tinh Thần Chi Lực mãnh liệt ba động, là Tinh Thạch cực kỳ trân quý, còn trên bộ sách kia, có ba chữ lớn Hằng Long Quyển.

- Đế Tinh Học Viện.

Tần Vấn Thiên âm thầm ghi nhớ, thu hồi đồ vật, liền nghe tiếng bước chân truyền đến, một bóng người xuất hiện ở bên cạnh Tần Vấn Thiên, hương gió nhàn nhạt đập vào mặt.

- Đã sớm nói với ngươi, Bạch Thanh Tùng này tâm cơ rất sâu, lúc đầu ta phản đối hôn sự này, hết lần này tới lần khác cái tên nhà ngươi tham luyện mỹ sắc.

Khỏe miệng của Tần Vấn Thiên hiện lên một tia vui vẻ, ánh mắt chuyển qua, liền thấy một gò má cực kỳ xinh đẹp, lông mày như trắng non, hai mắt cười yếu ớt, khuôn mặt trắng nõn ôn nhu, da thịt vô cùng mịn màng, khiến người ta không nhìn được muốn hôn một cái, Tần Dao giống như Bạch Thu Tuyết, cũng là một trong tứ đại mỹ nữ của Thiên Ung thành, ngày thường cực kỳ xinh đẹp.

- Nếu như ta tham luyện mỹ sắc, liền mỗi ngày dựa vào Tần Dao tỷ.

Tần Vấn Thiên vui đùa nói

- Bớt lắm mồm.

Tần Dao trừng Tần Vấn Thiên, nói:

- Ngươi làm hại phụ thân và lão sư ta trở mặt, sau này ở trong học viện nhất định khó lẫn lộn, ngươi dự định bồi thường thế nào.

Tần Vấn Thiên từ trong túi móc ra viên Tinh Thạch kia, lập tức đưa cho Tần Dao, cười nói:

- Viên Tinh Thạch này ẩn chứa Tinh Thần Chi Lực rất mạnh, chắc là Tinh Thạch đến từ đệ nhị trọng, ngươi cầm đi tu luyện đi.

Tần Dao nhìn Tần Vấn Thiên, nhìn hắn chằm chằm nói:

- Mỗi lần phụ thân đưa cho ngươi Tinh Thạch, ngươi đều len lén đưa cho ta, hiện tại ta đã là Luân Mạch cảnh, chẳng lẽ ngươi còn không thấy.

Nghĩ đến chỗ này, ánh mắt của Tần Dao nhu hòa, tuy nói hôm nay bởi vì Tần Vấn Thiên đưa đến phụ thân và Đường Lâm lão sư trở mặt, nhưng nàng sẽ không trách tội Tần Vấn Thiên, từ nhỏ đến lớn, đệ đệ này giúp đỡ nàng tu hành, mỗi lần phụ thân cho Tinh Thạch, Tần Vấn Thiên đều len lén cho nàng, hơn nữa để cho nàng không nói ra ngoài, lúc này mới có nàng hôm nay.

- Luân Mạch cảnh.

Tần Ván Thiên vui vẻ, lập tức cười nói:

- Tốt lắm, lần này ta sẽ không cho ngươi.

Còn dư lại hai ngày, hấn quả thực cần phải mượn năng lượng của Tinh Thạch tới tu hành, để cho thực lực của mình tăng lên một ít nữa.

- Lúc này mới ngoan, Ván Thiên, ta ở trong Hoàng thành biết không ít thiếu nữ ưu tú, đợi ngày sau có cơ hội, sẽ giới thiệu cho ngươi, Bạch gia kia đã hám thế, ngươi cũng không cần quá để ý.

Tần Dao khuyên một tiếng.

Tần Ván Thiên đương nhiên biết đây mới là mục đích Tần Dao đuổi theo, muốn khuyên hấn an tâm, sợ hấn bởi vì chuyện này bị đã kích.

Cước bộ dừng lại, Tần Ván Thiên ngồi xổm người xuống, làm cho thần sắc của Tần Dao cứng lại, trừng mắt nhìn Tần Ván Thiên nói:

- Làm gì đó?

- Để đứng lên.

Tần Ván Thiên cười nói.

- Tới địa ngục đi.

Tần Dao hơi có chút đỏ mặt, cho Tần Ván Thiên một cái liếc mắt, cơ thể hơi chuyển qua.

- Mỹ nữ, lại không phải lần đầu tiên, khi còn bé ai mỗi ngày bò lên người ta, hiện tại lớn lên trái lại không tiếp thu đệ đệ như ta.

Tần Ván Thiên trêu ghẹo cười nói, làm cho Tần Dao dậm chân, người này, lại nói quái sự lúc trước.

Tần Dao hơi lớn hơn Tần Ván Thiên một chút, năm nay đã gần 17, duyên dáng yêu kiều, dáng người cao gầy, Tần Ván Thiên nói nàng như vậy, tự nhiên có chút ngượng ngùng, nhưng tuy như vậy, nàng vẫn dõng bước chân một chút, hai tay khoát lên vai Tần Ván Thiên, ánh mắt nhìn xung quanh.

- Đi.

Hai tay Tần Ván Thiên vịn bộ vị đại thái của Tần Dao, tùy ý Tần Dao ghé vào trên người, cảm giác trên lưng bị một đoàn mềm mại đè nặng, không khỏi cười nói:

- Tần Dao tỷ quả nhiên trưởng thành.

Tần Dao hận đến nghiến răng, hai tay néo lỗ tai của Tần Ván Thiên, ánh mắt lại nhìn trái phải, sợ bị người nhìn thấy, tuy hai người là tỷ đệ, nhưng dù sao không phải thân sinh, Tần Dao vẫn không thể tự nhiên như khi còn bé.

- Xem ra ta là lo lắng nhiều.

Tần Dao thì thầm một tiếng, người này nơi nào như bị đã kích a.

Hai người nói giọng đi tới một tiểu viện, đây là phủ đệ của gia đình Tần Xuyên, phân hai viện, phu phụ Tần Xuyên cùng với Tần Dao ở đông viện, Tần Ván Thiên cùng Hắc bá ở tây viện.

Chỉ thấy lúc này trong đình viện có một nữ nhân, nhìn như không đến 30, cùng Tần Dao giống nhau đến mấy phần, thấy Tần Ván Thiên cùng Tần Dao đi tới, không khỏi lộ ra vui vẻ ôn hòa.

- Dao nhi, lớn như vậy còn thích kẻ cận Ván Thiên.

Tần mẫu biết Tần Dao mặc dù lớn hơn Tần Ván Thiên một chút, nhưng càng nhiều lúc là Tần Ván Thiên chiều cổ Tần Dao, như ca ca của Tần Dao.

- Mẫu thân, mới không phải đâu, người này chiếm tiện nghi của ta.

Tần Dao từ trên lưng Tần Ván Thiên nhảy xuống, nhìn Tần mẫu oán trách.

- Ngươi còn có tiện nghi gì không bị Ván Thiên chiếm.

Tần mẫu tươi cười ảm áp, làm cho Tần Ván Thiên bật cười, tựa hồ có chút ngượng ngùng.

- Mẹ!

Tần Dao im lặng dậm chân, làm cho Tần mẩu thoải mái cười.

- Mẩu thân, ta đi thăm Hắc bá.

Tần Ván Thiên cảm giác ánh mắt của Tần Dao không có hảo ý, tranh thủ thời gian chạy ra, đi tới tây viện, chỉ thấy một thân ảnh già nua đang quét đình viện, thân ảnh kia cụt một tay một chân, còng lưng, như đến lúc tuổi già.

- Hắc bá, ta làm cho.

Tần Ván Thiên đi tới, nhưng lão nhân chậm rãi xoay người, nhìn Tần Ván Thiên, thần sắc ngưng lại:

- Ngươi ngưng tụ Tinh Hồn?

Tần Ván Thiên đối với Hắc bá có thể nhìn ra không có cảm thấy kỳ quái, bình tĩnh gật đầu.

- Máy trọng, loại Tinh Hồn nào?

Hắc bá hỏi.

- Ngũ trọng, Thiên Chuy Tinh Hồn.

Thân thể già nua của Hắc bá hơi run một chút, nhưng chỉ lập tức liền khôi phục bình tĩnh, xoay người, đi vào trong hậu viện, không nói một lời.

Tần Ván Thiên yên lặng theo Hắc bá đi tới hậu viện, chỉ thấy Hắc bá ngồi ở trên một tảng đá, nhìn Tần Ván Thiên:

- Nhiều năm như vậy, ta để ngươi toái kinh mạch, thừa nhận đau khổ không thuộc mình, rồi lại không cho phép ngươi hút Thiên Địa Nguyên Khí, cũng không cho phép ngươi cầu thông Vô Mệnh Tinh Thần, ngươi trách ta không?

- Hắc bá không phải đã nói sao, nếu như ta thu nạp Thiên Địa Nguyên Khí, sao có thể có lực tương tác như hôm nay, nếu như không phải nhiều năm mình tu hành, ta làm sao có thể cầu thông đệ ngũ trọng Vô Mệnh Tinh Thần.

Tần Ván Thiên cười đáp lại:

- Hậu tích bạc phát, tự toái kinh mạch, làm sao không phải là nhân họa đắc phúc.

- Thế nhân tham luyến nhanh chóng nhất thời, thu nạp Thiên Địa Nguyên Khí, một mặt tu hành, một mặt lại muốn trở thành tu sĩ Vô Mệnh, nhưng vô tri làm cho từ nhỏ thiên phú bị kìm sát bụi, nhiều năm mình tu hành, cho ngươi có thành quả hôm nay, từ nay về sau, ta sẽ không xen vào tu hành của ngươi nữa, nhưng ngươi nhất định phải thùy chung nhớ kỹ một điểm, vĩnh viễn không được thu nạp Thiên Địa Nguyên Khí, chỉ có tu sĩ Vô Mệnh thuần túy nhất, mới có thể không ngừng mở Tinh Môn, ngưng tụ Tinh Hồn.

Tần Ván Thiên gật đầu nói:

- Ván Thiên nhớ kỹ.

Hắc bá nói với hắn, thế nhân đều tham lam, phần lớn đồng thời thu nạp Thiên Địa Nguyên Khí cùng Tinh Thần Chi Lực, lấy để thăng tốc độ tu hành, nhưng cái này lại sẽ để người thiên phú bị long đong.

Thế giới này, là thế giới thuộc về tu sĩ Vô Mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Hàng Long Quyền

Hắc bá nhìn Tần Ván Thiên nói:

- Ngươi phóng thích Tinh Hồn cho ta xem một chút.

Tần Ván Thiên gật đầu, tâm niệm vừa động, mở Tinh Môn, trong khoảnh khắc, trên đỉnh đầu xuất hiện Thiên Chuy hư ảnh, rực rỡ không gì sánh được, hơn nữa ở dưới Tinh Hồn hoa mỹ, có vàng sáng chói kim lộn lờ, tựa hồ tượng trưng cho Tinh Hồn này cao quý.

- Cửu Thiên Tinh Hà, câu thông tiền tam trọng ngưng tụ thành Tinh Hồn, có kim quang hoàn; Vô Mệnh Tinh Thần càng cao, ẩn chứa năng lượng càng

đáng sợ, ánh sáng sẽ bất đồng, quang hoàn càng ngày càng sáng, đến trung tam trọng, quang sắc lộ xác, hóa thành xích kim, bởi vậy, chỉ cần người phóng thích Tinh Hồn, người khác liền biết người câu thông ít nhất là Tinh Hồn đệ tứ trọng.

- Thông thường mà nói, chỉ có cường giả Thiên Cương cảnh mới có thể mở bốn Tinh Môn, câu thông Tinh Hồn đệ tứ trọng, người thời kỳ thiếu niên, trực tiếp bước vào đệ ngũ trọng, thiên phú như thế, sẽ mang đến rất nhiều chỗ tốt, nhưng cũng sẽ mang đến vô số tai họa, người hiểu chưa?

Hắc bá nhìn Tần Vãn Thiên chậm rãi nói, Tần Vãn Thiên gật đầu, hẳn tự nhiên mình bạch đạo lý này, Bạch Thu Tuyết mở viên Võ Mệnh Tinh Thần thứ nhất là đệ tam trọng, cũng đã danh chấn Sở Quốc, nếu như tin tức hẳn câu thông đệ ngũ trọng Võ Mệnh Tinh Thần truyền ra, rất nhiều người sẽ muốn thu hắn, nhưng chỉ sợ cũng có rất nhiều người muốn mạng hắn.

Tu vi võ đạo phân Luyện Thể cảnh, Luân Mạch cảnh, Nguyên Phủ cảnh, sau đó mới bước vào Thiên Cương cảnh, là Thiên Cương Tôn giả.

Thiên Cương cảnh đáng sợ, siêu thoát Nguyên Phủ, thông thiên triệt địa, có người nói, toàn bộ Đại Sở quốc hàng tỉ người, cũng cực ít nghe nói cường giả Thiên Cương cảnh, nếu xuất hiện, một người là có thể diệt một quốc gia.

- Ta dạy cho người Châm Huyệt Chi Pháp, có thể ức chế màu sắc Tinh Hồn của người, người có nhớ không.

Hắc bá lại hỏi.

- Nhớ kỹ.

Tần Vãn Thiên gật đầu.

- Được, viên Tinh Hồn thứ nhất của người đến từ đệ ngũ trọng, là Thiên Chuy Tinh, sẽ giao cho người công kích cùng phòng ngự cực mạnh, mặc dù ta không hỏi tới sau này người tu hành như thế nào, nhưng trước khi người ngưng tụ Tinh Hồn thứ hai phải cẩn thận, nếu có loại hạn chế hành động, công kích của người khác, người liền tham khảo.

- Ta minh bạch.

Tần Vãn Thiên cung kính đáp.

- Đi thôi.

Hắc bá nhắm mắt lại, Tần Vãn Thiên lui ra, đi tới Tu Luyện Tràng, nơi này có một kệ sách, phía trên để rất nhiều thư tịch, những thứ này đều là tâm huyết của Hắc bá, Tần Vãn Thiên từ nhỏ liền bắt đầu xem, bây giờ đã nhìn nhiều lần, trong đó nhiều nhất chính là Châm Huyệt Chi Pháp, Tần Vãn Thiên suy đoán, Tinh Hồn của Hắc bá, có khả năng cùng Châm Huyệt Chi Pháp có quan hệ.

Đọc lướt qua Châm Huyệt Chi Pháp này, có pháp môn trị liệu, có pháp môn thuận mạch, có pháp môn kích phát tiềm lực... bây giờ hắn trở thành tu sĩ Võ Mệnh, có thể dẫn Tinh Thần Chi Lực vào Châm Huyệt Chi Pháp, vận dụng càng nhiều lực lượng.

Tần Vãn Thiên lấy ra một quyển sách, đọc một lần, lập tức ngồi xếp bằng, bắt đầu lấy ngân châm đâm vào huyệt vị của mình, không bao lâu, hắn liền cảm ứng được trong Tinh Môn của mình, nội giấu quang sắc Tinh Hồn chi lực chậm rãi phai nhạt một chút, cải biến quang sắc như vậy, sẽ không ảnh hưởng lực lượng Tinh Hồn.

Tần Vãn Thiên cũng không biết, hắn tu hành loại Châm Huyệt Chi Pháp này, là Bí pháp cực kỳ khó được, toàn bộ Sở Quốc cũng không tìm ra.

Hồi lâu sau, Tần Vãn Thiên mới gỡ ngân châm xuống, mở mắt ra, thấp giọng nói:

- Bây giờ trừ khi ta tận lực lấy Tinh Thần Chi Lực kích phát huyệt vị phong bế, mới có thể để Tinh Hồn hiển hiện màu sắc bình thường.

Lập tức, Tần Vãn Thiên lại lấy ra viên Tinh Thạch kia, cảm ứng Tinh Thần Chi Lực trong đó, cực kỳ mệnh mông, chắc là Tinh Thạch đến từ đệ nhị trọng.

Tinh Thạch cực kỳ trân quý, chính là viên thạch của Võ Mệnh Tinh Thần từ trên Cửu Thiên Tinh Hà rơi xuống, năng lượng của Võ Mệnh Tinh Thần mệnh mông đáng sợ bậc nào, tu sĩ Võ Mệnh lấy ý niệm câu thông, chậm rãi hấp thu lực lượng trong đó, bất quá là chín trâu mất sợi lông mà thôi, bởi vậy mặc dù là một khối nhỏ viên thạch, ẩn chứa năng lượng cũng cực kỳ đáng sợ.

Hơn nữa, Tinh Thạch này có thể dùng để cao xác suất câu thông Võ Mệnh Tinh Thần, tỷ như Tần Vãn Thiên lợi dụng viên Tinh Thạch trong tay tới mình tưởng cảm ứng, hẳn sẽ dễ dàng cảm ứng được Võ Mệnh Tinh Thần của viên Tinh Thạch này hơn, sau đó câu thông, ngưng tụ Tinh Hồn, bởi vậy rất nhiều người đều là thông qua lợi dụng Tinh Thạch tới bước vào tu sĩ Võ Mệnh.

Bởi vậy có thể thấy được, Tinh Thạch trân quý như thế nào, nếu không có danh môn vọng tộc, người bình thường căn bản không khả năng đạt được một viên.

- Viên Tinh Thạch này ẩn chứa năng lượng khổng lồ, hơn nữa Thiên Chuy Tinh bá đạo, hẳn có thể giúp ta đột phá rất nhanh.

Tần Vãn Thiên nói thầm một tiếng, lại lấy ra Hàng Long Quyển lật xem, trong lòng không khỏi thầm run sợ, Hàng Long Quyển này, là một môn Thần thông.

Luyện Thể cảnh, chính là căn cơ Võ đạo, tạo thân thể hoàn mỹ, cảnh giới này là không cách nào tu luyện Thần thông, chỉ có thể tu luyện chiêu thức cơ sở của Thần thông, chỉ có đến Luân Mạch cảnh, mới có thể tu luyện Thần thông mạnh mẽ.

Hàng Long Quyền này, chính là một môn Thần thông lợi hại, nó bao hàm chiêu thức ở trong đó, có Chiêu Thức quyền cùng Thần Thông quyền, để cho Võ tu từ chiêu thức một mực tu luyện tới Thần thông.

Hàng Long Quyền lấy cương mãnh bá đạo làm cơ sở, kỳ thể như rồng, chiêu thức có ba, chia ra làm Nộ Long Xuất Hải, Long Tường Vu Dã, Cừu Thiên Long Khiếu.

- Ban ngày ta tu hành Hàng Long Quyền, buổi tối liền mượn Tinh Thạch cảm ngộ Tinh Thần, đề thăng cảnh giới, hi vọng ở trong vòng hai ngày có thể càng mạnh hơn, giúp Tần phủ đòi lại mặt mũi.

Trong lòng Tần Văn Thiên thầm nghĩ, tu Tinh Thần Chi Lực, buổi tối hiệu quả tốt hơn ban ngày.

- Chiêu thứ nhất Nộ Long Xuất Hải, chiêu thức nhìn như đơn giản, nhưng muốn làm đến thăng tiến không lùi, Nộ Long từ trong biển lao ra, khí thế sao mà bá đạo.

Tần Văn Thiên nhìn kỹ yếu điểm của chiêu thức, lập tức ở trong Tu Luyện Tràng ném thử tu hành, đánh ra từng quyền, tưởng tượng lực lượng trong cơ thể mình thành một Nộ Long, kiên cường hung mãnh, từ trong biển lao ra.

- Không đúng, động tác của ta chất phác, căn bản không có phối hợp hình thể trong bí tịch.

Tần Văn Thiên vừa tu hành vừa quan tưởng, không ngừng hoàn thiện, một lúc lâu, Tần Văn Thiên ngừng lại, nhắm mắt tự hỏi, ở trong đầu hắc, dường như thấy được một Chân Long, nó hình thể bá đạo, khí thế uy mãnh.

Đột nhiên, Tần Văn Thiên mở mắt ra, tinh mang nở rộ, chỉ thấy hắc trầm thất lung đậm chân, người như hình rồng, gầm lên một tiếng, như hóa thành một Nộ Long, nắm tay oanh kích ra, một tiếng vang ầm ầm truyền tới, một ụ đá phía trước trực tiếp nổ tung, hòn đá bay lượn chung quanh.

- Hô...

Mái tóc của Tần Văn Thiên cuốn lên, hắc nhìn thoáng qua nắm tay, hai tròng mắt tuấn dật sáng như Tinh Thần, chiêu thức chỉ uy liền lợi hại như vậy, nếu sau này bước vào Luân Mạch cảnh, thi triển Thần thông Hàng Long Quyền, nên có bao nhiêu đáng sợ.

Dần dần tu thành Nộ Long Xuất Hải, nhưng Tần Văn Thiên vẫn không đình chỉ, như trước đắm chìm trong tu hành, loại lực lượng cường đại này mang tới cảm giác làm cho hắc hưng phấn, nhiệt huyết sôi trào.

Thăng đến màn đêm buông xuống, Tần Dao sai nha hoàn tới gọi hắc ăn cơm cũng bị hắc đuổi trở về, phong bế hậu viện Tu Luyện Tràng tu hành, trong một đêm, mượn Tinh Thạch cùng với Thiên Chuy Bách Luyện Chi Pháp, tăng thực lực của mình lên tới Luyện Thể cảnh tứ trọng đỉnh phong, mơ hồ có xu thế đột phá.

Mà viên Tinh Thạch kia nội hàm Tinh Thần Chi Lực khổng lồ, lại bị hắc hấp thu sạch sẽ, có thể thấy được sức cảm ứng của hắc đối với Tinh Thần Chi Lực đáng sợ dường nào.

Ban ngày, Tần Văn Thiên cũng không có đình chỉ tu luyện Thiên Chuy Bách Luyện Chi Pháp, thăng đến phá cảnh giới ràng buộc, bước vào Luyện Thể cảnh ngũ trọng, thân thể càng hoàn mỹ, trong vòng bảy ngày, liên phá ngũ trọng, nếu truyền ra, tất kinh thế hãi tục.

Sau khi đột phá cảnh giới, Tần Văn Thiên không có ý tứ nghỉ ngơi, lại bắt đầu tu luyện chiêu thứ hai của Hàng Long Quyền... Long Chiến Vu Dã.

Trong vòng hai ngày, Tần Văn Thiên mất ăn mất ngủ, toàn tâm toàn ý đầu nhập trong đó.

Lại một ngày mới tới, Tinh Thần trên thiên khung dần dần tiêu tán, chân trời xuất hiện một tia màu trắng bạc, Tần Văn Thiên mở mắt ra, chỉ cảm thấy toàn thân tinh thần khí thoải mái, nhưng hắc lại như có tâm sự, nhìn thiên khung ngây ngời.

Hôm nay, chính là sinh nhật của Bạch Thanh Tùng, cũng là ngày thể lực khắp nơi tề tụ Bạch phủ.

Nghĩ tới sự tình phát sinh mấy ngày qua, Tần Văn Thiên cảm giác dường như mộng ảo, Bạch Thanh Tùng lấy oán báo ân, Bạch Thu Tuyết vô tình, Tinh nhi vô tội, nghĩa phụ thiết huyết nghĩa khí, bây giờ, hắc trong nháy mắt, đã là tu sĩ Võ Mệnh, ngưng tụ Tinh Hồn, đẩy hết thảy, hôm nay nên giải quyết dứt điểm rồi.

&

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Tề tụ Bạch phủ

Xích Diễm treo không, quang mang nóng rực chiếu xuống đại địa, bao phủ cả Thiên Ung thành.

Trong thành quỳnh lâu cung điện như rừng, kiến trúc rộng lớn ở dưới ánh mặt trời chói xạ càng lộ vẻ bàng bạc mạnh mẽ, từng con đường thanh thạch cổ lão, kéo dài đến cùng một nơi, ở nơi đó, có một tòa Điện Võ Tráng cự đại, xung quanh xây dựng khán đài hùng vĩ, phía sau là một phủ đệ mệnh mông, Thiên Ung thành, Bạch gia phủ đệ!

Lúc này, Bạch gia đương đại gia chủ Bạch Thanh Tùng ngồi ở trên khán đài, ở bên cạnh hắn, có một thiếu nữ 16 tuổi, da trắng nõn, tóc dài xõa vai, nhu phong no đủ, chính là mỹ nhân khó được.

- Chúc mừng đại thọ của Bạch gia chủ.

Lúc này, dưới cầu thang đi thông khán đài, không ngừng có người chúc mừng, Bạch Thanh Tùng nhìn bốn phía chấp tay, đầy mặt đáng tươi cười.

- Bạch gia chủ, nữ nhi năm nay mới 16, tiền đồ vô lượng a.

Có người nhìn về phía thiếu nữ bên cạnh Bạch Thanh Tùng, mỉm cười nói.

- Khách khí.

Bạch Thanh Tùng tùy ý hòa theo, đoàn người tụ tập đến bên này càng ngày càng nhiều, cực kỳ náo nhiệt, hơn nữa, rất nhiều người còn mang người thể hệ trẻ trong nhà đến, hiển nhiên là vì Học viện chiêu sinh.

- Âm âm!

Đúng lúc này, xa xa trên thanh thạch lộ, thanh âm vũ khí chấn động, vạn mã bồn đàng, mặc dù cách nhau rất xa, ở đây vẫn cảm nhận được rung động mãnh liệt, ánh mắt của mọi người không tự chủ được nhìn qua, con người của bọn họ đồng loạt ngưng lại.

- Kỵ sĩ quân đoàn!

Con người mọi người co lại, mũ giáp màu bạc, áo giáp màu bạc, yên ngựa màu bạc, tuấn mã thuần trắng như tuyết, khi bọn hắn đồng thời gào thét lao đến lúc này, đoàn người như chỉ thấy được một đoàn huyền ảnh màu bạc trắng, tim của bọn họ nhin không được hung hăng run rẩy.

- Thiên Ung thành tuyệt không có kỵ sĩ quân đoàn cường đại như vậy, hiển nhiên là từ Hoàng thành tới.

Đoàn người trầm nghĩ, chỉ trong một sát na, chỉ kỵ sĩ quân đoàn này dừng ở trước Điện Võ Trướng, mọi người chỉ có thể thấy những kỵ sĩ kia lộ ra một đôi mắt đen nhánh, sắc nhọn, đáng sợ, một ánh mắt cũng đủ để cho lòng người rung động.

- Xoát!

Thanh âm chinh tề không gì sánh được truyền ra, chỉ thấy kỵ sĩ đoàn đồng thời nhảy xuống chiến mã, duy chỉ có người cầm đầu ngoại lệ, hai tay của hắn đặt ở trên mũ giáp, chậm rãi gỡ xuống, lộ ra một đôi mắt lợi hại, bất ngờ chính là Lãnh Ưng, chỉ nghe hắn nhìn Bạch Thanh Tùng nói:

- Sở đô, Ngân Vũ kỵ sĩ đoàn, chúc thọ Bạch Thanh Tùng Gia chủ.

Tiếng nói của hắn hạ xuống, lập tức có người tiến lên, dâng hạ lễ.

- Sở Quốc quốc đô, Ngân Vũ kỵ sĩ đoàn.

Con người của tất cả mọi người đều ngưng kết lại, người Sở đô.

Chỉ thấy Bạch Thanh Tùng mặt hàm mỉm cười, đứng ở đó nhìn Lãnh Ưng, mỉm cười nói:

- Đa tạ, mời ngồi.

Lãnh Ưng khẽ gật đầu, lập tức theo thám đồ đi qua một bên khán đài ngồi xuống, đúng lúc này, thanh âm vũ khí chấn động lần thứ hai vang lên, khiến tâm mọi người cũng run lên theo, hơn nữa lúc này đây, phảng phất như là mấy cái thanh thạch lộ đồng thời vang lên thanh âm.

- Sở đô Mạc gia đến đây chúc mừng Bạch Thanh Tùng Gia chủ.

- Sở đô Từ Quận Vương phủ, đến đây chúc mừng Bạch Thanh Tùng Gia chủ.

Thanh âm rung động từ xa đến gần, không ngừng tới gần nơi này có quân đoàn, tọa giá Hoàng kim sư tử... lục tục xuất hiện ở trong tầm nhìn của đám người.

Nhưng làm người khác chú ý nhất, chính là thân ảnh chậm rãi lái tới ở trung tâm thanh thạch lộ, đó là mấy chiếc xa mã, tuy chỉ có mấy chiếc, thanh thế

cũng không cuộn cuộn, nhưng trên xa mã điêu khắc đồ án, là đồ án Úc Kim Hương, mà vật kéo xe, là một Long Mã.

- Úc Kim Hương, là người Diệp gia.

Người có kiến thức rộng rãi thần sắc run lên, Diệp gia như mặt trời ban trưa, trong tộc thiên tài bối xuất, đệ tử Diệp gia, Võ tu có thiên phú cực cao ở trong Học viện Vũ phủ tu hành, có ở trong quân đội nhậm chức, còn có nữ tử, được đệ tử Hoàng gia để ý, gả vào Hoàng thất, có thể nói cực thịnh một thời, có thể so với Tần phủ thời điểm Tần Vũ còn ở trên đời.

- Xem ra tin đồn Diệp gia có ý định thông gia với Bạch gia, quả nhiên là thật.

Rất nhiều người thăm nghĩ, người Hoàng thành đến, nói vậy đều cùng Diệp gia quan hệ không tệ đi.

Trên chiếc xe ngựa phía trước, đi ra một ông lão, long hồ tinh thần, ánh mắt lấp lánh, chỉ thấy Bạch Thanh Tùng đứng dậy, cực kỳ khách khí nói:

- Diệp lão có thể tới, về vang cho kẻ hèn này, tiên sinh mau mời lên ghế trên.

- Ân.

Diệp gia lão giả kia khẽ gật đầu, mang theo người đi tới, mặc dù nhân số không nhiều, nhưng phân lượng rất đủ, hẳn là cường giả Nguyên Phủ cảnh.

- Thu Tuyết, đây là người mang cho ta, mang cho Bạch gia!

Hai tay của Bạch Thanh Tùng chăm chú nắm chặt, nhịn xuống tâm tình mênh mông, thì thảo nói nhỏ, nhìn thiếu nữ bên cạnh nói, hẳn biết, có được thời khắc thịnh cảnh này, nguyên nhân chỉ có một, là vì người đứng bên cạnh hắn, nữ nhi của hắn, Bạch Thu Tuyết.

Lúc này, xa xa có một nhóm thân ảnh song song mà đến, khiến con người mọi người co lại, Vũ phủ Học viện của Sở đô đến rồi, hôm nay đến rất nhiều người, chính là vì dựa thế lần này tổ chức tuyển nhận môn nhân cho Vũ phủ Học viện.

- Đế Tinh Học Viện, thật sự có Đế Tinh Học Viện, chỉ cần bước vào Đế Tinh Học Viện, tất thành cường giả Nguyên Phủ cảnh, Nguyên Phủ cảnh, ở toàn bộ Sở Quốc, cũng là đại nhân vật.

Không ít người lộ ra vẻ kích động, bao quát người một vài gia tộc lớn, đối với đệ tử trong tộc có rất nhiều kỳ vọng.

- Còn có Hoàng Gia Học Viện, đây là Học viện do Hoàng thất khai sáng, có bối cảnh của Sở Quốc Hoàng thất.

- Thần Phong Học Viện, còn có Thất Tinh Vũ Phủ, Vũ phủ Học viện nổi danh nhất Sở Quốc đều đến rồi.

Mọi người không khỏi kích động, Học viện Vũ phủ của Sở Quốc đông đảo, nhưng lần này đến tứ đại thế lực, hiển nhiên bọn họ đều muốn tranh Bạch Thu Tuyết, thế lực khác biết không cạnh tranh được, liền dứt khoát không đi.

Tứ đại Vũ phủ Học viện đi tới hàng đầu khán đài của Diễn Võ Trường, ở vị trí đối diện đoàn người, chỉ thấy lúc này có một người bình tĩnh nói:

- Hôm nay, người dưới 16 tuổi, có 36 Ngu lực, có quyền tham gia lần khảo hạch này, có cơ hội bước vào một trong tứ đại Học viện Vũ phủ của chúng ta, hiện tại, người phù hợp điều kiện có nguyện vọng, đều có thể lên đài.

Hắn vừa dứt lời, nhất thời mọi người xao động, bất quá rất nhiều người thờ dài, dưới 16 tuổi, 36 Ngu lực, lúc này mới chỉ là có tư cách tham gia khảo hạch, đối với Võ tu mà nói, Luyện Thể cảnh lực trọng, mới có thể có đại lực bức này, rất nhiều người ngay cả tư cách khảo hạch cũng không có.

- Nếu có người thiên phú dị bẩm, tình huống đặc thù, tỷ như câu thông Võ Mệnh Tinh Thần lưỡng trọng thiên hoặc cao hơn ngưng tụ Tinh Hồn, có thể mở rộng điều kiện.

Lại có người bổ sung một tiếng nói.

- Đừng, đừng...

Đột nhiên, đại địa rung động, từ xa đến gần, hình như có tư thế bồn tẩu, ánh mắt của đoàn người lại chuyển qua, nhìn về phía sau, liền thấy một đám thiết kỵ bồn tẩu đến, như cuồng phong cuốn qua, ngay lập tức đi tới phụ cận Diễn Võ Trường, khiến quần người nhường ra một con đường.

Người cầm đầu ghim dây cương, ánh mắt nhìn thẳng Bạch Thanh Tùng ở trước khán đài, thần sắc lợi hại.

- Tần Xuyên huynh tới, mời lên ngồi.

Bạch Thanh Tùng như trước ngồi ở đó, nhàn nhạt nói, khoe miệng mang theo một tia cười nhạt.

Đám người Tần Xuyên xuống ngựa, lập tức bước trên Diễn Võ Trường, trực tiếp lên khán đài ngồi xuống, đôi mắt mọi người nhìn lại bên kia, đang ngồi trên khán đài, đều là thế lực danh môn đại gia tộc của Thiên Ung thành, bọn họ đều từng người dẫn theo thanh niên hậu bối ưu tú qua.

- Tần Dao cũng tới, nàng thiên phú dị bẩm, hơn một năm trước liền bước vào Hoàng Gia Học Viện, bây giờ Thiên Ung thành tứ đại mỹ nữ, lại đến ba vị.

- Bạch Thanh Tùng có ý định cùng Diệp gia thông gia, nghe đồn hai ngày trước có thiết kỵ tự mình hàng lâm Tần phủ, để cho bọn họ ở hôm nay phải qua, sợ rằng hôm nay, Bạch gia sẽ dùng tư thế Bạch Thu Tuyết bước vào Đế Tinh Học Viện, xóa bỏ hôn sự kia, cứ như vậy, mắt mắt sẽ chỉ là Tần phủ.

Có không ít người xì xào bàn tán, mà ánh mắt của Tần Xuyên thì quét nhìn đám người phía dưới, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì, rất nhanh, con người của hắn rơi vào một người.

- Văn Thiên.

Con người của Tần Xuyên hơi co lại, Tần Văn Thiên thật tới.

Tần Văn Thiên đã sớm đến, trà trộn vào trong đám người, ánh mắt của hắn bình tĩnh, nhưng trong an tĩnh ấy, lại tựa như lộ ra một tia kiên nghị.

- Được rồi, người muốn tham dự lần khảo hạch này, tất cả lên đi.

Đường Lâm mở miệng nói, hắn là người của Hoàng Gia Học Viện tới khảo hạch, vì biểu hiện Hoàng Gia Học Viện coi trọng Bạch Thu Tuyết, không chỉ Đường Lâm đến, ở bên cạnh hắn, còn có mấy người, một người trong đó là sư huynh của hắn.

Dưới Diễn Võ Trường, lục tục có thanh niên lên đài, tất cả đều khí chất phi phàm, đồng thời trên khán đài Diễn Võ Trường, một ít thanh niên của đại thế lực ở Thiên Ung thành, cũng lần lượt đi vào trong Diễn Võ Trường.

- Ninh gia Ninh Phong, người này tuổi mới 15, có người nói đã Luyện Thể thất trọng, hơn nữa năm ngoái thức tỉnh Tinh Hồn, chính là nhân vật phi phàm.

- Trần Vũ, sắp tới 16, dù chưa thức tỉnh Tinh Hồn trở thành tu sĩ Võ Mệnh, nhưng là Luyện Thể cảnh bát trọng, có hi vọng bước vào Học viện Vũ phủ.

- Lâm Nguyệt, không đến 16 tuổi, Luyện Thể cảnh thất trọng, năm 13 tuổi, liền ngưng tụ viên Tinh Hồn thứ nhất, một trong tứ đại mỹ nữ của Thiên Ung thành.

Rất nhiều ánh mắt đều rơi vào trên người Lâm Nguyệt, Bạch Thu Tuyết cùng Lâm Nguyệt đều là Thiên Ung thành tứ đại mỹ nữ, hơn nữa tuổi tác tương đương, thường xuyên lấy ra đánh đồng, bất quá bây giờ, Lâm Nguyệt coi như là bị bỏ lại sau lưng.

Những người này tu hành tự nhiên đều không giống Tần Văn Thiên, cho dù có thể ngưng tụ Tinh Hồn, bọn họ ở trước khi ngưng tụ Tinh Hồn cũng đã bắt đầu tu luyện, Bạch Thu Tuyết cũng không ngoại lệ, chỉ là về sau Tần Văn Thiên khuyên Bạch Thu Tuyết đình chỉ tu hành, tận lực không nuốt Thiên Địa Nguyên Khí tích trữ ở trong cơ thể.

Nhưng Tần Văn Thiên biết, Bạch Thu Tuyết vẫn không có đình chỉ thu nạp Thiên Địa Nguyên Khí, nếu không lấy thiên phú của Bạch Thu Tuyết cộng thêm sự giúp đỡ của hắn, có lẽ đã sớm câu thông Võ Mệnh Tinh Thần đệ tam trọng.

Lúc này, chỉ thấy trên khán đài, thân ảnh của Bạch Thu Tuyết đứng lên, trong khoảnh khắc, ánh mắt rơi vào trên người Lâm Nguyệt toàn bộ bị nàng hấp dẫn.

Bạch gia thiên tài, Thiên Ung thành đệ nhất thiên tài, một trong tứ đại mỹ nữ, các thế lực Sở Quốc vì nàng mà đến, bất tri bất giác, trên người cô gái xinh đẹp này, đã có quá nhiều quang hoàn, khiến người ta ngước nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Khảo hạch

Bạch Thu Tuyết từng bước đi xuống, tóc đen ở trong gió nhẹ vũ động, dung nhan tuyệt mỹ, mỗi bước ra một bước, tựa như đều có thể lay động tâm thần của người ta.

- Tuyết đại giai nhân.

Rất nhiều người trong lòng âm thầm cảm thán, nữ tử như vậy, không chỉ dung nhan xuất chúng, hơn nữa thiên phú vô song.

- Nghe nói trước khi Bạch Thu Tuyết ngưng tụ Tinh Hồn, đã là nhân vật thiên tài Luyện Thể cảnh thất trọng, bây giờ càng chói lọi Thiên Ung thành, nếu như có thể lấy nàng làm vợ, chết cũng không tiếc.

Có người cảm khái, không khỏi nghĩ tới Diệp Vô Khuyết sắp sửa cùng Bạch Thu Tuyết thông gia, chỉ có nhân vật thân phận cùng thiên phú đều chói mắt như Diệp Vô Khuyết mới có khả năng xứng đôi Bạch Thu Tuyết, Tần phủ Tần Văn Thiên kia, trái lại có chút không biết trời cao đất rộng, nên mới chịu nhục, bất quá Tần phủ xuất binh Bạch gia, không biết ý muốn như thế nào.

Không bao lâu, Bạch Thu Tuyết bước chậm đi tới Diễn Võ trường, tùy ý mà đứng, dường như tất cả quang hoa, đều tụ tập ở trên người nàng, mà giờ khắc này, trên Diễn Võ trường đã có hơn 30 người.

Khán đài, người của tứ đại Vũ phủ Học viện mắt sáng như đuốc, nhìn chăm chăm Bạch Thu Tuyết, còn những người khác, bọn họ lại không quá mức lưu ý, dù sao bọn họ vốn là vì Bạch Thu Tuyết mới tới.

Duy chỉ có Mạc Thương, ánh mắt của hắn lấp lánh không yên, mở miệng nói:

- Còn có người nào, không nên bỏ lỡ cơ hội khó được lần này.
- Không sai biệt lắm a.

Đường Lâm nhàn nhạt nói, Bạch Thu Tuyết, hắn tình thế bất buộc.

Bất quá vào thời khắc này, trong đám người, một bóng người bước chậm đến Diễn Võ trường, theo bậc thang, từng bước đi lên Diễn Võ Trường, lộ ra một gương mặt thanh niên non nớt, rất nhiều người đều ngây ngẩn.

- Tần Văn Thiên?

Không ít người xì xào bàn tán, Tần Văn Thiên dĩ nhiên cũng tới, hơn nữa đi lên Diễn Võ trường, chẳng lẽ hắn không biết quy củ sao.

Bạch Thanh Tùng hiển nhiên cũng không nghĩ tới Tần Văn Thiên sẽ đến, chỉ thấy ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm Tần Văn Thiên, lại liếc nhìn Tần Xuyên cách đó không xa, trong lòng thầm nghĩ, Tần phủ đêm khuya phái người đến cứu Tần Văn Thiên, mà bây giờ, Tần phủ cùng Tần Văn Thiên đều hiện thân, như vậy hôm nay liền dễ lắm, hôm đó Bạch Thu Tuyết gặp Tần Văn Thiên vẫn chưa nói cho Bạch Thanh Tùng.

Mạc Thương nhìn thấy Tần Văn Thiên, hai mắt sáng ngời, ánh mắt híp lại thành một cái khe, tất cả đều là vui vẻ, Bạch Thu Tuyết khi tất yếu hắn có thể buông tha, nhưng Tần Văn Thiên này, hôm nay tình thế bất buộc.

Mạc Thương trong lúc lơ đãng nhìn thoáng qua Đường Lâm, chỉ thấy khuôn mặt đối phương khinh bỉ, nhất thời trong lòng Mạc Thương vui vẻ, hắn đang nghĩ, đợi lát nữa Tần Văn Thiên nở rộ phong mang, biểu tình của Đường Lâm này sẽ đặc sắc như thế nào.

Trên Diễn Võ trường, Bạch Thu Tuyết nhìn về phía Tần Văn Thiên, đôi mắt đẹp hiện lên một tia kinh dị, nói:

- Tần Văn Thiên, ở đây không phải địa phương ngươi nên đứng, đi xuống đi.

Tần Văn Thiên nhìn đối phương, khóe miệng phác thảo lên một tia cười nhạt, lại không có trả lời.

Nhìn thấy Tần Văn Thiên chỉ nhìn mình, Bạch Thu Tuyết cau mày, tựa hồ rất không hài lòng, lại nói:

- Tần Văn Thiên, ta biết ngươi không cam lòng, nhưng ta ngươi trong lúc đó có khoảng cách không thể vượt qua, đã định trước không có cách nào tiến tới với nhau, ngươi lại bất cam, cũng chớ để hồ đồ, trong diễn võ trường, không phải là địa phương ngươi ngây ngô, ly khai đi.
- Ngươi thật sự là coi trọng mình.

Tần Văn Thiên lãnh đạm đáp lại một tiếng, lập tức đứng ở một bên, không có nhìn Bạch Thu Tuyết nữa, 16 tuổi, tâm cơ sâu như thế, hắn vì mình trước kia cảm thấy đáng buồn, thật tâm đối đãi đối phương, coi nàng như thân nhân, vị hôn thê của mình, mà đối phương, chỉ một mực lợi dụng hắn mà thôi.

- Văn Thiên hiền chất.

Trên khán đài, thanh âm của Bạch Thanh Tùng truyền đến, ánh mắt của Tần Văn Thiên chậm rãi chuyển qua, nhìn lại khán đài, chỉ thấy Bạch Thanh Tùng cười nói:

- Văn Thiên hiền chất, nữ nhi của ta Bạch Thu Tuyết, thấy ngươi không cách nào tu hành, mấy năm qua dụng tâm giáo dục ngươi, hi vọng dẫn đạo ngươi bước vào đường tu hành, tuy không công, lại tận tâm tận lực, lại không nghĩ tới, ngươi lại cầm thú như vậy.
- Bạch Thu Tuyết giáo dục mình? Cầm thú?

Thần sắc của Tần Văn Thiên động lại, thấy hình tượng thần nhiên của Bạch Thanh Tùng, trong lòng hắn không khỏi ác hàn, hạ người ti tiện như vậy, ngày trước hắn lại kính như cha.

- Tuy nói ngươi và Thu Tuyết có hôn ước, nhưng, dù sao còn chưa thành hôn, ngươi lại muốn làm việc cầu thả, thậm chí đối với tiểu nữ Bạch Tinh của ta cũng có mưu đồ, ta thật đau lòng, bất quá nể tình ngày trước, ta không tính toán với ngươi, hi vọng sau ngày hôm nay, ngươi chớ xuất hiện ở trước mặt của ta.

Thanh âm của Bạch Thanh Tùng bình tĩnh, nhưng làm cho Tần Văn Thiên triệt để thấy rõ chân diện mục của người này, cái này há là không tính toán với hắn, đơn giản là cực kỳ ti tiện, muốn từ hôn liền từ hôn, lại dùng thủ đoạn hạ lưu như thế, chính như lúc đầu hắn nịnh nọt leo lên Tần phủ, người này vì đạt được mục đích, sẽ không giữ thể diện, không từ thủ đoạn.

Nghe được Bạch Thanh Tùng thân nhiên nói, nhất thời không biết có bao nhiêu người khinh thường nhìn Tần Vãn Thiên, các loại tiếng mắng khó nghe không dứt bên tai.

- An tĩnh.

Đường Lâm đậm mạc hô một tiếng, nhất thời xung quanh liền yên tĩnh lại, chỉ nghe Đường Lâm nhìn chăm chăm Tần Vãn Thiên, lạnh nhạt nói:

- Không thể tu hành liền thôi, hơn nữa tiểu nhân như vậy, Bạch gia chủ không tính toán với ngươi, nhưng không đại biểu ngươi có thể ở nơi này làm càn, lẫn xuống đi.

- Sư đệ.

Bên cạnh Đường Lâm, một trung niên quần áo hoa lệ nhìn Đường Lâm, chỉ nghe Đường Lâm nói:

- Sư huynh, người này trời sinh tuyệt mạch, không thể tu hành, cùng Bạch Thu Tuyết từng có hôn ước, làm khó Bạch Thu Tuyết phải nhịn người này ba năm.

Trung niên kia nghe nói như thế nhất thời hiểu rõ, Đường Lâm đây là đang mượn hơi Bạch Thu Tuyết, liền tùy ý Đường Lâm.

Thần sắc của Tần Vãn Thiên cũng lạnh xuống, coi như Hoàng Gia Học Viện này danh dương Sở Quốc, nhưng vì Bạch Thu Tuyết hành động như vậy, khiến người ta thất vọng.

- Tứ đại Học viện Vũ phủ chiêu sinh, ta lên đài, tựa hồ không làm ra việc quá phận gì a, tiền bối là người của Hoàng Gia Học Viện, mặc dù coi trọng Bạch Thu Tuyết, cũng không nên nịnh hót như vậy, ngay cả ta có tư cách tham gia lần khảo hạch này hay không cũng không xác định, liền nhục nhã chen ép, nếu người của Hoàng Gia Học Viện đều như vậy, thì thật khiến người ta cảm giác đáng buồn.

- Làm càn!

Đường Lâm gầm lên một tiếng:

- Ta tự mình xác nhận, chẳng lẽ còn sai.

- Nếu như tiền bối lấy bản thân yêu thích hành sự như vậy, Tần Vãn Thiên không lời nào để nói.

Chỉ thấy Tần Vãn Thiên đứng nghiêm, đường đường chính chính.

- Tiểu huynh đệ nói có lý, Đường Lâm, ngươi vô đoán như vậy, không thấy mất phong độ sao.

Mạc Thương thấy Tần Vãn Thiên cùng Đường Lâm xích mích, trong lòng nhất thời càng vui vẻ.

Đường Lâm lạnh lùng nhìn Mạc Thương, lập tức đáp lại nói:

- Không nghĩ tới Mạc Thương huynh lại tận lực giữ gìn người này, nếu như thế, ta trước bỏ qua, nếu ở thời điểm khảo hạch phát hiện có người không phù hợp tư cách, đừng trách ta không khách khí.

- Bắt đầu khảo hạch đi.

- Có thể bắt đầu.

Tứ đại thể lực nhao nhao mở miệng, rất nhanh, trên đài chiến đấu, nhiều hơn hai gương đá, gương đá này từ trên xuống dưới, lại có chín vàng sáng lò mờ, ngoại hình tương tự, nhưng lại có bất đồng, gương đá bên trái có Thiên Địa Nguyên Lực nhân nhạ lan tràn ra, gương đá bên phải lại có Tinh Thần Nguyên Lực nhân nhạ tràn ngập.

- Vòng thứ nhất khảo hạch, khảo nghiệm thiên phú thân thiện của các ngươi đối với Thiên Địa Nguyên Lực cùng với Tinh Thần Nguyên Lực, từng cái một bắt đầu đi.

Chỉ thấy một người mở miệng nói, loại gương đá này, là Quan Nguyên Kính cùng Quan Tĩnh Kính, các đại thể lực đều có, dùng khảo nghiệm thiên phú của đệ tử.

Người trên Cửu Thiên Đại Lục, lực tương tác đối với Thiên Địa Nguyên Lực cùng Tinh Thần Nguyên Lực đều có thiên phú Nhất tinh, có thể kích phát vàng sáng phía dưới cùng của gương đá, mà chỉ cần có Nhất tinh lực tương tác với Thiên Địa Nguyên Lực, liền đủ thu nạp Thiên Địa Nguyên Khí tu vô đạo, thế nhưng muốn trở thành tu sĩ Võ Mệnh, câu thông Tinh Thần, thì cần Tinh Thần Nguyên Lực có lực tương tác Tam tinh, phải để ba đạo quang hoàn sáng lên.

Bởi vậy, người Đại Lục đều có thể tu võ, nhưng muốn trở thành tu sĩ Võ Mệnh lại khó khăn.

Còn nguyên nhân trong đó, rất nhiều người suy đoán người từ khi ra đời liền sống ở trong thiên địa này, Thiên Địa Nguyên Lực không chỗ nào không có, tự nhiên dễ dàng tu hành thu nạp, nhưng Tinh Thần Nguyên Lực lại khác, nó ở trên Cửu Thiên Tinh Hà.

Đương nhiên, vô luận là lực tương tác đối với Thiên Địa Nguyên Lực hay Tinh Thần Nguyên Lực, đều có thể thông qua Hậu Thiên bồi dưỡng, đây cũng là minh chứng đường thân, lực tương tác đề thăng càng mạnh, thiên phú liền càng tốt, trong đại lục rất nhiều người lực tương tác mạnh với Tinh Thần Nguyên Lực trái lại càng muộn ngưng tụ Tinh Hồn, bởi vì bọn họ hi vọng thông qua minh nghĩ tăng thêm một bước, câu thông Võ Mệnh Tinh Thần cao hơn.

Lúc này, chỉ thấy đã có người đi tới trước Quan Nguyên Kính, đưa tay đặt lên, đột nhiên hào quang lóe sáng, từ dưới đi lên, lục tục có ba đạo quang hoàn.

- Lực tương tác với Thiên Địa Nguyên Lực, thiên phú Tam tinh.

Người này lại đi tới trước Quan Tinh Kính, làm ra động tác giống nhau, bất quá lúc này đây, chỉ có hai tia sáng sáng lên, làm cho người của tứ đại Vũ phủ Học viện nhao nhao lắc đầu, không được.

- Người, đi xuống đi.

Khán đài, một vị được tứ đại Vũ phủ Học viện đề cử ra nhận nhậ nói, nhất thời thanh niên kia lộ ra vẻ thất vọng, có chút không cam lòng đi xuống Diễn Võ trường, vòng thứ nhất khảo hạch liền thất bại.

Người thứ hai, lực tương tác Thiên Địa Nguyên Lực thiên phú Tứ tinh; lực tương tác Tinh Thần Nguyên Lực, thiên phú Nhị tinh; ý vị hần có thể trở thành Võ tu, nhưng muốn trở thành một tu sĩ Võ Mệnh, hầu như khó khăn, bị đào thải.

Rất nhanh, có bốn người đều bị đào thải, làm cho cả vùng không gian lộ ra khẩn trương, vòng thứ nhất khảo hạch, tỉ lệ thông qua quá thấp, không hổ là Vũ phủ Học viện nổi tiếng Sở Quốc.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Khoảng cách

- Ta đi thử một chút.

Lúc này, một thiếu niên đi lên trước, chính là Ninh gia Ninh Phong.

- Ninh Phong, hần hần có thể thông qua a.

Ánh mắt mọi người lóe lên, chỉ thấy Ninh Phong tới trước Quan Nguyên Kính, để bàn tay xuống, đột nhiên, phía dưới cùng có hai tia sáng đồng thời sáng lên, lập tức, đạo thứ ba, đạo thứ tư, rất nhanh liền tới đạo quang hoàn thứ sáu, lực tương tác Thiên Địa Nguyên Lực, thiên phú Lục tinh.

Lập tức, hần lại đi tới trước Quan Tinh Kính, lần thứ hai khảo nghiệm, có bốn đạo quang hoàn sáng lên, thiên phú Tứ tinh, làm cho rất nhiều người sợ hãi than, Ninh gia Ninh Phong, một trong bốn người có hy vọng bước vào Vũ phủ học viện nhất.

Chỉ thấy trên khán đài, người của tứ đại thế lực đều gật đầu, toàn bộ thông qua, có thể tiến hành vòng khảo hạch kế tiếp.

Ninh Phong cười đắc ý, như có vài phần thiếu niên lông bông, một mình đi tới một bên khác.

Rất nhanh, đoàn người lục tục tiến lên thăm dò, có vài người có thể làm cho mấy tứ đại Vũ phủ Học viện thoả mãn, cũng có người chỉ có thể làm cho một người trong đó thoả mãn, nhưng chỉ cần không phải toàn bộ phủ định, thì có tư cách tham gia vòng khảo hạch kế tiếp.

- Trần Vũ ở lực tương tác Thiên Địa Nguyên Lực, thiên phú lại có Thất tinh, còn cao hơn Ninh Phong, mặc dù Tinh Thần lực tương tác chỉ có thiên phú Tam tinh, nhưng trừ Đế Tinh Học Viện, ba thế lực lớn khác đều gật đầu, xem ra muốn tiến nhập Đế Tinh Học Viện quả nhiên khó khăn, không tu sĩ Võ Mệnh không thu.

Đoàn người thấp giọng nghị luận, muốn bước vào Đế Tinh Học Viện, quả khó khăn, đó là cái nôi thiên tài.

- Lâm Nguyệt mới lợi hại, không chỉ là một trong tứ đại mỹ nữ, hơn nữa thiên phú giỏi như vậy, Tinh Thần lực tương tác lại có thiên phú Lục tinh, không hổ là 13 tuổi liền ngưng tụ Tinh Hồn.

- Thì tính sao, tiếp đó liền xem Bạch Thu Tuyết.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía hai người còn chưa khảo nghiệm trên Diễn Võ trường, Bạch Thu Tuyết, Tần Vãn Thiên, bất quá Tần Vãn Thiên trực tiếp bị người quên.

- Tần Văn Thiên, ngươi nhìn cho rõ.

Bạch Thu Tuyết chuyển qua ánh mắt, nhàn nhạt nhìn Tần Văn Thiên, sau đó nàng nhấc chân, đi tới trước Quan Nguyên Kính, đặt ngọc thủ lên, ba đạo quang hoàn lóng lánh, sau đó bảy đạo quang hoàn sáng lên, thiên phủ Thất tinh.

- Nếu không phải vì mình tưởng, đề thăng lực tương tác Tinh Thần Chi Lực, ta từ lâu không phải là tu vi hôm nay.

Bạch Thu Tuyết nhàn nhạt nói, nàng thậm chí không có nhìn Tần Văn Thiên, lập tức lại đi tới bên phải, làm ra động tác giống nhau, trong nháy mắt, từng đạo quang hoàn lóng lánh, như Tinh Thần chói mắt.

- Thật chói mắt.

Ánh mắt mọi người đều cảm giác đau đớn, rất nhanh, tám đạo quang hoàn lóng lánh, phun ra nuốt vào Tinh Quang, làm cho không ít người ở khán đài bởi vì kích động mà trực tiếp đứng dậy.

- Lực tương tác Thiên Địa Nguyên Lực, thiên phủ Thất tinh, lực tương tác Tinh Thần Nguyên Lực, thiên phủ Bát tinh, yêu nghiệt.

An tĩnh, thời khắc này không gian lại có vẻ cực kỳ an tĩnh, rất nhiều người hít vào khí lạnh.

- Bạch Thu Tuyết, Hoàng Gia Học Viện, hoan nghênh sự gia nhập của ngươi.

Đường Lâm mỉm cười nói, mới vòng khảo hạch thứ nhất, hắn liền trực tiếp ném ra cảnh ô-liu.

- Thất Tinh Vũ Phủ, hoan nghênh sự gia nhập của ngươi.

- Thần Phong Học Viện, chân thành mời ngươi trở thành một thành viên.

Người bên cạnh Mạc Thương cũng muốn mở miệng, chỉ thấy Mạc Thương thấp giọng nói:

- Chờ đã.

Cảnh này khiến thần sắc của người nọ sùng sốt một chút, ánh mắt quét nhìn Mạc Thương, thấp giọng nói:

- Ngươi đây là ý gì.

- Không vội.

Mạc Thương mỉm cười, cũng không trả lời.

Chỉ thấy Bạch Thu Tuyết cũng đi tới một bên khác, lập tức quay đầu lại nhìn Tần Văn Thiên, ánh mắt cao ngạo lộ ra miệt thị, như công chúa kiêu ngạo quan sát người theo đuổi không biết trời cao đất rộng.

Tần Văn Thiên bình tĩnh đi tới trước Quan Nguyên Kính, đưa bàn tay đặt ở trên Quan Nguyên Kính, có năm đạo quang hoàn lóng lánh, làm cho không ít người thần sắc ngưng lại, Tần Văn Thiên lại có thiên phủ Ngũ tinh.

Lập tức, Tần Văn Thiên đi tới bên phải, bàn tay lại một lần nữa nhẹ nhàng khấc ở trên Quan Tĩnh Kính, trong sát na, từng đạo quang hoàn ngay lập tức lóng lánh sáng lên, liên tục bảy đạo hào quang, kinh sợ nội tâm mọi người.

- Thiên phủ Thất tinh!

Con người mọi người co lại, nhưng vào thời khắc này, đạo quang hoàn thứ tám cũng sáng lên, Tinh Quang càn quét Diển Võ trường, con người mọi người không khỏi co lại, điều này sao có thể.

Ánh mắt của Tần Văn Thiên nhìn về phía Bạch Thu Tuyết, bình tĩnh nói:

- Thiên phủ Bát tinh, rất mạnh sao?

Thoại âm rơi xuống, trên Quan Tĩnh Kính, một vòng ánh sáng sau cùng cũng sáng lóng lánh.

- Ô...ô...n...g!

Tinh Quang rực rỡ phảng phất như từ thiên khung vãi xuống, muốn cùng Thái Dương tranh phong, Quan Tĩnh Kính chín đạo quang hoàn, toàn bộ sáng lên.

- Răng rắc!

Một đạo âm hưởng thanh thúy truyền ra, chỉ thấy gương đá xuất hiện vết rạn, đột nhiên, chùm tia sáng Tinh Thần phóng lên trời, giông vang một tiếng, Quan Tĩnh Kính trực tiếp nghiền nát, Tần Văn Thiên như trước đứng ở đó, bàn tay đặt ở khoảng không, mắt nhìn Bạch Thu Tuyết, thiên phủ Bát tinh, rất

đáng gồm sao?

- Hò...

Mạc Thương thờ sâu, Quan Tinh Kính không thể chịu đựng, đây là vượt qua thiên phú Cửu tinh, ánh mắt của hắn cũng như ngôi sao sáng lên.

- Chuyện gì xảy ra?

Bên cạnh Đường Lâm, thần sắc của sư huynh hắn Hình Phong trầm xuống, không đến 16 tuổi vượt qua thiên phú Cửu tinh, nếu như thành tu sĩ Võ Mệnh, tất là một đường bằng phẳng.

Đường Lâm nghe Hình Phong chất vấn, thần sắc không khỏi cứng đờ, thấp giọng nói:

- Sư huynh, người này trời sinh tuyệt mạch, là một người không cách nào tu hành, bị Bạch gia đuổi ra, hơn nữa hôm nay Bạch gia là chuẩn bị từ hôn, người như vậy, mặc dù có thiên phú vượt qua Cửu tinh, như trước vẫn không có tác dụng, không bằng không có.

Hình Phong âm thầm gật đầu, dù sao Thiên Ung thành cùng Bạch gia không đến mức sai lầm, trái lại đáng tiếc thiên phú bậc này.

Bạch Thu Tuyết cũng nhìn Tần Văn Thiên, đôi mắt đẹp lấp lánh không yên, khó trách hắn có thể giáo dục mình, thiên phú quả nhiên rất mạnh, bất quá, cái này thì có ích lợi gì? Diệp Vô Khuyết, mới thật sự là thiên tài, chính là một trong Kinh Thành Thập Tử.

- Tần Văn Thiên, người không cách nào tu hành, bởi vậy có thể tĩnh tâm mình tương, tâm vô bàng vụ, lại không nghĩ rằng tạo ra lực tương tác bậc này, đối với người mà nói, đây cũng là đáng buồn.

Bạch Thu Tuyết bình tĩnh nói, trên mặt lần thứ hai không có chút rung động nào:

- Tiếp đó, vòng khảo hạch thứ hai, ta sẽ để người thấy, khoảng cách giữa ta và người có bao nhiêu.

- Ha ha!

Chỉ nghe Đường Lâm nở nụ cười nói:

- Coi như người thông qua vòng thứ nhất, nhưng vòng thứ hai khảo hạch, chính là trắc lực, Tần Văn Thiên, nếu như người không có đạt đến điều kiện khảo hạch, chính là đùa giỡn tứ đại Vũ phủ Học viện, ta sẽ cho người biết hậu quả lừa dối, mang Lực Cổ lên!

Tiếng nói của hắn hạ xuống, nhất thời có người mang một cự trống lên Diễn Võ trường, cái trống này dựng thẳng ở đó, trống tên là Lực Cổ, có thể trắc lực.

Tần Văn Thiên bình tĩnh nhìn Đường Lâm, thiên phú vượt qua Cửu tinh, coi như hắn thông qua?

Buồn cười.

Ánh mắt nhìn lướt qua xung quanh, vòng thứ nhất qua đi, chỉ còn lại có chín người còn lưu trên Diễn Võ Đài, một vòng khảo hạch đi xuống, sợ rằng hầu như đều phải đào thải, 36 Ngu lực, là điểm mấu chốt tham gia khảo hạch, nhưng không nhất định người có 36 Ngu lực, liền nhất định sẽ được tứ đại Học viện Vũ phủ này tiếp nhận.

- Tiếng trống vừa vang lên là 10 Ngu lực, nỗ lực lên, tận lực làm cho tiếng trống vang lên nhiều lần, mỗi người đều có ba cơ hội.

Một giọng nói truyền đến, nhất thời có một người đi tới trước Lực Cổ, chỉ thấy thân thể hắn uốn lượn, giống như một cung tiễn vận sức chờ phát động, đột nhiên quát lớn một tiếng, thân thể hắn lao ra, ánh quyền mang theo kinh phong đánh tới Lực Cổ.

- Đùng...

Tiếng trống chấn động, vang vọng đất trời, vừa vang lên, 10 Ngu lực.

- Đùng, đùng!

Tiếng thứ hai, thứ ba truyền ra, dư âm lượn lờ, lập tức, tiếng trống dần dần đi xuống, tựa hồ, không đạt đến bốn vang, người của tứ đại Học viện nhao nhao lắc đầu, lực lượng của người này không đủ để làm cho trống vang bốn lần, hơn nữa hắn không có thiên phú trở thành tu sĩ Võ Mệnh, bị đào thải.

- Ta đi thử một chút.

Chỉ thấy Lâm Nguyệt dặm chân tiến lên, bây giờ nàng bị Bạch Thu Tuyết ép xuống, rất phiền muộn, chỉ thấy nàng tâm niệm vừa động, đột nhiên trên đỉnh đầu có một con Tinh Thần Chi Thỏ, bất ngờ chính là Tinh Hồn của nàng.

Thỏ Tinh Hồn, có thể làm cho thân hình nàng mạnh mẽ, linh hoạt, tốc độ di động nhanh, lỗ tai linh mẫn, chỉ thấy thời điểm thân thể Lâm Nguyệt lao ra, giống như một đạo phong bạo, oanh một tiếng, quyền của nàng lập tức đánh vào Lực Cổ.

- Đùng, đùng, đùng...

Liên tục sáu tiếng trống vang, tiếng trống kéo dài không thôi, lượn lờ vào không gian, Lâm Nguyệt, vượt qua 60 Ngưu lực, thân thể nhìn như nhỏ nhắn, lại có thể tùy tiện đánh giết một mãnh thú.

Lần thứ nhất liền dụng hết toàn lực.

- Hoan nghênh gia nhập Thất Tinh Vũ Phủ.

Chỉ nghe người của Thất Tinh Vũ Phủ ném ra cảnh ô-liu, thiên phú của Lâm Nguyệt xác thực không tệ, đáng được bồi dưỡng.

- Thần Phong Học Viện, hoan nghênh người gia nhập.

Thần Phong Học Viện đồng thời mở miệng, làm cho Lâm Nguyệt mặt lộ vui vẻ, ánh mắt của nàng lại nhìn về Hoàng Gia Học Viện cùng với Đế Tinh Học Viện, nhưng hai học viện lớn này thủy chung chưa từng mở miệng.

Lâm Nguyệt hơi có chút thất vọng, lập tức mở miệng nói:

- Ta gia nhập Thần Phong Học Viện.

Sau đó khảo hạch, cũng chỉ có Trần Vũ cùng Ninh Phong được mời, phân biệt gia nhập Thất Tinh Vũ Phủ cùng Thần Phong Học Viện, nhưng Hoàng Gia Học Viện cùng Đế Tinh Học Viện, thủy chung không muốn ném ra cảnh ô-liu, tựa hồ bọn họ chỉ vì Bạch Thu Tuyết mà đến, mặc dù lấy thiên phú của đám người Lâm Nguyệt, cũng chưa từng để bọn họ động dụng.

Sau đó lại chỉ còn Bạch Thu Tuyết cùng Tàn Ván Thiên.

- Tàn Ván Thiên, mở to hai mắt nhìn rõ.

Bạch Thu Tuyết nhìn Tàn Ván Thiên thần nhiên nói, chỉ thấy nàng đi tới trước Lực Cổ, giản dị tự nhiên đâm ra một quyền, tiếng trống liên tục vang năm lần, chấn động cả Thiên Địa.

- Luyện Thể cảnh thất trọng, Bạch Thu Tuyết, tùy ý một quyền cũng có 50 Ngưu lực, đây là đạt tới Luyện Thể cảnh thất trọng, thật đáng sợ, có người nói nàng hao tổn rất nhiều thời gian mình tu luyện, làm trễ nãi tu hành, lúc này mới thức tỉnh Tinh Hồn tam trọng, bằng không cảnh giới sẽ càng cao.

Võ tu tu luyện Thiên Địa Nguyên Lực, Luyện Thể cửu trọng đối ứng lực lượng chia ra làm Một Ngưu lực, bốn Ngưu lực, chín Ngưu lực, 16 Ngưu lực, 25 Ngưu lực... Thất trọng cảnh là 49 Ngưu lực.

Đối với tu sĩ Võ Mệnh mà nói, lực lượng càng mạnh, Tinh Hồn tăng phúc lực lượng rất lớn, chủng loại bất đồng, độ cao Tinh Hồn bất đồng, tăng phúc cũng khác nhau, bởi vậy không có tiêu chuẩn định nghĩa lực lượng, nhưng nhất định mạnh hơn Võ tu phổ thông rất nhiều.

Ánh mắt của Bạch Thu Tuyết bình tĩnh nhìn Tàn Ván Thiên, chỉ thấy thân thể nàng lui về phía sau, Tinh Hồn nở rộ chói mắt, Kim Hạc Tinh Hồn, sát biên giới Tinh Hồn có quang hoàn kim sắc, lại có dấu hiệu ngưng thật, cũng biết Tinh Hồn của nàng đến từ đệ tam trọng.

- Hạc Minh Vu Dã!

Bạch Thu Tuyết quát lạnh một tiếng, cả người như yêu hạc chụp môi, ngay lập tức đánh ra một trào, như thiểm điện Bôn Lôi, ầm ầm nổ tung, thiên khung phảng phất như có một tiếng sấm rền, chấn đắc màng tai đoàn người run rẩy, như muốn điếc vậy.

- Đùng, đùng, đùng...

Ngay lập tức, năm tiếng trống vang, nhưng xa không ngừng lại.

- Đùng...

Tiếng trống chấn động Thiên Địa, đã vang sáu tiếng, đoàn người nhao nhao đứng lên, trang nghiêm mà đứng, thiên tài, tuyệt đối là thiên tài.

Dư âm lượn lờ, kèm theo một tiếng trống vang lên, thời điểm tiếng trống thứ bảy vang, toàn bộ đất trời như thổi mạnh một cơn lốc, càn quét Thiên Địa.

Bảy thanh âm, 70 Ngưu lực, đây là Tinh Hồn cùng chiêu thức thuần thực mang đến tăng phúc đáng sợ, Lực Cổ dùng da thịt Yêu Ngưu chế tạo cũng như lung lay sắp đổ.

Hơn nữa, Bạch Thu Tuyết bởi vì trước đây một mực tu luyện Thiên Địa Nguyên Lực mới đạt tới Luyện Thể thất trọng, nếu nàng ngưng tụ Tinh Hồn khổ tu Tinh Thần Nguyên Lực đạt đến cảnh giới này, bằng vào Tinh Hồn đến từ đệ tam trọng của nàng, lực lượng sẽ càng mạnh.

Đoàn người nhìn tuyệt đại giai nhân trên Diễn Võ trường, không khỏi trở nên thất thần, Tàn Ván Thiên ở bên cạnh nàng, lại có vẻ nhỏ bé như vậy.

Chính như nàng nói, vòng thứ hai khảo hạch, nàng sẽ cho Tàn Ván Thiên thấy, hai người bọn họ chênh lệch bao nhiêu!

Chương 13: Bộc lộ tài năng

Trên khán đài, mọi người ngẩng đầu nhìn hư không, tiếng trống dư âm như trước, trong Thiên Địa phảng phất như có một cỗ khí lưu không ngừng cuộn trào, lực lượng kia quá kinh người.

- Yêu nghiệt, khó trách Diệp gia Diệp Vô Khuyết không tiếc buông tha cơ hội thông gia cùng Hoàng thất, mà lựa chọn Bạch Thu Tuyết, nữ nhân này nhân trung chỉ phượng, sau này thành tựu không kém Diệp Vô Khuyết bao nhiêu.

Trong lòng Hoàng Gia Học Viện Hình Phong trầm nghĩ, nữ nhân này, nhất định phải để cho nàng gia nhập Hoàng Gia Học Viện.

- Bạch Thu Tuyết, nếu như ngươi vào Hoàng Gia Học Viện, ta có thể lập tức ban thưởng ngươi Công pháp Nguyên Phủ cấp, cùng với ba môn Thần thông chi thuật cường đại, trong đó chiêu thức Thần thông tất cả đều tinh diệu không gì sánh được, như thế nào?

Chỉ nghe Hình Phong mở miệng nói, chính thức ném ra cảnh ô-liu.

- Thần Phong Học Viện ta cũng như vậy, nguyện cung cấp Công pháp Nguyên Phủ cấp, ba môn Thần thông chi thuật cường đại, mặt khác sẽ mời Thần Phong Học Viện Nguyên lão cường giả tự mình giáo dục.

Thần Phong Học Viện đưa ra điều kiện càng mê hoặc.

- Thất Tinh Vũ Phủ, có thể cung cấp ba môn Công pháp Nguyên Phủ cấp ngươi chọn, ba môn Thần thông chi thuật cường đại, mặt khác, ngươi có tư cách mang năm người trong gia tộc cùng nhau tiến nhập Vũ Phủ tu hành.

Thất Tinh Vũ Phủ, không chỉ nguyện vọng bồi dưỡng Bạch Thu Tuyết, thậm chí dành cho gia tộc nàng phát triển.

- Để Tinh Học Viện, hoan nghênh sự gia nhập của ngươi.

Người bên cạnh Mạc Thương cũng không nhịn được lên tiếng, làm cho trên mặt lãnh đạm Bạch Thu Tuyết rốt cục nở rộ dáng tươi cười, tứ đại Học viện Vũ Phủ đồng thời mời.

Nhìn thân ảnh đứng trên khán đài, Bạch Thu Tuyết vẫn chưa lập tức đáp ứng, mà xoay người, nhìn về phía Tàn Ván Thiên, bình tĩnh nói:

- Ngươi bây giờ, hẳn là mình bạch chưa?

- Mình bạch cái gì?

Tàn Ván Thiên hỏi lại.

- Cái gọi là hôn sự, ở trước mặt chên lệch tuyệt đối, bất quá là một chuyện tiểu lâm, sau này, hảo hảo qua cuộc sống của người bình thường đi.

Bạch Thu Tuyết bình tĩnh nói:

- Nhân sinh của ta, đã định trước cùng ngươi ở hai đường thẳng song song, vĩnh viễn không có giao điểm.

Nói xong, Bạch Thu Tuyết xoay người, đi đến phương hướng khán đài, tất cả mọi người nhìn chăm chú vào nàng, muốn nhìn một chút, Bạch Thu Tuyết sẽ chọn ai!

- Chờ đã!

Nhưng lúc này, chỉ nghe Tàn Ván Thiên nhàn nhạt phun ra một câu, Bạch Thu Tuyết xoay người lại nhìn Tàn Ván Thiên, chỉ thấy trong mắt đôi phương mang theo một tia tươi cười, làm cho nàng sững sốt một chút.

- Khảo hạch của ngươi kết thúc, nhưng ta còn chưa bắt đầu!

Tàn Ván Thiên bình tĩnh nói, làm cho thần sắc của Bạch Thu Tuyết động lại, hẳn cũng muốn thử xem?

Chỉ thấy Tàn Ván Thiên đi tới trước Lực Cổ, thở sâu, bây giờ tu vi của hắn là Luyện Thể ngũ trọng, mặc dù Thiên Chuy Tinh giao cho hắn tăng phúc cực lớn, bất quá lực lượng của hắn như trước kém Bạch Thu Tuyết một khoảng cách, nhưng bây giờ, hắn chỉ có dụng hết toàn lực, liều mạng một phen.

Kém hai cảnh giới, rất lớn, Luyện Thể cảnh ngũ trọng phổ thông chỉ có 25 Ngưu lực, nhưng Tàn Ván Thiên hắn, là tu sĩ Võ Mệnh thuần túy nhất, hơn

nữa câu thông Võ Mệnh Tinh Thần trên ngũ trọng, ngưng tụ Thiên Chuyết Tinh Hồn bá đạo, Tinh Thần Chi Lực mệnh mông cùng với Tinh Hồn tăng phúc, có thể dễ hân phát huy ra lực lượng gấp hai, đạt đến 50 Ngu lực.

Hơn nữa hắn đã nhiều ngày tu hành Hằng Long Quyền, tu luyện Chiêu Thức quyền thành thạo, đủ để cho lực lượng có một thành tăng phúc, thu nhỏ lại cự ly với Bạch Thu Tuyết, cho nên, lúc này đây hắn cần dùng hết toàn bộ.

- Hừ!

Đường Lâm hừ lạnh một tiếng, nếu như Tần Vãn Thiên gỡ không ra ba thanh âm, hắn nhất định sẽ cho Tần Vãn Thiên đẹp mắt.

Đôi mắt của Mạc Thương hơi nheo lại, vui vẻ nồng nặc, hắn dường như ngửi được khí tức của Hùng Sư quật khởi.

Còn có Tần Xuyên ở trên khán đài, thần sắc ba động, chẳng lẽ Vãn Thiên thật phá được tuyệt mạch ràng buộc, bước chân vào tu hành chi lộ?

Tần Vãn Thiên nhìn về phía Lực Cổ, giờ phút này hắn tiến nhập cảnh giới không linh, quên hết toàn bộ, dường như muốn phát tiết tất cả khuất nhục ra ngoài.

Đột nhiên, Tần Vãn Thiên di chuyển, quyền như gió, trực tiếp đánh vào Lực Cổ.

- Đùng, đùng, đùng..

Lực Cổ vang ba tiếng, tuy bình thường, nhưng vẫn như cũ làm cho rất nhiều người thần sắc động lại, Tần Vãn Thiên trời sinh tuyệt mạch, gỡ ra ba tiếng, ý vị này, Tần Vãn Thiên có 30 Ngu lực.

- Vãn Thiên!

Thân thể Tần Xuyên hung hăng run lên, ba tiếng trống này, đối với hắn mà nói giống như Thiên Âm, thẳng chiến tâm linh.

Ở bên cạnh Tần Xuyên, Tần Dao nắm chặt song quyền, Tần Vãn Thiên đánh ra ba thanh âm.

Thần sắc đám người Đường Lâm, Bạch Thanh Tùng, Bạch Thu Tuyết động lại, cực kỳ kinh ngạc, mà sau khi kinh ngạc, thần sắc của bọn họ lại khôi phục như thường, ba vang thì như thế nào, mới 30 Ngu lực mà thôi, có lẽ Tần Vãn Thiên tu hành Thiên Địa Nguyên Lực.

Trong cơ thể Tần Vãn Thiên, gân cốt phát ra âm hưởng răng rắc, chỉ thấy toàn thân hắn như tràn ngập lực lượng vô tận, Tinh Mạch hóa thành vòng xoáy, Tinh Thần Nguyên Lực điên cuồng hội tụ, theo thông đạo Tinh Mạch lưu động đến cánh tay của Tần Vãn Thiên, làm cho quả đấm nắm chặt của Tần Vãn Thiên phát ra tiếng vang giòn giã.

- Nộ Long Xuất Hải!

Lúc này Tần Vãn Thiên giống như một Nộ Long, phá hải mà ra, tụ lực lượng vô tận vào trên quyền mang, hung hăng đung vào Lực Cổ.

- Đùng..

Tiếng trống rung trời, chấn màng tai đám người hơi đau.

- Đùng, đùng, đùng..

Tiếng trống không dứt, ngay lập tức đạt đến bốn vang, hơn nữa khí thế như trước vẫn còn.

Tần Vãn Thiên chìm đắm vào trong đó, như cùng Lực Cổ nhất thể, phản lực đáng sợ đánh thẳng vào thân thể hắn, tiếng trống thẳng chiến tâm linh, cốt cách hắn không ngừng phát ra âm hưởng bùm bùm, trong cơ thể đang phát ra biến hóa, gân cốt như bị cô đọng, có loại cảm giác thoát thai hoá cốt, đây là đột phá!

Nhưng thanh âm cốt cách lại bị tiếng trống cự đại hoàn toàn che lấp, kèm theo tiếng trống thứ năm vang lên, khán đài rung động, Tần Vãn Thiên gỡ năm tiếng trống.

Đôi mắt của Tần Vãn Thiên hiện lên một tia vui vẻ, không chút thất vọng nào, không nghĩ tới lại vào lúc này đột phá Luyện Thể cảnh đệ ngũ trọng, bước vào Luyện Thể cảnh lục trọng, xem ra lực lượng của viên Tinh Thạch kia không có lãng phí.

- Được!

Tần Xuyên nhin không được phát ra thanh âm kinh hi, năm tiếng, 50 Ngu lực, hơn nữa suýt nữa hội tụ thành tiếng thứ sáu.

Thiên tài ngủ say, rốt cục thức tỉnh.

- Lại có năm tiếng.

Thần sắc đám người Bạch Thanh Tùng động lại, bọn họ hiển nhiên không có dự liệu được, Tần Vãn Thiên có thể gỡ ra năm tiếng.

- Người lại gạt ta tu hành Thiên Địa Nguyên Lực đến mức hiện nay, nhưng không cho ta thu nạp Thiên Địa Nguyên Lực, buồn cười.

Bạch Thu Tuyết nhìn chăm chăm Tần Văn Thiên, 50 Ngưu lực, Tần Văn Thiên khả năng có tu vi Luyện Thể cảnh thất trọng thậm chí mạnh hơn, nhưng hắn không có ngưng tụ Tinh Hồn, ý vị này, Tần Văn Thiên vẫn luôn tu hành Thiên Địa Nguyên Lực.

Nàng căn bản sẽ không nghĩ đến, Tần Văn Thiên tu hành đến cảnh giới này, chỉ dùng bảy ngày mà thôi, nàng cũng sẽ không nghĩ tới, tu sĩ Vô Mệnh thuần túy nhất, đến từ Tinh Thần Nguyên Lực ngũ trọng Thiên Chuy Bách Luyện đúc thành thân thể, sẽ hoàn mỹ cỡ nào, lực lượng tăng phúc mạnh biết bao.

- Đáng buồn.

Tần Văn Thiên nhìn Bạch Thu Tuyết, nhàn nhạt nói, đột nhiên, Tinh Quang đại phóng, chỉ thấy trên đỉnh đầu của Tần Văn Thiên, Tinh Hồn ngưng tụ, đó là một cự chùy, xung quanh lộ ra quang hoàn kim sắc nồng nặc, thậm chí so với Tinh Hồn của nàng còn sáng hơn, trong đó ẩn chứa Tinh Thần Chi Lực, tựa hồ cũng càng thêm khổng lồ.

- Àm!

Đột nhiên, cả vùng không gian chấn động, Tinh Hồn, trời ạ, Tần Văn Thiên hắn không chỉ phát ra 50 Ngưu lực, hắn còn ngưng tụ Tinh Hồn, là tu sĩ Vô Mệnh.

Phải biết rằng, vừa rồi Tần Văn Thiên ở lực tương tác Tinh Thần Nguyên Lực biểu hiện ra thiên phú, là vượt qua Cửu tinh.

- Viên Tinh Hồn này, tuyệt đối là câu thông Vô Mệnh Tinh Thần trên tam trọng ngưng tụ thành, so với Bạch Thu Tuyết còn muốn sáng hơn.

Đoàn người nội tâm kịch liệt run rẩy.

Thiên phú vượt qua Cửu tinh, Tinh Hồn trên tam trọng, giờ khắc này, quang hoàn bao phủ ở trên người Tần Văn Thiên, dường như muốn áp đảo Bạch Thu Tuyết xuống.

- Hào, hào!

Tần Xuyên nhin không được hết lớn, cảm giác nội tâm phiền muộn toàn bộ phun ra ngoài, quá sung sướng, tu sĩ Vô Mệnh thiên phú vượt qua Cửu tinh, Vô Mệnh Tinh Thần trên tam trọng.

- Ai nói con ta Tần Văn Thiên không xứng với Bạch Thu Tuyết, nàng xứng với con ta sao!

Chỉ nghe Tần Xuyên lạnh lùng phun ra một câu, ánh mắt quét về phía Bạch Thanh Tùng, lúc này ánh mắt của Bạch Thanh Tùng cực kỳ đặc sắc, tựa hồ không thể tin được, điều này sao có thể.

Người của tứ đại Học viện Vũ Phủ vốn đã ngồi, lại toàn bộ đứng lên, nhìn chăm chăm Tinh Hồn trên đỉnh đầu Tần Văn Thiên, tia sáng kia chói mắt như vậy, rực rỡ như vậy.

- Hô... yêu nghiệt chân chính, xuất thế.

Mạc Thương thờ sâu, ánh mắt nóng rực, hắn là trước hết biết Tần Văn Thiên, Chân Long ngủ say rốt cục thức tỉnh.

- Đế Tinh Học Viện, hoan nghênh sự gia nhập của người.

Mạc Thương mỉm cười nói, cái thứ nhất phát ra lời mời.

Mà giờ khắc này, Tần Văn Thiên tựa như không có nghe được, chỉ thấy ánh mắt của hắn nhìn Bạch Thu Tuyết, khoe miệng hiện lên một tia cười nhạt, nói:

- Ta muốn hỏi Bạch gia một chút, ta là làm sao mưu đồ bất chính với Bạch Thu Tuyết người, mà Bạch Thu Tuyết người, lại có tư cách gì giáo dục ta!

Thoại âm rơi xuống, Tần Văn Thiên thờ sâu, Tinh Thần Nguyên Lực trong cơ thể hóa thành vòng xoáy khủng bố, toàn bộ hội tụ ở cánh tay, dường như muốn chống bạo cánh tay, chỉ thấy quả đấm của hắn hóa thành Thiên Chuy, lại tựa như hóa thành Cự Long bay lượn, Long Tường Vu Dã, khí thế bốn tẩu, sức tích đại lực to lớn, Thiên Chuy cùng Long thân âm âm đập xuống, đánh vào Lực Cổ, đây là một kích hắn tụ lực lượng mạnh nhất, muốn hút hết lực lượng toàn thân hắn.

- Đùng, đùng, đùng, đùng...

Thiên Địa cùng run, tiếng trống rung trời, liên tục năm tiếng, phong vân biến sắc, hơn nữa không có ý định chỉ chút nào.

- Đùng!

Tiếng thứ sáu, tư thế như vạn mã bồn đăng, rung động nhân tâm.

- Dừng!

Tiếng thứ bảy vang lên, thân thể cùng trái tim đám người đồng thời rung động, thanh âm này vừa vang lên, truy bình kỷ lục của Bạch Thu Tuyết.

Đáng sợ hơn là, dư âm vẫn còn, tiếng trống còn không tuyệt.

- Dừng!

Kèm theo tiếng thứ tám vang lên, lỗ tai đám người như nghe không thấy thanh âm, chỉ cảm thấy cuồng phong nhào qua hai gò má, diễn tấu ở trên mặt bọn họ, mà tim của bọn họ đã chết lặng, con lắc này tương tự quét qua mặt Bạch Thu Tuyết, tám tiếng trống vang, tựa hồ hung hăng tát ở trên mặt nàng tám cái, chấn động như vậy, vang dội như vậy.

- Tiếp đó, vòng khảo hạch thứ hai, ta sẽ để ngươi thấy, ta ngươi trong khoảng cách có bao nhiêu.

- Nhân sinh của ta, đã định trước cùng ngươi là hai đường thẳng song song, vĩnh viễn không có giao điểm.

Bạch Thu Tuyết nói vẫn còn vang vọng, nhưng lúc này lại nhọt nhạt như vậy.

- Rống!

Một tiếng rống giận truyền ra, là chinh tề như vậy, quân Tần phủ giận dữ hét lên, như rồng ngăm, vùng thế giới này, tựa như chỉ có vàng sáng của Tần Văn Thiên còn tồn tại, quang mang của Bạch Thu Tuyết, kèm theo tiếng trống thứ tám vang lên, bị triệt để ép vỡ, thiên phú, thực lực, năng không có một dạng, có thể cùng Tần Văn Thiên so sánh.

Ánh mắt của Mạc Thương càng nóng rực, chỉ thấy hần thở sâu, trong con ngươi hiện lên một tia quyết đoán, mở miệng nói:

- Đế Tinh Học Viện quyết định thu hồi lời nói vừa rồi, cự tuyệt lời mời với Bạch Thu Tuyết, Tần Văn Thiên, ta đại biểu Đế Tinh Học Viện lần nữa mời ngươi, hoan nghênh sự gia nhập của ngươi.

Người bên cạnh hần nhìn Mạc Thương, phong mang lóe ra, trong lòng âm thầm gật đầu, hai gã thiên tài, hiển nhiên Tần Văn Thiên càng chói mắt, bây giờ bỏ Bạch Thu Tuyết mà tuyển chọn Tần Văn Thiên.

- Đế Tinh Học Viện, bởi vì Tần Văn Thiên, cự tuyệt Bạch Thu Tuyết!

Thanh âm vừa vang lên, lại khiến quần chúng trái tim rung động, đánh thẳng vào tâm linh, hôm nay phát sinh, lại hí kịch như này, đặc sắc như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Lựa chọn

Tần Văn Thiên đứng ở đó, nhìn Bạch Thu Tuyết, trong con ngươi mơ hồ có một cỗ nhuệ khí, thiếu niên nhuệ khí.

Nếu không đột phá tới Luyện Thể lục trọng, Tần Văn Thiên cũng khó làm được Lục Cổ tám vang, Luyện Thể lục trọng phổ thông, có 36 Nguu lực, Tần Văn Thiên có Thiên Chuy Tinh Hồn vô cùng bá đạo, cộng thêm Tinh Thần Nguyên Lực cuồng bạo hội tụ, hần một quyền có thể đánh ra lực lượng gấp đôi Luyện Thể lục trọng phổ thông, hơn nữa Hàng Long Quyền tăng phúc, mới để cho lực lượng đạt tới 80 Nguu lực, một quyền chỉ lực, tương đương với 80 Nguu lực, kinh khủng bậc nào.

Tần Văn Thiên cứ như vậy nhìn Bạch Thu Tuyết, không nói gì, trên đỉnh đầu lơ lửng Thiên Chuy Tinh Hồn, so với bất kỳ ngôn ngữ nào còn thuyết phục hơn, mới vừa rồi tám tiếng trống, so với bất kỳ ngôn ngữ nào càng có lực lượng.

Tần Văn Thiên dùng hành động nói cho Bạch Thu Tuyết, ai không xứng với ai?

Lúc này Bạch Thu Tuyết hơi choáng, khi tám tiếng trống vang, Thiên Chuy Tinh Hồn nở rộ, nàng không thể tin được đó là thật, Tần Văn Thiên, so với nàng càng thiên tài, càng quái thai.

Hôm nay, Hoàng thành đại thế lực, Sở đô tứ đại Học viện Vũ phủ tề tụ, Bạch gia bọn hần muốn mượn cơ hội lần này, hướng người Thiên Ung thành tuyên cáo thiên phú của Bạch Thu Tuyết, dùng tư thế Bạch Thu Tuyết bước vào Đế Tinh Học Viện, nói cho mọi người, Bạch Thu Tuyết nàng, không phải là Tần Văn Thiên có thể xứng đôi, Tần Văn Thiên bất quá là muốn thấy người sang bắt quàng làm họ mà thôi.

Nếu như hôm nay Tần Văn Thiên vẫn là phế vật không thể tu hành, như vậy, Bạch gia hy vọng thấy, đều sẽ nước chảy thành sông, tất cả mọi người sẽ cho rằng, Tần Văn Thiên ngay cả tư cách xách giày của Bạch Thu Tuyết cũng không có, hướng chỉ là cùng Bạch Thu Tuyết trở thành phụ thê, đó là vũ nhục Bạch Thu Tuyết.

Tần gia, Tần Văn Thiên, muốn leo lên Bạch gia Bạch Thu Tuyết, là người si nói mộng, không thực tế.

Đáng tiếc, sự thực so với trong tưởng tượng càng thêm đặc sắc, bây giờ ai dám nói Tần Văn Thiên không xứng với Bạch Thu Tuyết? Tinh Thần thiên phú vượt qua Cửu tinh, câu thông Tinh Thần tam trọng, tám tiếng trống vang, ai dám tranh phong.

- Tần Văn Thiên, người giấu diếm tu hành, tâm cơ thật sâu.

Thần sắc của Bạch Thanh Tùng lạnh lùng nhìn chằm chằm Tần Văn Thiên, lúc này sự tình đã không thể vẫn hồi, hồi hận cũng vô dụng, hắn chỉ có ôm lấy Diệp gia, mặc dù Tần Văn Thiên thiên phú dị bẩm thì như thế nào, hắn tin tưởng Bạch Thu Tuyết sẽ không thua Tần Văn Thiên, huống hồ, Diệp gia thế lực to lớn như thế nào.

Tần Văn Thiên ngẩng đầu, nhìn về phía Bạch Thanh Tùng, có chút không nói gì, nội tâm Bạch Thanh Tùng âm u, lại tưởng tượng hắn thành người tâm cơ thâm trầm, buồn cười.

- Bây giờ trước, ta giúp đỡ dẫn đạo Bạch Thu Tuyết câu thông cửu trọng Tinh Thần, để Bạch Thu Tuyết câu thông Vô Mệnh Tinh Thần đệ tam trọng, ngưng tụ Tinh Hồn, trong một đêm, Bạch Thu Tuyết năng thiên tài trở thành khiếp sợ Sở Quốc, ta thật cao hứng, vì ta có thể trợ giúp nàng mà vui vẻ.

- Nhưng ta nằm mơ cũng không nghĩ tới, bắt đầu từ ngày đó, thái độ của người đối với ta hoàn toàn thay đổi, sai người giam lỏng, nhưng ta vẫn ở chỗ cũ, đời sinh nhật của người, cũng chính là hôm nay, câu thông Vô Mệnh Tinh Thần ngưng tụ Tinh Hồn, cho người vui vẻ một phen, ta nằm mơ cũng không nghĩ tới, Bạch thúc trong ngày thường đối với ta vô cùng thân thiết, lại dẫn người tới giết ta.

- Mà mục đích giết ta, chỉ là vì lấy lòng Diệp gia, bởi vì Tần phủ cùng Diệp gia, Bạch thúc người muốn thông qua giết chết ta để tỏ rõ thái độ của người, đương nhiên, cũng vì Bạch Thu Tuyết có thể cùng Diệp Vô Khuyết thông gia lót đường.

- Ta không dám tưởng tượng, Bạch thúc ở chung ba năm, sẽ dễ tiện âm u như vậy, ta sớm ngưng tụ Tinh Hồn, mất ăn mất ngủ tu hành, trốn ra Bạch gia, hôm nay, đến nơi này, Bạch Thu Tuyết nói, ta giấu diếm các người tu hành Thiên Địa Nguyên Lực, mà người cũng cho rằng, ta tâm cơ thâm trầm lên tu hành, hoang đường biết bao.

Tần Văn Thiên chậm rãi nói, chân tướng của sự thật hiện ra ở trước mặt mọi người, trần trụi như vậy, bọn họ nhìn Tần Văn Thiên, chỉ cảm thấy hình tượng của thiếu niên kia như vô hình trung cao lớn hơn rất nhiều, quang hoàn của Tinh Hồn kia, dường như sáng lên, so sánh với Tần Văn Thiên, quang hoa trên người Bạch Thu Tuyết, lại càng ngày càng âm đậm.

Bạch gia, quá hèn hạ.

- Văn Thiên, ba năm này, Tần phủ ta đối đãi Bạch gia như thế nào, người Thiên Ung thành rõ như ban ngày, bây giờ bọn hắn làm việc, còn cần hoài nghi bọn họ ti tiện sao? Mặc dù người lại thân nhiên, bọn họ cũng sẽ dùng tâm lý âm u tới suy diễn.

Trên khán đài, Tần Xuyên nhìn Tần Văn Thiên, chỉ thấy hắn chậm rãi đi xuống khán đài, đi tới trong Diễn Võ Tràng, tiếp tục nói:

- Gia tộc như vậy, ti tiện như vậy, buồn cười Tần Xuyên ta, lại đáp ứng để con ta cùng bọn chúng thông gia, đây là Tần Xuyên ta sai lầm, Bạch Thu Tuyết, nàng lấy cái gì xứng với con ta Tần Văn Thiên.

Thoại âm rơi xuống, chỉ thấy trên người Tần Xuyên có khí thế cường đại nở rộ, trong khoảnh khắc, Nguyên Lực cuồng bạo ở quanh thân lưu chuyển, tung hoành hư không.

Tần Xuyên huy động bàn tay, nhất thời Nguyên Lực cuồng bạo hội tụ thành một thanh đại kiếm, chém xuống trong diễn võ trường, đại kiếm cán quét, để đám người không khỏi run lên.

- Ba năm trước ta đáp ứng Bạch gia quyết định hôn ước này, suýt nữa gây thành sai lầm lớn, hôm nay Tần Xuyên ta tuyên cáo Thiên Ung thành, hôn sự này, từ nay về sau không còn, Bạch Thu Tuyết, không được bước vào gia môn của Tần phủ ta nữa bước.

Hư không yên tĩnh vô thanh, hôm nay, ai từ hôn ai?

Được làm vua thua làm giặc, thiên phú chứng minh toàn bộ, Tần phủ từ hôn, thẳng thắn dứt khoát, ai có thể có lời ổng tiếng ve, nếu như Tần Văn Thiên không thể tu hành như trước, lấy thiên phú kinh người của Bạch Thu Tuyết, Bạch gia từ hôn, ai lại dám chất vấn?

Khuôn mặt của Bạch Thu Tuyết tựa như bởi vì phẫn nộ mà trở nên vặn vẹo, hôm nay, vốn nên là nàng dùng thiên tài chi uy, làm cho tất cả mọi người đều biết Tần Văn Thiên không xứng với nàng, nhưng thiên phú của Tần Văn Thiên làm cho hết thảy đều đi hướng ngược lại, thoại âm của Tần Xuyên, đối với nàng mà nói, là sỉ nhục như thế nào.

Hơn nữa vừa rồi, Mạc Thương bởi vì Tần Văn Thiên, cự tuyệt Bạch Thu Tuyết nàng.

Hôm nay, là ngày Bạch Thu Tuyết nàng nở rộ hào quang, nhưng cũng thành ngày nàng bị nhục nhã, toàn bộ đơn giản là, có một người, người nàng vốn định muốn nhục nhã, đã vượt qua nàng.

- Tần Văn Thiên!

Bạch Thu Tuyết phun ra một câu, ánh mắt lạnh như băng dừng ở trên người Tần Vãn Thiên, là lạnh lẽo như vậy.

- Hôm nay ngươi cho ta sỉ nhục, ta tất gấp bội trả lại cho ngươi.

Thanh âm của Bạch Thu Tuyết lạnh lẽo thấu xương, ánh mắt kiên định, nàng chưa từng nghĩ đến, ngày huy hoàng nhất, lại thành ngày sỉ nhục nhất.

- Ta cho ngươi sỉ nhục?

Tần Vãn Thiên nở nụ cười, nói:

- Bạch gia ngươi đối đãi ta như vậy, ngươi lại còn có mặt nói lời như thế, ngươi bị khuất nhục, cũng không bằng các ngươi muốn ném ở trên người ta, bây giờ, lại tự mình thừa nhận, nếu như không có Bạch gia ngươi sờ sực vì, hôm nay phát sinh, vốn là làm Bạch gia ngươi càng thêm chói mắt.

Mọi người trầm mặc, Tần Vãn Thiên nói không sai, Bạch Thu Tuyết thừa nhận khuất nhục, vốn là Bạch gia muốn làm với Tần Vãn Thiên, chỉ là bởi vì Tần Vãn Thiên nở rộ quang mang, mà dẫn đến Bạch gia gieo gió gặt bão.

Tần Vãn Thiên như trước nhìn chằm chằm Bạch Thu Tuyết, nhắm mắt lại nói:

- Từ nay về sau, ta và ngươi, cùng với Bạch gia, không bất kỳ tình nghĩa, nếu như các ngươi lại nhục nhã làm cho ta tức giận, ta cũng nhất định sẽ gấp bội xin trả! Cút!

Tần Vãn Thiên gầm lên một tiếng, tiếng gầm cuộn cuộn, cuồng mãnh đập ở trên mặt Bạch Thu Tuyết, làm cho Bạch Thu Tuyết cảm giác nóng hừng hực, một chữ cút, giống như một bạt tai, so với vừa rồi nàng nói với Tần Vãn Thiên, càng có lực lượng.

Nhìn chằm chằm Tần Vãn Thiên, Bạch Thu Tuyết trầm mặc chốc lát, lập tức mở miệng nói:

- Bạch Thu Tuyết ta đáp ứng điều kiện của Hoàng Gia Học Viện, nguyện ý gia nhập Sở Quốc Hoàng Gia Học Viện.

Hình Phong nghe được Bạch Thu Tuyết nói, nhưng không có hưng phấn như trong tưởng tượng, chỉ thấy hần lãnh đạm quét nhìn Đường Lâm, làm cho sắc mặt của Đường Lâm khó coi, bọn họ như nguyện chiếm được Bạch Thu Tuyết, vốn nên hưng phấn không hiểu mới đúng, dù sao bọn họ vốn là vì Bạch Thu Tuyết mà đến.

Nhưng bởi vì thấy tận mắt một tồn tại càng quái thai, hơn nữa còn đối địch Bạch Thu Tuyết, bởi vậy loại cảm giác hưng phấn này, bị suy yếu đến mức thấp nhất.

- Đường Lâm, ngươi làm chuyện tốt.

Hình Phong thấp giọng nói, làm cho trong lòng Đường Lâm rung mình, Hình Phong biết, Đường Lâm tất nhiên đắc tội Tần Vãn Thiên, lúc này nếu hần cùng Đế Tinh Học Viện cướp người, căn bản không có một chút hi vọng, chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, lựa chọn Bạch Thu Tuyết, bằng không một thiên tài cũng không chiếm được.

Bạch Thu Tuyết nhìn thấy Hình Phong cùng Đường Lâm lại không biểu hiện ra vẻ hoan nghênh, trái lại ở đó nói nhỏ, không khỏi càng cảm giác xấu hổ và giận dữ.

- Bạch Thu Tuyết, hoan nghênh sự gia nhập của ngươi, sang năm thời điểm đầu xuân, Hoàng Gia Học Viện chính thức thu đệ tử bát phương, ngươi mang cái này trực tiếp tới báo danh là được.

Bàn tay Hình Phong run lên, nhất thời có một lệnh bài kim sắc bay tới Bạch Thu Tuyết, Bạch Thu Tuyết bắt được, chỉ thấy trên mặt có khắc hai chữ Hoàng gia, rồng bay phượng múa, cực kỳ khí phách.

- Tần Vãn Thiên, đường tương lai còn rất dài.

Bạch Thu Tuyết nắm Hoàng Gia Học Viện lệnh, trong lòng thầm nghĩ, nàng nhất định phải cọ rửa nỗi nhục ngày hôm nay.

- Tần Vãn Thiên, Thần Phong Học Viện ta đồng ý ngươi gấp đôi điều kiện vào Bạch Thu Tuyết.

- Thất Tinh Vũ Phủ ta cũng giống như vậy.

Lúc này, chỉ nghe người của Thần Phong Học Viện cùng Thất Tinh Vũ Phủ mở miệng nói, bọn họ coi trọng Tần Vãn Thiên, gấp đôi coi trọng Bạch Thu Tuyết, hôm nay thanh danh của Tần Vãn Thiên, chắc chắn truyền khắp Thiên Ung thành.

- Tần Vãn Thiên, Đế Tinh Học Viện ta không làm bất kỳ hứa hẹn gì, bốn chữ Đế Tinh Học Viện, chính là hứa hẹn tốt nhất.

Mạc Thương bình tĩnh nói, đây là hần tự tin, bốn chữ Đế Tinh Học Viện liền đại biểu toàn bộ.

Đoàn người nghe Mạc Thương trang nghiêm nói, trong lòng không khỏi rung mình, Đế Tinh Học Viện, chính là không giống tầm thường.

Bất quá, ánh mắt của Tần Vãn Thiên lại nhìn về phía Thần Phong Học Viện cùng Thất Tinh Vũ Phủ, làm cho thần sắc của Mạc Thương căng thẳng,

không khỏi buồn bực, lời của hắn hay như thế, đối phó loại thanh niên non nớt như Tần Vãn Thiên hẳn là bách phát bách trúng mới đúng a.

- Không được, thiên tài tới tay làm sao có thể chạy.

Trong lòng Mạc Thương đánh giá một tiếng, lại mặt nghiêm nghị nói:

- Đương nhiên, nếu như ngươi có yêu cầu gì, cứ nói cho ta biết, ta có thể cung cấp, tuyệt đối sẽ không kém Vũ phủ Học viện khác.

- Ngạch...

Đoàn người nghe được lời này không khỏi ngạc nhiên, ngay cả Tần Vãn Thiên cũng sùng sốt một chút, lập tức nở nụ cười, Mạc Thương này ngược thật có ý tứ, nhưng Tần Vãn Thiên như trước nhìn Thần Phong Học Viện cùng Thất Tinh Vũ Phủ.

- Tần Vãn Thiên, có điều kiện gì ngươi mở miệng a, ta đều đáp ứng ngươi!

Mạc Thương triệt để xé bỏ ngụy trang, làm bộ đáng thương nhìn Tần Vãn Thiên, dù ném chút mặt mũi cũng không thể cho hắn chạy a.

-...

Thấy biểu tình kia của Mạc Thương, đoàn người không khỏi thẹn thùng, đây là Mạc Thương về mặt trang nghiêm nói ra Đế Tinh Học Viện chính là cam kết tốt nhất sao, hử a!

- Tần Vãn Thiên cảm tạ Thần Phong Học Viện cùng Thất Tinh Vũ Phủ yêu mến!

Tần Vãn Thiên nói làm cho tâm của Mạc Thương nhắc tới cổ họng.

- Chỉ là vẫn bối duyên cạn, như trước nguyện ý lựa chọn Đế Tinh Học Viện.

Tần Vãn Thiên lại nói, lập tức ngẩng đầu lên, mặt hàm mỉm cười, Thần Phong Học Viện cùng Thất Tinh Vũ Phủ đều cảm giác rất mất mát, nhưng đều lý giải Tần Vãn Thiên lựa chọn, trong lòng thầm nghĩ:

- Người này không chỉ có thiên phú tuyệt, hơn nữa làm người khiêm tốn, đường đường chính chính, tuyệt không phải Bạch Thu Tuyết có thể so sánh, ngày khác tất thành châu báu.

- Ân, hi vọng ngươi có thể trở thành một đời cường giả.

Hai đại thế lực đều chúc phúc Tần Vãn Thiên.

- Đa tạ.

Tần Vãn Thiên nói lời cảm tạ, lập tức nhìn Mạc Thương, chỉ thấy Mạc Thương nhìn hắn mắt tròn trắng, thấp giọng mắng:

- Tiểu tử thôi, đến Học viện rồi, ngươi sẽ biết tay ta.

- Hắc hắc, hi vọng Mạc huynh có thể chỉ điểm tiểu tử này.

Tần Xuyên đương nhiên biết Mạc Thương không có ác ý, phá lên cười, Mạc Thương cũng cười, hôm nay quá thoải mái, tuy nói vừa rồi hơi có chút khúc chiết, nhưng tựa hồ thật thú vị!

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Chiếu lệnh

Ngày đại thọ của Bạch Thanh Tùng, người Sở đô Hoàng thành, tứ đại Học viện Vũ phủ tụ tập, nhưng cuối cùng, người nổi bật nhất không phải Bạch gia, không phải Bạch Thu Tuyết, mà là Tần Vãn Thiên.

Tần Vãn Thiên thu được tư cách trúng tuyển Đế Tinh Học Viện, Bạch Thu Tuyết thì bước vào Hoàng Gia Học Viện, nhưng cái này không phải kết cục mọi người đều hoan hỉ, bởi vì kết cục như vậy, ngoại trừ Mạc Thương cùng người Tần phủ cao hứng, lại vi phạm ý nguyện của mấy thế lực, trong đó có Hoàng thành Úc Kim Hương gia tộc.

Diệp gia lão giả, lúc này liền rất không thích, hắn mất hứng, những người Hoàng thành kia tự nhiên cũng mất hứng, dù sao bọn họ vội tới chúc thọ Bạch Thanh Tùng, đều là nhìn mặt mũi Diệp gia, bởi vì hôm nay, Bạch Thu Tuyết dùng xu thế thiên tài chỉ uy cùng Tần phủ đoạn tuyệt quan hệ, chính là thời

điểm Diệp, Bạch hai nhà thông gia.

Mà hướng đi giờ khắc này, lại tuyệt nhiên ngược lại.

Chỉ thấy lúc này Diệp gia lão giả nhìn đám người Tần Xuyên hưng phấn trong Diễn Võ Tràng, trong con ngươi hiện lên một tia lãnh ý, sau đó nhàn nhạt liếc mắt nhìn Bạch Thanh Tùng, nói:

- Ngươi dao động?

Bạch Thanh Tùng run lên, nhìn Diệp gia lão giả, Tần Văn Thiên dùng uy thế như thế, mặc dù hấn hận Tần Văn Thiên, nhưng trong lòng xác thực cũng có chút dao động, nếu như không phát sinh sự tình mấy ngày trước, có thể thật như Tần Văn Thiên nói, hôm nay Tần Văn Thiên thiên phú nở rộ, sẽ làm Bạch gia hấn cang thêm chói mắt, hôn sự của Tần Văn Thiên cùng Bạch Thu Tuyết, cũng thành một đoạn giai thoại.

- Phụ thân.

Lúc này, Bạch Thu Tuyết cũng tới nơi này, nhìn phụ thân của nàng, đôi mắt hơi có vài phần tịch mịch.

- Diệp gia sẽ tạm hoãn sự tình tuyên bố hôn sự của Vô Khuyết cùng Bạch Thu Tuyết.

Ánh mắt của Diệp gia lão giả nhìn thẳng phía trước, thấp giọng nói, làm cho thần sắc của Bạch Thanh Tùng cùng Bạch Thu Tuyết cứng đờ, hôm nay Tần Xuyên nói, làm cho Bạch Thu Tuyết mất hết thể diện, nếu như lúc này Diệp gia tiếp nhận hôn ước, không thể nghi ngờ sẽ bị người lên án, sẽ nói Diệp gia tiếp nhận người Tần phủ vứt bỏ.

- Thế nhưng..

Thần sắc của Bạch Thanh Tùng khó coi, bây giờ bọn họ triệt để phản bội Tần phủ, nếu như mất đi Diệp gia che chở, khó có thể ở Thiên Ung thành đặt chân, huống chi, Tần Văn Thiên vừa mới cho Bạch Thu Tuyết nhục nhã, bây giờ Diệp gia làm như thế, cộng thêm các đại Học viện Vũ phủ biểu hiện, đối với Bạch Thu Tuyết, đã kích không thể nghi ngờ là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

- Không có thể nhưng, ta sẽ an bài thỏa đáng, Tần phủ, sẽ trở thành lịch sử.

Diệp gia lão giả dùng thanh âm rất nhỏ nói, trong con ngươi hiện lên một đạo hàn mang, làm cho đám người Bạch Thanh Tùng trong lòng thảm thán, Diệp gia, cũng không có dễ dàng hạ như vậy, kiên quyết không thể nào đối đãi bọn họ như Tần phủ.

- Thu Tuyết, ngươi nhất định phải nỗ lực tu hành.

Trong lòng Bạch Thanh Tùng thầm nói, Bạch Thu Tuyết tựa hồ có thể lĩnh hội ánh mắt của phụ thân, chỉ thấy nàng nắm chặt song quyền, hôm nay Diệp gia chậm lại tuyên bố hôn ước, ngày sau, nàng sẽ làm Diệp gia vi hành vi hôm nay hối hận, nhất định sẽ, còn có Tần phủ, Tần Văn Thiên.

Ánh mắt chuyển qua, đám người Bạch Thu Tuyết lần thứ hai nhìn về phía Diễn Võ Tràng, Diệp gia lão giả thấy đám người Tần phủ đắc ý, không khỏi lạnh như băng nói:

- Triển lộ một ít thiên phú, liền đắc ý như thế, cũng khó trách Tần phủ từ sau Tần Vũ, liền từng đòi sa sút, lại còn không biết hối cải, đáng buồn.

Thần sắc của Tần Xuyên đột nhiên ngưng lại, đôi mắt sắc nhọn nhìn qua khán đài, Tần phủ sa sút, các đại thế lực ở Sở đều lòng dạ biết rõ, Hoàng Đế bệ hạ muốn Tần phủ đi xuống, bọn họ làm sao có thể không đi xuống, mà Diệp gia cũng chính là ở lúc này quật khởi, bệ hạ tận lực đến đỡ Diệp gia, chèn ép Tần phủ, đập Tần phủ từng bước đi lên, mà bên ngoài bệ hạ là không đứng ra.

- Tinh Thần lực tương tác thiên phú vượt qua Cửu tinh, đệ nhất Tinh Hồn câu thông Tinh Thần đệ tam trọng, Diệp gia Diệp Vô Khuyết, cũng không gì hơn cái này, lúc này ngươi nói ra ngôn ngữ bức này, chẳng phải để người chế nhạo.

Tần Xuyên nhìn chằm chằm lão giả trên khán đài, lạnh lùng đáp lại.

- Buồn cười.

Con mắt của Diệp gia lão giả vẫn bình tĩnh, không có nửa điểm gợn sóng, tùy ý nói:

- Diệp Vô Khuyết 15 tuổi liền mở Tinh Môn thứ hai, ngưng tụ Tinh Hồn thứ hai, hơn nữa Tinh Hồn thứ hai đến từ Vô Mệnh Tinh Thần đệ tam trọng, Tần Văn Thiên hấn ở 15 tuổi sợ rằng còn đang đau khổ mình tương tăng cường lực tương tác Tinh Thần Nguyên Lực, để cầu có thể câu thông Vô Mệnh Tinh Thần đệ tam trọng đi, hấn làm sao có thể so với Diệp Vô Khuyết.

Thanh âm của Diệp gia lão giả bình tĩnh lộ ra một tia không cho hoài nghi, khiến mọi người rung mình, mình tưởng có thể tăng cường lực tương tác Tinh Thần, bởi vậy rất nhiều người vì câu thông Vô Mệnh Tinh Thần cao cấp hơn, chậm lại thời gian câu thông ngưng tụ Tinh Hồn, Bạch Thu Tuyết cùng Tần Văn Thiên sợ rằng đều là như vậy, bọn họ tựa hồ đích xác còn chưa bằng Diệp Vô Khuyết.

- Diệp gia Diệp Vô Khuyết, quá chói mắt, khiến cho người không thể với tới.

Rất nhiều người trong lòng thầm nghĩ, đây chính là yêu nghiệt có hi vọng ở trước 20 tuổi bước vào Nguyên Phủ cảnh.

Tần Xuyên nghe được đối phương nói quả thực không cách nào phản bác, dù sao bây giờ Tần Văn Thiên tu hành vừa mới khởi bước a.

Không có ai biết, đệ nhất Tinh Hồn của Tần Văn Thiên, đến từ Vô Mệnh Tinh Thần trên ngũ trọng, hơn nữa, hắn từ ngưng tụ Tinh Hồn đến tu vi hôm nay, mới bao nhiêu ngày?

- Bất quá...

Vào thời khắc này, chỉ nghe Diệp gia lão giả tiếp tục nhìn Tần Văn Thiên nói:

- Tần Văn Thiên có thiên phú bất phàm, hơn nữa thức tinh Tinh Hồn, nên bồi dưỡng, ta nghĩ địa phương thích hợp nhất không phải Đế Tinh Học Viện, mà là Sở Quốc Thần Tướng Vũ phủ.

- Không được.

Tần Xuyên nghe được lời này kiên quyết cự tuyệt, nói:

- Tần Văn Thiên muốn gia nhập Học viện nào là do hắn tự lựa chọn, còn chưa tới phiên Diệp gia khoa tay múa chân.

Mà một ít người kiến thức rộng rãi thì con người có lại, Thần Tướng Vũ phủ, chuyên môn vì Sở Quốc bồi dưỡng quân đội tinh anh, chính là lợi khí của Sở Quốc, rất nhiều tướng lĩnh lớn nhỏ của quân đội đều từ Thần Tướng Vũ phủ, là Vũ phủ quân đội thuần túy, không mở ra cho người ngoài, chỉ có thiên phú kiệt xuất trong quân mới có thể đi vào.

Lúc trước Tần Vũ tung hoành Sở Quốc, uy chấn chư hầu, trừ có vũ lực ngập trời ra, còn có một nguyên nhân quan trọng, Tần Vũ chính là chương không già của Thần Tướng Vũ phủ, mà Thần Tướng Vũ phủ, cũng là đối tượng bệ hạ xuống tay, hôm nay Thần Tướng Vũ phủ, đã bị bệ hạ chương không, Tần Văn Thiên há có thể đi vào.

- Hừ, trước kia tổ tiên Tần gia Tần Vũ trung quân vì nước, phát triển Thần Tướng Vũ phủ, bây giờ hậu đại Tần gia lại quên mất đời trước, không muốn tông quân vào Thần Tướng Vũ Phủ, quả thực có nhục đời trước.

Diệp gia lão giả hừ lạnh một tiếng, mà lúc này Mạc Thương cũng cực kỳ khó chịu, không nghĩ tới Diệp gia lại có ám chiêu như vậy.

- Tần Văn Thiên đã đáp ứng vào Đế Tinh Học Viện, lúc này Diệp Mặc người lại muốn hắn gia nhập Thần Tướng Vũ Phủ, là ý gì?

Thanh âm của Mạc Thương lộ ra vài phần lạnh lùng.

- Tần Văn Thiên còn chưa chính thức bước vào Đế Tinh Học Viện, liền là tự do thân, không tính là người của Đế Tinh Học Viện.

Ánh mắt của Diệp Mặc nhìn thẳng Mạc Thương, bình tĩnh nói:

- Bởi vậy, hắn đi con đường nào, chưa thể định luận, huống hồ để cho hắn đi Thần Tướng Vũ phủ, cũng không phải là ý tứ của Diệp mỗ ta.

Nói xong, khoe miệng Diệp Mặc hiện lên một tia cười nhạt, nhìn thoáng qua Lãnh Ứng ở bên cạnh, chỉ thấy Lãnh Ứng ngẫm hiểu, đứng dậy, lập tức đi ra mấy bước, từ trong lòng lấy ra một tờ chỉ thư, nhìn Tần Xuyên cười lạnh nói:

- Đây là chiếu thư của bệ hạ, là ta đọc hay người tự mình xem qua.

Thần sắc của Tần Xuyên ngưng tụ, bệ hạ rốt cục đứng ra, cho Tần phủ hắn một kích trí mạng sao.

Nguyên lai lần này đám người Diệp Mặc, Lãnh Ứng tự mình đến Thiên Ung thành, cũng không phải vì Bạch Thu Tuyết, mà là vì Tần phủ, Tần Văn Thiên nở rộ thiên phú, chỉ là làm cho Diệp gia khó chịu chút, nhưng cũng sẽ không trở ngại mục đích chuyến đi này.

- Người đọc đi.

Trong lòng Tần Xuyên lạnh lẽo.

Lãnh Ứng lạnh lùng cười nói:

- Bệ hạ tuyên chỉ, trước kia Tần Vũ công trạng cao đầy, uy chấn khắp nơi, chiến công hiển hách, Tiên Hoàng nhớ tới công trạng của Tần Vũ, mặc dù truy phong Tần Vũ là Vũ Vương, nhưng không đủ để khen ngợi vì quốc chi công, bây giờ Tần phủ dần dần sa sút, ta cảm giác sâu sắc thẹn với Vũ Vương, hôm nay hạ chiếu, phẩm trong Tần phủ, người có thiên phú xuất chúng, đều do Lãnh Ứng trực tiếp dẫn nhập Thần Tướng Vũ Phủ tu hành, tư quân của Tần phủ, phẩm có người kiệt xuất, Lãnh Ứng cũng có thể tự chủ đưa vào Ngân Vũ kỵ sĩ đoàn huấn luyện, do Diệp gia cùng Lãnh Ứng chấp hành.

Xung quanh người Tần phủ nghe được nội dung chiếu thư, thân thể giật đến run nhẹ, được lắm khen ngợi công trạng ngày trước của Tần Vũ, đây rõ ràng là muốn rút củi dưới đáy nồi, mang đi thanh niên có thiên phú của Tần phủ, lại mệnh lệnh Lãnh Ứng có thể tùy ý đưa tư quân của Tần phủ vào Ngân Vũ kỵ sĩ đoàn, cứ như vậy, Tần phủ hắn liền triệt để không có hi vọng.

- Nếu như tổ tiên có linh, cũng sẽ cảm tạ bệ hạ ân trọng.

Tần Xuyên tức giận, trái lại bình tĩnh lại, nói một câu cực kỳ châm chọc.

Sở Quốc ngàn ti nhân khẩu, thế lực gia tộc đếm không hết, quốc gia là thế lực thực lực mạnh nhất, nhưng sẽ không tùy ý can thiệp chuyện gia tộc khác, nhưng Tần phủ bất đồng. Tần phủ là gia tộc Tướng Quân, là người quốc gia, bởi vậy Sở Quốc Hoàng cung, có thể trực tiếp hạ chiếu với Tần phủ, tuân theo chiếu lệnh, là chức trách của bọn họ.

Tần Văn Thiên ở bên cạnh Tần Xuyên cũng cảm giác được một trận bi thương, lần này Diệp gia cùng Lãnh Ứng hiển nhiên đến có chuẩn bị, trời xui đất khiến gặp Tần Văn Thiên hấn triển lộ thiên phú, Diệp gia làm sao sẽ buông tha.

- Lúc đầu, bệ hạ chính là dùng một xưng hào Vũ Vương, đầy người Tần phủ đến Thiên Ung thành, bây giờ lại chuẩn bị lấy "ban ân" tương tự, cướp đoạt hi vọng của Tần phủ.

Trong lòng Tần Văn Thiên trầm nghĩ, nếu như Tần phủ cãi lời, chính là bất tuân chiếu lệnh của bệ hạ, Lãnh Ứng mang tới người, liền tạo nên tác dụng.

Tần phủ nên lựa chọn như thế nào, tiếp tục tuân thủ chiếu lệnh của bệ hạ, hay trở mặt!

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tâm tính thiếu niên

Người Tần phủ phản ứng đều rõ ràng rơi vào trong mắt Diệp Mặc cùng Lãnh Ứng, nhưng chỉ thấy thần sắc của Diệp Mặc thản nhiên không gì sánh được, lại mở miệng nói:

- Bệ hạ hậu đức, thậm chí ơn trạch đến trên người cá nhân, Tần Dao, Tần Thương, Tần Chí, cũng có thể thoát ly ra Học viện, nhập Thần Tướng Vũ Phủ tu hành.

- Cái gì?

Sắc mặt Tần Thương trắng bệch, đôi mắt đẹp của Tần Dao cũng thay đổi, đây là muốn một lưới bắt hết sao, Tần phủ, hiện nay chỉ có Tần Dao nàng cùng với Tần Thương, Tần Chí ở Sở đô tu hành.

- Điểm ấy, Hình Phong có thể làm chứng.

Diệp Mặc nhàn nhạt nói, nhất thời ánh mắt mọi người náo náo rơi vào trên người Hoàng Gia Học Viện Hình Phong, ngay cả Đường Lâm cũng nhìn hấn, trước đó hấn cũng không biết tin tức này.

- Đích xác, bệ hạ đã cho người nói qua với Học viện.

Hình Phong bình tĩnh nói, người Tần phủ, tâm đều chìm vào đáy cốc, bệ hạ thật ác độc, đây là muốn cho Tần phủ một kích trí mạng.

- Vừa vặn, hôm nay người Tần phủ đều tới, nói vậy đám người Tần Dao cũng đều có mặt, cộng thêm Tần Văn Thiên, đều do ta mang đến Thần Tướng Vũ Phủ, bệ hạ đã tự mình hạ chiếu, Thần Tướng Vũ Phủ chắc chắn hào hào bồi dưỡng bọn họ.

Đôi mắt của Lãnh Ứng như đao sắc bén, lần này hấn tới Thiên Ung thành, đích xác không có quan hệ gì tới Bạch Thu Tuyết, thuần túy là vì Tần phủ.

- Mặc dù Bệ hạ hậu đức cho Tần phủ ta, nhưng Tần phủ ta nhiều năm qua đã không hỏi quốc sự, cũng không có lòng tòng quân, chỉ có thể cảm ơn hảo ý của bệ hạ.

Tần Xuyên nhìn chăm chăm Diệp Mặc trên khán đài, thanh âm trầm trọng.

- Người dám cãi lời chiếu lệnh của bệ hạ?

Trường thương trong tay Lãnh Ứng chỉ về Tần Xuyên, lộ ra một cổ nhuệ khí, lao thẳng tới Tần Xuyên.

- Lãnh Ứng.

Diệp Mặc quát một tiếng, Lãnh Ứng nhất thời buông trường thương, chỉ thấy Diệp Mặc đứng chấp tay, bình tĩnh nói:

- Tần Xuyên, bệ hạ giao nhiệm vụ này cho ta cùng Lãnh Ứng, ta tất dốc hết sức hoàn thành, người vi phạm chiếu lệnh của bệ hạ, bệ hạ rộng lượng, có thể sẽ không làm gì các người, nhưng ta tất khó xử, bởi vậy các người nên đáp ứng mới tốt.

- Nếu ta nói không thì sao?

Tần Xuyên đáp lại.

Diệp Mặc nghe đến lời này đột nhiên yên tĩnh lại, chỉ theo dõi hẩn, sau một lát, trong con ngươi hẩn lộ ra một tia vui vẻ khác thường, nói:

- Ngươi có thể thử xem!

- Tần gia binh sĩ.

Tần Xuyên quát một tiếng, đột nhiên không gian tràn ngập khí tức xơ xác, chỉ thấy người Tần phủ nhao nhao rời chỗ, lập tức bước lên chiến mã, ánh mắt sắc bén như đao nhìn quét Diệp Mặc ở trên khán đài, gầm lên một tiếng:

- Có.

Khí tức lạnh như băng làm cho nhiệt độ không gian giảm xuống, rất nhiều người nhìn không được rung mình, ánh mắt đảo qua từng khuôn mặt kia, bọn họ sinh ra một ý niệm trong đầu, nếu không phải Diệp Mặc làm rồi, hôm nay mặc dù không có Tần Văn Thiên nở rộ thiên phú, nếu như Bạch gia dám nhục nhả Tần Văn Thiên, chỉ sợ sẽ không sống khá giả.

- Hồi phủ.

Tần Xuyên quát lạnh, không có nói nhiều một câu, lập tức lời kéo Tần Văn Thiên xoay người đi xuống Diễn Võ Trường, bước lên chiến mã, trong khoảnh khắc, tiếng vỗ ngựa chiến mình, tuần mã rong ruổi chạy vào đại đạo.

Tần phủ đã nhần nhục lâu lắm, bây giờ bị hạ lần nữa bức bách, muốn cho Tần phủ hẩn đi chịu chết.

Mặc dù Tần phủ phản bội, cũng tuyệt không tòng mệnh.

Diệp Mặc nhìn người Tần phủ rời đi, cười lạnh nói:

- Lãnh Ưng, người Tần phủ không nhìn chiếu thư của bộ hạ, ngươi mang Ngân Vũ kỵ sĩ đoàn vây quanh Tần phủ.

- Được.

Lãnh Ưng gật đầu.

- Mặt khác, tay cầm chiếu lệnh, thông tri Thiên Ung thành thống lĩnh triệu tập Sở Long vệ phong tỏa Thiên Ung thành, cũng hiệp trợ người tập trung Tần phủ, không được cho bất luận kẻ nào của Tần phủ bước ra Thiên Ung thành.

Diệp Mặc tiếp tục nói, làm cho người xung quanh không khỏi nghiêm nghị, Sở Quốc hơn trăm thành trì, đều trú đóng Sở Long vệ, đây là lực lượng căn bản để Sở Quốc Hoàng thất khống chế quốc gia, trong ngày thường không hỏi tới việc các thành, chỉ có chiếu lệnh của Hoàng thất mới có thể điều động bọn họ.

Rất hiển nhiên, lần này Sở Quốc Quân Vương phái Diệp Mặc tới Thiên Ung thành, là muốn làm cho Tần phủ từ nay về sau không gượng dậy nổi.

Bạch Thanh Tùng thấy Diệp Mặc hành sự thiết huyết như gió, trong lòng thấy lạnh cả người, Diệp gia không hổ là thế lực gia tộc đáng sợ nhất Sở Quốc bây giờ, thủ đoạn thiết huyết so với Tần phủ tàn nhẫn hơn nhiều, bất quá trong lòng Bạch Thanh Tùng cũng thở phào nhẹ nhõm, chỉ ít Bạch gia hẩn không lo Tần phủ trả thù.

Còn hôn sự của Diệp Vô Khuyết cùng Bạch Thu Tuyết, mặc dù hẩn chú ý, nhưng không có quá mức lưu ý, chỉ cần Tần phủ hủy diệt, mặc dù không có Diệp Vô Khuyết, lấy thiên phú của nữ nhi hẩn Bạch Thu Tuyết, không cần dựa vào nam nhân cũng có thể trở thành nhân trung chi phượng.

Người của Tứ đại Học viện Vũ phủ đều không ly khai, theo đuổi tâm tư của mình, thần sắc của Hình Phong cùng Đường Lâm mơ hồ có một tia kiên quyết, đoạn thời gian trước Hoàng tử luyện binh phát hiện quân đội nhân tâm không đồng đều, trong quân đội Tần Hạo như trước có lực ảnh hưởng không thể bỏ qua, việc này rốt cục thành ngòi nổ, bộ hạ muốn động thủ với Tần phủ.

Tần Văn Thiên xuất từ Tần phủ, sợ rằng Diệp Mặc sẽ không bỏ qua, mà Hoàng Gia Học Viện bọn họ có Bạch Thu Tuyết, đầy đủ.

Mạc Thương thi thần sắc lạnh lùng, Đế Tinh Học Viện cùng Sở Quốc Hoàng thất quan hệ cực kỳ phức tạp, bây giờ Diệp Mặc lấy cớ Tần Văn Thiên không có chính thức vào Đế Tinh Học Viện động thủ với Tần phủ, hẩn cũng không thể nói gì hơn, đương nhiên nguyên nhân căn bản nhất là hẩn ở Thiên Ung thành, lực lượng của hẩn không ở nơi này, không cách nào chống lại đám người Diệp Mặc, mà đợi hẩn đi Đế Tinh Học Viện điều người đến, không biết có chậm hay không.

Hôm nay chuyện phát sinh ở Bạch gia là cực kỳ rung động, Bạch Thu Tuyết dùng khí thế Thiên Ung thành đệ nhất thiên tài, làm cho Sở đô tứ đại Học viện Vũ phủ vì nàng mà đến, đồng thời chuẩn bị lấy thiên phú cường đại nhục nhả Tần phủ, hủy bỏ hôn sự.

Nhưng ai cũng không nghĩ tới, thiếu niên không cách nào tu hành, vị hôn phu của Bạch Thu Tuyết Tần Văn Thiên, lại lấy tư thái mạnh hơn đứng ở trong

Diễn Võ Tràng, tứ đại Học viện Vũ phủ tranh chấp, Đế Tinh Học Viện vì hấn cự tuyệt Bạch Thu Tuyết, từ đó về sau, Thiên Ung thành đệ nhất thiên tài liên thuộc Tàn Vãn Thiên, nhưng bây giờ Diệp Mặc muốn động Tàn phủ, không biết vận mệnh của Tàn Vãn Thiên sẽ ra sao.

Đương nhiên, tin tức rung động này chỉ ở Thiên Ung thành lên men, Sở Long vệ can thiệp, làm cho tin tức nơi này bị phong toả, không cách nào truyền đi, chỉ có những thế lực từ Hoàng thành đến lặng lẽ phản hồi, chuẩn bị mang tin tức về Sở đô.

Còn người Tàn phủ, bọn họ đã bình yên quay về Tàn phủ, nhưng thời khắc này Tàn phủ lại lộ ra khí tức ngột ngạt, nhân vật trọng yếu của Tàn phủ đều tụ chung một chỗ cau mày, bây giờ toàn bộ Tàn phủ, đã bị Ngân Vũ kỵ sĩ đoàn theo sát bọn họ vây quanh, lúc này quân Tàn phủ đang cũng bọn hấn giằng co.

- Không nghĩ tới bệ hạ thủ đoạn độc ác như vậy, Vũ Vương vì Sở Quốc đổ máu hi sinh, cuối cùng chúng ta lại nhận kết cục như vậy.

- Chỉ cần Tàn phủ chúng ta vẫn còn, sợ rằng trái tim của bệ hạ sẽ không bỏ xuống được, thương cảm tổ tiên vì Sở gia bọn họ bán mạng a.

Trong Tàn phủ, tràn đầy một cỗ khí tức phẫn nộ, chỉ thấy Tàn Xuyên một mực trầm mặc, hấn biết nhiều hơn những người khác, nghe nói bệ hạ bây giờ thân thể dần dần kém, vì Sở Quốc an toàn, hấn không tha cho bất kỳ thế lực nào có khả năng ảnh hưởng quyết sách của hấn tồn tại, mà phụ thân hấn Tàn Hạo, nhiều năm trước ở trong quân đội có lực ảnh hưởng khủng bố, liền bị cho rằng là một loại tai họa ngầm.

- Việc đã đến nước này, phẫn nộ đã không làm nên chuyện gì, ngược lại nên vui mừng chính là, Tàn phủ chúng ta ra một vị thiên tài.

Tàn Xuyên nhìn về phía Tàn Vãn Thiên, vỗ vỗ bờ vai của hấn, nói:

- Vãn Thiên, hôm nay ngươi làm rất tốt.

- Tiểu tử thôi, khó trách mấy ngày trước ngươi tự tin như vậy, khi đó ngươi đã ngưng tụ Tinh Hồn, lại không nói cho ta, còn len lén tu luyện hai ngày không com nước.

Tàn Dao trừng Tàn Vãn Thiên, trong con ngươi xinh đẹp lộ ra tia sáng kỳ dị.

Trong mắt Tàn Vãn Thiên mang theo nụ cười nhạt, nhưng trong lòng hơi có chút trầm trọng, nhiều năm như vậy, hấn đã sớm coi mình là một phần tử của Tàn phủ.

Ánh mắt của mọi người Tàn phủ đều tụ tập ở trên người Tàn Vãn Thiên, hôm nay Tàn Vãn Thiên nở rộ thiên phú, không thể nghi ngờ là kinh hi lớn nhất của Tàn phủ, bất quá cũng dễ cho rất nhiều người cảm giác có chút xấu hổ.

Chỉ thấy Tàn gia lão nhị Tàn Hà nhìn về phía Tàn Vãn Thiên, mở miệng nói:

- Vãn Thiên, ta từng nghĩ trực xuất ngươi ra Tàn phủ, hoàn hảo không có đạt thành, bằng không ta chính là tội nhân của Tàn phủ, xin lỗi.

Nói xong, Tàn Hà lại nhìn Tàn Vãn Thiên hơi khom người, tỏ vẻ thành ý.

- Còn có Tàn Dã ta, Vãn Thiên, nếu như ngươi xem ta khó chịu, tùy ý bảo đại ca nghiêm phạt ta, nếu ta nói một chữ “không”, liền không xứng là bình sĩ Tàn gia.

Thanh âm của Tàn Dã tục tăng, lại lộ ra vài phần nam nhi khí phách.

- Nhị thúc, Tam thúc, các ngươi đều vì Tàn phủ suy nghĩ, ta làm sao sẽ trách các ngươi, dù sao trước kia là ta hao phí không ít tài nguyên của Tàn phủ.

Tàn Vãn Thiên mỉm cười nói, không hề có chút lưu tâm.

- Ngươi còn nói, trước đây phụ thân cho ngươi Tinh Thạch, ngươi không phải đều len lén cho ta sao.

Tàn Dao nhin không được thay Tàn Vãn Thiên biện bạch một tiếng, làm cho đám người Tàn Xuyên kinh ngạc, nói như vậy, Tàn Vãn Thiên cũng không mượn Tinh Thạch tu luyện.

- Phụ thân, Nhị thúc, Tam thúc, các ngươi không biết, Vãn Thiên đối với ngưng tụ Tinh Hồn có kiến giải đặc biệt, là hấn giúp ta ngưng tụ Tinh Hồn, hơn nữa phụ thân cho Tinh Thạch hấn cũng đều cho ta dùng tu luyện.

Tàn Dao nói ra chân tướng, càng nhiều ánh mắt rơi vào trên người Tàn Vãn Thiên, mà Tàn Vãn Thiên thì lúng túng cười cười.

- Ta không dùng được, liền cho tỷ tỷ.

Tàn Vãn Thiên gãi gãi đầu.

Tàn Hà cùng Tàn Dã kinh ngạc nhìn Tàn Vãn Thiên, trong lòng thầm than, thiếu niên trước mắt lại có khí lượng như vậy, buồn cười bọn họ vẫn muốn đuổi đối phương ra ngoài, thiếu niên tâm tính, để cho bọn họ cảm thấy xấu hổ.

Hai người đều thâm nhập thế, từ nay về sau, nhất định dốc hết toàn lực thủ hộ thiếu niên này.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Tinh Thần Tiểu Nhân

Tần Xuyên thấy thời điểm Tần phủ nguy nan còn có lực ngưng tụ không khỏi có chút vui vẻ, bình sĩ Tần phủ, đều là boong boong thiết cốt.

- Lão nhị, lão tam, các ngươi theo ta đi gặp lão gia tử, Văn Thiên, Dao nhị, các ngươi về trước đi.

Lúc này, Tần Xuyên nhìn mấy người nói, hần mang theo đám người Tần Hà đi vào hậu viện.

- Tiên Hoàng có ân với tổ tiên Tần Vũ, tổ tiên Tần Vũ cùng lão gia tử một mực nhớ kỹ phần ân tình này, bởi vậy đền đáp Sở Quốc, nhưng bây giờ Hoàng thất muốn Tần phủ chúng ta tiêu thất, sợ là lão gia tử không thể nhận nữa.

Tần Dao nói nhỏ một tiếng, Tần Văn Thiên biết lợi hại trong đó, khẽ gật đầu:

- Tần gia gia biết nên làm như thế nào.

- Còn có tên nhà ngươi, ngưng tụ Tinh Hồn lại gặt ta, Lực Cổ tám vạn, 80 Ngu lực, ngươi bây giờ là cảnh giới gì?

Đi trên đường, đôi mắt đẹp của Tần Dao nhìn chăm chăm Tần Văn Thiên, tò mò hỏi, nếu như không tính cả Tinh Hồn cùng với chiêu thức tăng phúc, Võ tu phổ thông mặc dù là Luyện Thể cửu trọng cũng chỉ có 81 Ngu lực.

- Ngươi đoán?

Tần Văn Thiên nhún vai, Luyện Thể cảnh lực trọng, có đại lực như vậy, tựa hồ hơi kinh thế hãi tục.

- Ta đoán không được.

Tần Dao bĩu môi, lập tức mỉm cười nói:

- Huỷ bỏ hôn ước với đại mỹ nữ Bạch Thu Tuyết, có cảm thấy thất lạc hay không?

- Có gì phải thất lạc, bên cạnh ta không phải còn có một đại mỹ nữ sao.

Tần Văn Thiên nhìn Tần Dao, ánh mắt ở trên người Tần Dao quét từ trên xuống dưới, Tần Dao khoảng một thước bảy, dáng người cao gầy, đường cong ôn nhu cùng với bộ ngực cao vút, tuyệt đối là mỹ nhân khó gặp, nhất là ở Sở đô lịch lãm, nàng còn có vài phần thành thực ý nhị.

- Ngay cả tỷ tỷ ngươi cũng dám đùa giỡn.

Tần Dao thấy ánh mắt Tần Văn Thiên không chút kiêng kỵ, khuôn mặt không khỏi ửng đỏ, lập tức đưa tay hung hăng捏 hông Tần Văn Thiên, làm cho Tần Văn Thiên hít một hơi khí lạnh.

- Tỷ, ta sai rồi.

Tần Văn Thiên cười khỏ, lúc này Tần Dao mới bỏ qua hần, bàn tay lập tức đưa vào trong ngực, lại lấy ra hai viên Tinh Thạch, làm cho thần sắc của Tần Văn Thiên ngưng lại.

- Đây là...

- Đây là Tinh Thạch lúc đầu ngươi đưa cho ta, ta biết ngươi có một ngày sẽ ngưng tụ Tinh Hồn, cần dùng đến, tận lực để lại cho ngươi hai viên.

Tần Dao nắm tay Tần Văn Thiên, đưa Tinh Thạch cho hắn.

Nhìn khuôn mặt đẹp đẽ trước mắt, trong lòng Tần Văn Thiên hơi ấm, Tinh Thạch đối với tu sĩ Vô Mệnh mà nói tầm quan trọng không cần nói cũng biết, có thể gia tốc đề thăng tu vi của bọn họ rất nhanh, Tần Dao dĩ nhiên không có dùng, tình nguyện chậm rãi tu luyện, vì hắn để lại hai khối Tinh Thạch vô cùng trân quý.

- Tỷ?

Tần Văn Thiên nhìn Tần Dao, Tần Dao nhìn hắn, cười nói:

- Ý gì, dự định lấy thân báo đáp sao.

- Ngạch.

Ánh mắt của Tần Vãn Thiên lóe lóe, nhìn chăm chăm đối phương, làm cho Tần Dao đỏ ửng cả mặt, vội vàng chuyển người nói:

- Hào hảo tu luyện, để cho mọi người nhìn xem.

Nói xong Tần Dao liền chạy chậm tiến nhập trong viện.

- Diệp gia, Bạch gia, Hoàng thất.

Tần Vãn Thiên thì thảo nói nhỏ một tiếng, lập tức về tới Tu Luyện Tràng ở tây viện, ngồi xếp bằng, mấy ngày qua chuyện đã xảy ra quá nhiều, hắn cũng không kịp tí mỉa cảm thụ tình trạng mình tu hành.

Tần Vãn Thiên tĩnh tâm, hoàn toàn nhập định, ý thức của hắn cảm thấy Tinh Môn tồn tại, ở nơi đó, Thiên Chuy Tinh Hồn trấn thủ, ẩn chứa lực lượng mệnh mông.

- Thiên Chuy Tinh Hồn chính là ta câu thông Vô Mệnh Tinh Thần trên ngũ trọng ngưng tụ mà sinh, bây giờ ta thậm chí không thể phát huy ra lực lượng nó ẩn chứa, mặc dù có một ngày ta bước chân vào Thiên Cương cảnh, nó như trước có thể chống đỡ ta tu hành chiến đấu.

Trong lòng Tần Vãn Thiên thầm nghĩ, Tinh Hồn càng cao giai, ẩn chứa năng lượng càng khủng bố, bởi vậy tuy Tần Vãn Thiên chỉ có Luyện Thể cảnh lực trọng, nhưng có thể phát huy ra đại lực đáng sợ, đây là Thiên Chuy Tinh tăng phúc cho hắn.

- Hơn nữa, Thiên Chuy Tinh Hồn hắn còn có thể giao cho ta thiên phú Chủ tạo, ta còn không có thể khai quật ra.

Tần Vãn Thiên nghĩ, ý thức của hắn lại trôi về phía Tinh Thần Tiểu Nhân kia, tâm nhè nhẹ chấn động, trong Tinh Thần Tiểu Nhân ẩn chứa ký ức, thậm chí ban cho hắn Thiên Chuy Bách Luyện Chi Pháp, cực kỳ thần bí.

Hơn nữa, Tinh Thần Tiểu Nhân này là tảng đá của Tử Quỷ lão mà hắn chưa bao giờ thấy lưu cho hắn biến thành, rất có thể là một viên Tinh Thạch cực kỳ cao cấp.

Viên đá kia chắc là hấp thu Tinh Thần Chi Lực mà kích hoạt, nghĩ vậy, ý thức của Tần Vãn Thiên bay qua Tinh Thần Tiểu Nhân, giờ khắc này Tinh Thần Tiểu Nhân lu mờ âm đạm, dường như bị phong bế, ý thức của hắn căn bản không có cách nào câu thông.

Tần Vãn Thiên hơi chuyển động ý nghĩ một chút, nhất thời Tinh Mạch hóa thành vòng xoáy, trong cơ thể tích chứa Tinh Thần Chi Lực điên cuồng lưu động về phía Tinh Thần Tiểu Nhân, như sông vào biển, một phát không thể vãn hồi, trong khoảnh khắc, một đám quang hoa Tinh Thần trực tiếp nhập vào trong cơ thể Tinh Thần Tiểu Nhân, hoàn toàn biến mất tung tích, như không có tồn tại.

- Quả nhiên!

Nội tâm Tần Vãn Thiên run rẩy, không ngừng điều động Tinh Thần Chi Lực tràn vào trong đó, Tinh Thần Tiểu Nhân phảng phất như không đáy, không ngừng cắn nuốt, nhưng không có nửa điểm phản ứng.

Rốt cục, Tần Vãn Thiên ngừng lại, mờ mắt ra, trong ánh mắt lóe lên một tia khiếp sợ, muốn kích hoạt Tinh Thần Tiểu Nhân, sợ là cần Tinh Thần Chi Lực vô cùng khổng lồ, trong cơ thể hắn dự trữ Tinh Thần Chi Lực không đủ.

Tần Vãn Thiên lộ ra vẻ suy tư, Tinh Thần Tiểu Nhân này có thể ban tặng hắn Thiên Chuy Bách Luyện Chi Pháp, hơn nữa còn là di vật duy nhất mà Tử Quỷ lão lưu cho hắn, rất có khả năng chất chứa đại bí mật, hắn có loại ý niệm đi thăm dò mãnh liệt.

Trong lòng hung ác, Tần Vãn Thiên đặt một viên Tinh Thạch ở trên bàn tay, đồng thời nhắm mắt lại lần nữa, Tinh Thần Chi Lực trong cơ thể lan ra, điên cuồng trào vào Tinh Thần Tiểu Nhân, đồng thời, lòng bàn tay của Tần Vãn Thiên không ngừng hấp thu Tinh Thần Chi Lực trong Tinh Thạch, cũng nuốt vào trong cơ thể.

Lần này rất lâu, Tinh Thần Tiểu Nhân phảng phất như không đáy, điên cuồng hấp thu Tinh Thần Chi Lực, dường như vĩnh viễn không cách nào thỏa mãn, trong lòng Tần Vãn Thiên phiền muộn, nếu hắn hấp thu năng lượng của một viên Tinh Thạch vào trong cơ thể, dùng để rèn luyện thân thể, có cơ hội làm cho hắn tăng cấp mau hơn.

Nhưng bây giờ, Tinh Thần Chi Lực hút vào trong cơ thể vẫn chưa có cơ hội Luyện Thể, mà đều cho Tinh Thần Tiểu Nhân.

Mà giờ khắc này Tần Vãn Thiên đã đâm lao phải theo lao, nhất định phải lộ ra kết quả, thời gian không ngừng trôi qua, bởi vì Tinh Thần Chi Lực trong cơ thể không ngừng tiêu hao, làm cho tốc độ bổ sung của Tinh Thạch cũng cực nhanh, Tinh Thạch ẩn chứa Tinh Thần Chi Lực lại mờ mờ có xu thế tiêu hao hết, Tinh Thần Tiểu Nhân kia mới rốt cục có một chút tia sáng.

- Có phản ứng.

Nội tâm Tần Vãn Thiên run lên, ý thức phiêu đảng tới Tinh Thần Tiểu Nhân, hắn mơ hồ cảm giác, Tinh Thần Tiểu Nhân phảng phất như là ý thức thể, ý thức của hắn lại lâm vào trong ý thức vô tận của Tinh Thần Tiểu Nhân, Tần Vãn Thiên cảm giác ý thức của mình rất nhỏ bé, giống như ở trong Cừu

Thiên Tinh Hà.

Ý thức của Tần Vãn Thiên muốn cùng ý thức vô tận kia câu thông, nhưng cái gì cũng không bắt được, những ý thức thể kia dường như đều phủ đầy bụi.

- Còn cần Tinh Thần Chi Lực.

Tần Vãn Thiên tiếp tục điều động Tinh Thần Chi Lực nhảy vào trong Tinh Thần Tiểu Nhân, thẳng đến một viên Tinh Thạch tiêu hao sạch sẽ, hần lại cảm lên viên Tinh Thạch thứ hai tiếp tục, đã đến một bước này, hần nhất định phải tìm hiểu ngọn ngành.

Rốt cục, Tần Vãn Thiên có thể cảm giác được ý thức thể phủ đầy bụi kia dường như dần dần sáng lên, không biết qua bao lâu, đột nhiên có Tinh Quang đại phóng, Tần Vãn Thiên cảm giác có một cỗ ý thức khổng lồ bao phủ ý thức của hần.

Đột nhiên, hần cảm thấy một vệt sáng vọt thẳng vào ý thức của mình, làm cho ý thức của hần rung động mạnh, muốn tán loạn, tâm thần của hần run rẩy dữ dội, đầu đau đớn, thân thể như muốn ngã xuống.

- Hô...

Tần Vãn Thiên thở sâu, vừa rồi một sát na kia, rất tương tự như khi hần tiếp thu Thiên Chuy Bách Luyện Chi Pháp, trong nháy mắt lại như thật lâu, giờ phút này toàn thân hần đều là mồ hôi.

- Ký ức, lại có một cỗ ký ức.

Nội tâm Tần Vãn Thiên ba động kịch liệt, lúc này Tinh Thần Tiểu Nhân đã lu mờ ảm đạm, ý thức của hần lui ra, nhưng trong đầu lại nhiều hơn một ít ký ức.

Tinh Thần Tiểu Nhân giống như là do mảnh vụn ký ức vô tận tạo thành bảo khối ký ức, mỗi lần kích hoạt đều có thể ban tặng hần một ít ký ức phi phàm, hơn nữa đều là hần cần, lần trước là Thiên Chuy Bách Luyện Chi Pháp, lúc này đây, là một ít ký ức vụn vặt về Luyện Khí.

- Từ Quỷ lão, đến cùng người để lại tảng đá gì cho ta a.

Ánh mắt của Tần Vãn Thiên nhìn hư không, hần như thấy được một khuôn mặt nhu hòa, Từ Quỷ lão dường như đang ở thiên không nhìn hần.

Trầm mặc chốc lát, Tần Vãn Thiên mở ra lòng bàn tay, nhìn thoáng qua viên Tinh Thạch thứ hai, nói nhỏ:

- Muốn kích hoạt Tinh Thần Tiểu Nhân cần Tinh Thần Chi Lực khổng lồ, hơn nữa những Tinh Thần Chi Lực này còn chỉ có thể duy trì phần nhỏ ký ức mảnh vụn, ta muốn kích hoạt nó lần nữa, liền cần lợi dụng Tinh Thạch cao cấp hơn.

Sau khi lẩm bẩm, Tần Vãn Thiên tiếp tục hấp thu lực lượng trong Tinh Thạch, bất quá lúc này đây không phải là vì kích hoạt Tinh Thần Tiểu Nhân, mà là bổ sung bản thân tiêu hao, đồng thời Tần Vãn Thiên cũng bắt đầu chỉnh lý hấp thu ký ức.

Khí chia làm Bình khí thông thường cùng thần binh lợi khí, Bình khí thông thường không có lực lượng tăng phúc, mà thần binh lợi khí, thì có thể mang cho Võ giả lực lượng tăng phúc, bởi vậy Võ tu chi khí, đều là chỉ thần binh lợi khí.

Thần binh lợi khí phân Nhất giai đến Thập giai, mỗi một cấp lại phân thượng trung hạ tam phẩm, Võ tu có thể luyện chế thần binh lợi khí, rất được tôn trọng, được xưng là Chú Tạo Sư hoặc Luyện Khí Đại Sư, mà người có Chú Tạo Tinh Hồn, thì rất dễ dàng trở thành Chú Tạo Sư, Thiên Chuy Tinh Hồn của Tần Vãn Thiên, chính là một loại Chú Tạo Tinh Hồn, Hắc bá đã từng cho hần xem qua rất nhiều Võ Mệnh Tinh Thần trên ngũ trọng, có thể thấy được kiến thức của Hắc bá rộng bao nhiêu.

- Trong ký ức này nói, Luyện Khí Sư luyện khí, ngoại trừ nắm trong tay thủ pháp Luyện khí chủ yếu, quan trọng nhất là có thể khắc chế Thần Văn, người có Chú Tạo Tinh Hồn, ưu thế ở trên Luyện khí chính là có thể trực tiếp đúc thành Thần Văn ở trong người, sau đó trực tiếp lấy Tinh Hồn Thần Văn rót vào trong Thần binh.

Tần Vãn Thiên chậm rãi tiêu hóa ký ức, ký ức này thậm chí liên quan đến Trận pháp.

Thần Văn, kỳ thực chính là một loại Trận pháp đặc biệt, chuyên dụng vào Luyện khí là Trận Văn Chú tạo, cực kỳ phức tạp.

Trong trí nhớ, liền có rất nhiều Thần Văn cơ sở, Thần Văn phối hợp, đều cần chậm rãi tìm hiểu.

- Luyện Khí Sư ở Đại Lục địa vị không tầm thường, ta có Chú Tạo Tinh Hồn, mặc dù trở thành Luyện Khí Sư Nhất giai trụ cột nhất, cũng có thể luyện chế Thần binh đổi Tinh Thạch, còn nếu trở thành Luyện Khí Sư Nhị giai, đến lúc đó gia nhập Tinh Hà Công Hội, địa vị càng không giống tầm thường, mặc dù ở Hoàng thành, Hoàng thất hoặc Diệp gia muốn đối phó ta cũng phải cố kỵ.

Tần Vãn Thiên trầm nghĩ, Chú Tạo Tinh Hồn đến từ trên ngũ trọng là thiên phú của hần, có thể nào không hảo hảo lợi dụng, nếu quán vào cuộc phong ba này, hần nhất định phải vì mình, vì tương lai Tần phủ tính toán, ở tu hành tăng cao thực lực, trở thành một Luyện Khí Sư.

Năm ngày sau, Tần Vãn Thiên ban ngày chìm đắm tìm hiểu Thần Văn, ban đêm thì mình tưởng cùng với tu hành Thiên Chuy Bách Luyện Pháp, đối với ngoại giới toàn bộ chẳng quan tâm, hôm nay hần cũng không thay đổi được cái gì, nếu Tần Hạo bảo hần không cần quản, hần liền mặc kệ, chỉ chuyên chú đề thăng bản thân.

Lúc này trên Tu Luyện Tràng có rất nhiều thiết phiến, phía trên có rất nhiều hoa văn phức tạp, đều là hán luyện tập tìm hiểu Thần Văn khắc lên, những Thần Văn đó như có sinh mệnh, di động ở trên thiết phiến, đan vào thành đồ họa Thần Văn.

- Bây giờ, độ chuẩn xác của ta càng ngày càng cao.

Tần Văn Thiên đứng ở đó, từng Thần Văn ở trong cơ thể như ký hiệu lỏng lẻo, những Thần Văn kỳ lạ kia xếp đặt tổ hợp thành một thanh lợi kiếm phong duệ, có lực xuyên thấu cường đại, mà ở trên tay Tần Văn Thiên, lại có một cái búa cự đại.

Cước bộ của Tần Văn Thiên khẽ run, nhất thời Thần Văn lợi kiếm trong cơ thể theo Tinh Mạch di động, đánh tới cánh tay của hắn, lập tức lưu động đến trên Thiên Chuy, cũng ở lúc này, Tần Văn Thiên giờ cánh tay lên, hung hăng rơi về phía thiết phiến.

- Loảng xoảng!

Một tiếng giòn vang, Thiên Chuy rơi ở trên thiết phiến, nhất thời chỉ thấy trên thiết phiến kia, một Thần Văn lợi kiếm lỏng lẻo Tinh Thần lộng lẫy, phun ra nuốt vào khí tức phong duệ, căn bản nhìn không ra quỹ tích Thần Văn cụ thể, làm cho Tần Văn Thiên lộ ra một tia vui mừng.

- Luyện khí, Thần Văn là trọng yếu nhất, nếu khâu này không có vấn đề, Luyện khí sẽ rất dễ dàng, quả nhiên là Luyện Khí Sư trời sanh.

Tần Văn Thiên thấp giọng cười nói, tuy đối với Thần Văn mình khắc chế có chút thoả mãn, nhưng Tần Văn Thiên không biết ưu thế của mình so với Luyện Khí Sư khác khủng bố đến mức nào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Tinh Hà Công Hội

Nghị Sự điện của Tần phủ, người Tần phủ tề tụ một đường, bất quá thần sắc cũng không dễ xem như vậy.

- Hiện tại Thiên Ung thành thế nào?

Ánh mắt Tần Xuyên nhìn quét xung quanh, mở miệng hỏi.

- Gia chủ, bây giờ đã tới cuối năm, rất nhiều người tu hành ở bên ngoài đều trở về, nhưng Thiên Ung thành vẫn chỉ được phép vào không cho phép ra, tuy Vũ vệ của lão thái gia cho bên kia áp lực rất lớn, ngăn được Ngân Vũ kỵ sĩ đoàn cùng với Sở Long vệ, bất quá người Tần gia ta ra ngoài, thường xuyên bị khi dễ, người Thiên Ung thành đều đồn đãi, Tần phủ chúng ta sợ là không qua nguy cơ lần này.

- Bên Hoàng thành có tin tức truyền đến không, còn có Đế Tinh Học Viện, có tin tức hay không?

Tần Xuyên lại hỏi, Tần phủ ở trong Hoàng thành tự nhiên cũng có mạng lưới tình báo của mình.

- Bên Hoàng thành...

Thần sắc hạ nhân lóe lên, mở miệng nói:

- Hoàng thành hầu như có rất ít người biết việc phát sinh ở Thiên Ung thành, tin tức bị phong tỏa, mà Diệp gia Diệp Vô Khuyết, mấy ngày trước bước vào Luân Mạch cảnh đệ cửu trọng, tăng nhanh bước tiến trùng kích Nguyên Phủ cảnh, được người kia coi trọng, Đế Tinh Học Viện cũng cảm thấy áp lực, hơn nữa Hoàng thất tạo áp lực, bọn họ đối với việc của thiếu gia không có tích cực như vậy.

- Răng rắc!

Tần Xuyên nắm chặt song quyền, phát ra tiếng vang giòn giã, trong mắt lóe lên một đạo phong mang.

- Vấn Thiên triển lộ thiên phú như vậy vẫn không đạt được đầy đủ coi trọng, thiên phú của Diệp Vô Khuyết cùng với Hoàng thất áp chế, chế trụ hào quang của hắn.

Tần Xuyên trầm nói:

- Vấn Thiên, hi vọng ngươi có thể nhanh lớn lên một chút, chứng minh cho những người đó nhìn.

- Thông tri một chút, người Tần phủ giảm thiểu ra ngoài, mặt khác, Tần phủ tích chứa mấy viên Tinh Thạch, đưa đi chỗ Vấn Thiên.

Thần sắc của Tần Xuyên lóe lên, khiến nội tâm mọi người kịch chiến, xem ra Tần Xuyên là muốn không tiếc tất cả, trước bồi dưỡng Tần Vấn Thiên, mặc

dù Tần phủ thật có bất trắc, cũng phải lưu lại một hi vọng.

Tần Vãn Thiên rất nhanh lấy được Tinh Thạch do Tần Xuyên sai người đưa tới, lần này là ba viên, điều này làm cho Tần Vãn Thiên cảm giác trong lòng khó chịu, Tần phủ mấy năm nay đều là vào không đủ ra, tài nguyên không ngừng bị tiêu hao, có thể nói rất nghèo.

Nhưng cái này cũng làm Tần Vãn Thiên kiên định bước tiến đi tới hơn.

Một ngày này Tần Vãn Thiên đi ra Tần phủ, từ cửa hông đi ra, Ngân Vũ kỵ sĩ đoàn đã trú quân ở cửa chính Tần phủ, cùng người Tần phủ giằng co, nhưng nhất thời không dám hạ sát lệnh, mặc dù bề ngoài bình tĩnh, nhưng Tần Vãn Thiên lại biết trong bóng tối tất nhiên có mạch nước ngầm cuộn trào mãnh liệt, đây là một hồi đánh cuộc.

Bất quá hẳn không để ý đến cái này, mà một mình đi tới Tinh Hà Công Hội ở trung tâm Thiên Ung thành.

Tinh Hà Công Hội trải rộng Sở Quốc trăm thành, tổng bộ ở Sở đô, Thiên Ung thành Tinh Hà Công Hội cũng chỉ là phân hội, mặc dù Tinh Hà Công Hội chưa bao giờ can thiệp chuyện ngoại giới, nhưng như trước có quyền lên tiếng rất mạnh, năng lượng không cách nào đánh giá, thậm chí Tần Vãn Thiên nghe nói, Tinh Hà Công Hội ở Sở đô cũng không phải tổng bộ.

Chính bởi vì Tinh Hà Công Hội địa vị đặc thù, Tần Vãn Thiên mới có thể đi tới nơi này, một là vì học tập Luyện khí, thứ hai là vì ở trong Tinh Hà Công Hội đạt được địa vị nhất định, sau này đến Hoàng thành cũng không dễ dàng lọt vào ám toán.

- Tinh Hà Công Hội lại có Luyện khí phân hội, Luyện đan phân hội, Võ Mệnh phân hội cùng với Tinh Hà phân hội, nghĩa phụ nói Tinh Hà Công Hội là thể lực thần bí, sâu không lường được.

Tần Vãn Thiên nhìn đại diện rộng lớn phía trước, trong lòng trầm nghĩ.

- Tần Vãn Thiên.

Lúc này, một giọng nói truyền đến, Tần Vãn Thiên xoay người, lập tức thấy một thân ảnh duyên dáng xuất hiện ở trước người, chính là Thiên Ung thành một trong tứ đại mỹ nữ Lâm Nguyệt, nàng ở mấy ngày trước khảo hạch được Thần Phong Học Viện tuyển nhận làm đệ tử.

Lâm Nguyệt ở sau khi tân niên kết thúc sẽ đi Hoàng thành, bởi vậy phải làm rất nhiều chuẩn bị, đi tới Tinh Hà Công Hội tìm Phong Bình Đại Sư giúp mình luyện chế một thanh Thần binh, Phong Bình Đại Sư thế có thể luyện chế ra Thần binh Nhất giai Thượng phẩm.

- Tần phủ sắp diệt vong, ngươi lại còn có tâm tư luyện chế Thần binh chuẩn bị đi Sở đô?

Lâm Nguyệt thấy Tần Vãn Thiên cảm giác có chút quái dị, không khỏi nở nụ cười.

Tần Vãn Thiên nhún mày, lạnh lùng nói:

- Lâm gia ngươi hủy diệt, Tần gia cũng vẫn tồn tại như cũ.

Lâm Nguyệt này mở miệng liền tuyên bố Tần phủ muốn diệt vong, làm cho Tần Vãn Thiên sinh chán ghét.

- Lâm càn.

Thần sắc của Lâm Nguyệt khờ biến, quét nhìn Tần Vãn Thiên, nàng trong ngày thường được cưng chiều, chưa từng bị người tranh luận qua, không khỏi tự nhiên quát lớn một tiếng, bất quá nàng lập tức hé miệng cười yếu ớt, nói:

- Thiếu chút nữa đã quên, Tần Vãn Thiên ngươi bây giờ đã là thiên tài, không phải là Tần Vãn Thiên lúc đầu, khó trách miệng tiện như thế.

- Miệng tiện?

Tần Vãn Thiên có chút không nói gì, nữ nhân này là quen tư thái của tiểu thư a, Tần Vãn Thiên chán ghét nhìn thoáng qua Lâm Nguyệt, liền xoay người rời đi.

- Ngươi...

Lâm Nguyệt cảm giác chán ghét cùng miệt thị trong ánh mắt của Tần Vãn Thiên, sắc mặt không khỏi âm trầm đi theo.

Lâm Nguyệt chính là một trong tứ đại mỹ nữ của Thiên Ung thành, lại là nhân vật thiên tài, ở Thiên Ung thành cực kỳ chói mắt, mỗi lần xuất môn bằng hữu đều nịnh hót, mà sau khi Bạch Thu Tuyết thức tỉnh Tinh Hồn, tất cả mọi người nghĩ nàng không bằng Bạch Thu Tuyết, người Sở đô vì Bạch Thu Tuyết mà đến, để cho nàng rất không thoải mái.

Ngày đó khảo hạch, nàng hi vọng bằng vào thiên phú của mình thông qua Đế Tinh Học Viện hoặc Hoàng Gia Học Viện khảo hạch, bất quá không được, nhưng Bạch Thu Tuyết cùng Tần Vãn Thiên, lại tùy tiện chiếm được, ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên thân hai người, không ai chú ý nàng, nàng chán ghét loại cảm giác này, chán ghét ánh mắt miệt thị của Tần Vãn Thiên, có thể nói, nội tâm của nàng đố kỵ Tần Vãn Thiên.

Tần Vãn Thiên đi vào đại diện của Tinh Hà Công Hội, đại diện mở rộng có không ít người, vừa vào đại diện liền có thể thấy được chỗ tiếp đãi phía

trước.

Tần Văn Thiên đi lên phía trước, chỉ thấy tiếp đãi là một nữ tử mạo mỹ, nữ nhân này mặc quần áo đặc hữu của Tinh Hà Công Hội là Tinh Hà trường bào, dáng người duyên dáng phác thảo cực kỳ mê hoặc, lồi lõm cân xứng.

- Cần Luyện khí hay Luyện đan?

Nữ tử mỉm cười nhìn Tần Văn Thiên, người tới Tinh Hà Công Hội, đại đa số là vì Luyện khí hay Luyện đan.

- Ta muốn trở thành Luyện khí học đồ.

Tần Văn Thiên mở miệng nói.

- Như vậy a, hôm nay vận khí của ngươi không tệ, hôm nay Phong Bình Đại Sư sẽ đến, ta có thể đề cử ngươi, đương nhiên ta không thể bảo chứng Phong Bình Đại Sư sẽ thu học đồ, ngươi đi qua bên kia chờ đi.

Nữ tử cũng không có kỳ quái, người đến đây bá sư học nghệ cũng không ít, muốn trở thành học đồ của Luyện Khí Đại Sư hoặc Luyện Đan đại sư.

- Làm học đồ? Si tâm vọng tưởng.

Lâm Nguyệt theo Tần Văn Thiên đi tới phun ra một tiếng châm chọc, muốn trở thành một Luyện Khí Sư độ khó cực lớn, hơn nữa một ít Luyện Khí Sư cũng sẽ không dạy Thần Văn mình nắm giữ cho học đồ.

- Lâm Nguyệt tiểu thư, Phong Bình Đại Sư biết hôm nay ngươi tới, sau đó hắn sẽ đích thân qua một chuyến.

Mỹ nữ tiếp đãi nhìn thấy Lâm Nguyệt, không khỏi vui vẻ, mở miệng nói, làm cho không ít người trong đại điện đều nhìn về phía Lâm Nguyệt, đây cũng là thiếu nữ thiên tài sắp sửa gia nhập Thần Phong Học Viện sao, quả nhiên rất đẹp.

- Đa tạ Phong Bình Đại Sư.

Lâm Nguyệt cảm thụ được ánh mắt của mọi người, cảm giác rất có mặt mũi, lộ ra dáng tươi cười.

- Phong Bình Đại Sư cùng Lâm lão gia chính là bạn tốt, tự nhiên sẽ đặc thù chiều cố.

- Nói rất đúng, Lâm Nguyệt, phụ thân ngươi cùng ta quen biết đã lâu, ngươi cũng đừng hô Phong Bình Đại Sư gì, xưng hô một tiếng Phong thúc thúc là được.

Chỉ nghe một thanh âm sang sảng truyền đến, Phong Bình mặc Tinh Hà trường bào, mặt mỉm cười đi tới, nhìn Lâm Nguyệt nói.

- Phong thúc thúc, vậy lần này liền làm phiền ngươi.

Khóe mắt Lâm Nguyệt hơi có vài phần đắc ý, ánh mắt trong lúc lơ đãng quét nhìn Tần Văn Thiên.

- Không phiền phức, Lâm Nguyệt ngươi trở thành một thành viên của Thần Phong Học Viện, cần Thần binh gì, có yêu cầu đặc thù gì đều nói cho ta biết, ta sẽ vì ngươi lượng thân định chế một kiện Thần binh.

- Phong thúc thúc, Tinh Hồn của ta là thổ, nhẹ nhàng nhanh nhẹn, ta muốn luyện chế một thanh kiếm, trường kiếm ba thước, đi lộ tuyến nhẹ nhàng, linh động.

- Được, ta sẽ ở trên kiếm khắc chế Vũ Dực Thần Văn, giảm bớt trọng lượng, tăng phúc nhanh nhẹn.

Phong Bình cười nói.

Lâm Nguyệt hài lòng nở nụ cười, mà lúc này nữ tử tiếp đãi kia đã đi tới, nhìn Phong Bình nói:

- Phong Bình Đại Sư, người bên kia đều muốn cầu luyện thần binh lợi khí, còn có một người muốn làm học đồ.

- Muốn luyện chế Thần binh cần phải ghi lại yêu cầu của bọn họ cùng với thù lao, sau đó đưa cho ta xem, ta sẽ lựa chọn, bảo bọn họ ba ngày sau tới nơi này chờ, còn muốn đến làm học đồ là ai?

Phong Bình mở miệng nói, khiến mọi người thán thán, cái này chính là Đại sư, trước viết xong yêu cầu cùng thù lao, do hắn lựa chọn có luyện chế hay không, ở Sở Quốc, địa vị của Luyện Khí Sư là cực kỳ cao.

- Là hắn.

Lâm Nguyệt chỉ vào Tần Văn Thiên nói:

- Một gia hỏa miệng tiện.

Tần Vãn Thiên nhíu mày, tựa hồ vẫn là Lâm Nguyệt nàng miệng không sạch sẽ a, nữ nhân này thật là có bệnh công chúa.

- Hấn đắc tội Lâm Nguyệt nguoi?

- Ân.

Lâm Nguyệt gật đầu.

- Giao cho ta đi.

Phong Bình nở nụ cười nói:

- Lâm Nguyệt, ba ngày sau nguoi qua lấy Thần binh.

- Gia hòa muốn làm học đồ, đi theo ta.

Tần Vãn Thiên do dự một chút, nhưng vẫn đứng lên, đi theo Phong Bình.

Phong Bình cùng Lâm Nguyệt chào hỏi một tiếng, lại nhận lấy giấy do mỹ nữ tiếp đãi đưa cho hấn, liền dẫn Tần Vãn Thiên quẹo vào đại môn bên trái đại điện, bên trong có động thiên khác, chính là Luyện khí phân hội của Tinh Hà Công Hội.

Làm Luyện Khí Sư Nhất giai của Tinh Hà phân hội, Phong Bình hấn có Luyện Khí Điện chuyên môn của mình, thời điểm Tần Vãn Thiên đi theo Phong Bình bước vào Luyện Khí Điện, một cỗ khí tức nóng rực đập vào mặt, hỏa điểm làm nhiệt độ không gian rất cao, chỉ trong sát na, trên trán Tần Vãn Thiên liền xuất hiện mồ hôi.

- Vào đi.

Phong Bình đi vào, Tần Vãn Thiên chỉ thấy Luyện Khí Điện này có mấy gian phòng, trong phòng hấn đi vào này có một lò luyện cự đại, cắm vào lòng đất, dưới lò luyện có hỏa điểm đáng sợ cuộn cuộn không ngừng thiêu đốt.

- Nguoi tới đó nhìn một chút đi.

Phong Bình tùy ý nói, Tần Vãn Thiên khề gật đầu, hấn có thể cảm giác được Phong Bình ngạo mạn khi thân là Luyện Khí Sư, chỉ là Luyện Khí Sư Nhất giai, liền có Luyện Khí Điện chuyên môn, hơn nữa rất nhiều người muốn cầu cạnh hấn, từ đây có thể thấy được địa vị của Luyện Khí Sư.

- Nơi này là tài liệu Luyện Khí.

Tần Vãn Thiên đi tới trước một gian Thiên Điện, bên trong có rất nhiều đồ đựng dụng cụ, trên đó phân biệt có khắc chữ, chứa kim loại tài liệu Luyện khí cần.

Tần Vãn Thiên đi tới trước một gian Thiên Điện khác, bên trong có rất nhiều mô hình Binh khí như đao, thương, kiếm, kích, lá chắn, bao tay...

- Trống không!

Thần sắc của Tần Vãn Thiên ngưng lại, hấn phát hiện trong những mô hình binh khí này đều trống không.

- Đó là Khí Phôi đặc chế, chế tác thành hình dạng Thần binh muốn luyện chế, thậm chí có khắc các loại Thần Văn, chỉ cần đặt tài liệu Luyện Khí vào lò luyện hòa tan thành dịch thể, rót dịch thể vào Khí Phôi, lại để cho dịch thể động lại làm lạnh, sẽ thành hình thức ban đầu của Thần binh, nguoi mang những Khí Phôi kia tới bên cạnh lò luyện, ta cần bắt đầu Luyện khí.

Thanh âm của Phong Bình truyền đến, Tần Vãn Thiên âm thầm gật đầu, đưa Khí Phôi đến bên lò luyện, mà Phong Bình thì ở một bên xem ghi chép, đại khái là đang chọn cần giúp ai luyện chế Thần binh.

- Một thanh kiếm, một lá chắn, một thanh trường thương, hai thanh đao, rót dịch thể trong lò luyện vào những Khí Phôi ta nói.

- Toàn bộ đều rót vào dịch thể trong lò luyện?

Thần sắc của Tần Vãn Thiên ngưng lại, mặc dù chưa tiếp xúc qua Luyện khí, nhưng Tần Vãn Thiên minh bạch luyện chế Thần binh bất đồng, cần tài liệu Luyện Khí là án ti lệ bất đồng, tỷ như kiếm cần luyện chế ra phong duệ, lá chắn sẽ phải luyện chế ra dày nặng, như vậy yêu cầu đối với tài liệu Luyện Khí tất nhiên là bất đồng.

- Nguoi biết cái gì, lò luyện này là dùng tài liệu Luyện Khí ti lệ vàng tới phối hợp, đủ để luyện chế bất kỳ binh khí nào, chỉ cần sau khi thành hình khắc chế Thần Văn bất đồng liền có công hiệu bất đồng, Luyện khí quan trọng nhất là Thần Văn, hiểu không?

Phong Bình thấy Tần Vãn Thiên có ý chất vấn, không khỏi lạnh lùng nói.

- Minh bạch.

Tần Văn Thiên bình tĩnh nói, nhưng trong lòng thì cười nhạt, Phong Bình này bắt quả là lười tốn tâm tư đi luyện chế mà thôi, hết thầy Bình khí đều dùng tài liệu Luyện Khí đồng dạng luyện chế, sau đó khắc lên Thần Văn rèn thành Thần binh là có thể thu được thù lao, Luyện Khí Sư tất nhiên cực kỳ giàu có a!

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Trời sinh Luyện Khí Sư

Luyện Khí Sư đã phải tu hành, lại cần tìm hiểu Thần Văn luyện chế Thần binh, phần lớn Luyện Khí Sư còn có thể nhận nhiệm vụ Luyện khí tới thu được tài phú, giống như Phong Bình, hẳn tự nhiên không có khả năng tận tâm tận lực luyện chế tất cả Thần binh, lò luyện kia điều phối cái gọi là tỉ lệ vàng, đầy đủ hần sử dụng luyện chế rất nhiều Thần binh.

Tần Văn Thiên dựa theo Phong Bình yêu cầu rút dịch thể vào Khí Phôi, sau đó để vào trong máng Luyện khí chờ chúng động lại, lúc này Phong Bình ở bên cạnh lò nung nhắc lên một Luyện Khí Lô, nhìn Tần Văn Thiên phân phó nói:

- Đi Tài Liệu Điện giúp ta lấy một cân Thanh Đồng, nửa cân Ngân Sa, nửa cân Huyết Nham, chút ít Tinh Thần Cương cùng với Khinh Nhôm qua.
- Đây là muốn luyện kiếm, hơn nữa còn là kiếm tính chất nhẹ nhàng.

Tần Văn Thiên lấy được trí nhớ Luyện khí, tự nhiên có tin tức về tài liệu Luyện Khí, Thanh Đồng là chủ tài, Ngân Sa có thể làm cho kiếm sinh quang hoa, vài loại tài liệu khác có thể luyện chế ra kiếm nhẹ nhàng mà lại phong duệ, nhất là Huyết Nham cùng Tinh Thần Cương, đều là kim loại trân quý.

- Đại Sư là muốn giúp Lâm Nguyệt luyện chế nhuyễn kiếm?

Tần Văn Thiên thử dò xét hỏi.

Phong Bình quét mắt nhìn hần một cái, lãnh đạm nói:

- Cũng tính có vài phần kiến thức, biết ta muốn luyện chế nhuyễn kiếm, phụ thân của Lâm Nguyệt và ta có chút giao tình, bản thân nàng cũng có thiên tài tu luyện, giúp nàng Luyện khí ta đương nhiên phải tận tâm, tiểu tử người đắc tội nàng là vì hấp dẫn nàng chú ý đi, bắt quả ta khuyên người không nên nghĩ nhiều, nếu có thể an tâm làm học đồ của ta ba năm, ta sẽ để người lĩnh ngộ một chút Thần Văn đơn giản.
- Ba năm, vẫn chỉ là Thần Văn đơn giản?

Tần Văn Thiên nói nhỏ một tiếng, Luyện Khí Sư đối với Thần Văn nhìn thật là nặng.

- Thế nào, ngại lâu? Người có biết ta vì thu được Thần Văn của Tinh Hà Công Hội bỏ ra cái giá lớn như thế nào không?

Phong Bình hừ lạnh một tiếng nói:

- Bỏ ra tài liệu đi.

Tần Văn Thiên khẽ gật đầu, đi Tài Liệu Điện mang tới tài liệu mà Phong Bình cần, lập tức liền thấy Phong Bình để chúng vào Luyện Khí Lô.

- Hòa điểm nơi này đều là Địa Hòa do Tinh Hà Công Hội cung cấp, nếu không có Tinh Hà Công Hội, rất nhiều Luyện Khí Sư ngay cả luyện tài liệu cũng làm không được, muốn trở thành Luyện Khí Sư quả thực hà khắc.

Trong lòng Tần Văn Thiên thâm than, tính chất của Tinh Thần Cương cực kỳ cứng rắn, tuyệt không phải vậy hòa điểm bình thường có thể nóng chảy.

Nhất là muốn luyện chế Thần binh đẳng cấp càng cao, cần tài liệu càng khó nóng chảy.

Đương nhiên, đối với Luyện Khí Sư mà nói, hiếm có nhất cùng trọng yếu nhất, vẫn là Thần Văn, cùng với năng lực lĩnh ngộ khắc họa Thần Văn.

Sau khi để tài liệu Luyện Khí vào Luyện Khí Lô, Phong Bình lại đợi Khí Phôi xuất hiện vết rách, lập tức bảo Tần Văn Thiên đặt Khí Phôi một thanh kiếm lên luyện khí thạch, ngón tay điểm một cái, nhất thời Khí Phôi nứt ra, lộ ra thanh kiếm bị ngọn lửa nung đỏ.

- Lúc này khí còn chưa hoàn toàn động lại, là thời cơ khắc họa Thần Văn tốt nhất.

Phong Bình nhàn nhạt nói, Tinh Thần Chi Lực ba động, chỉ thấy Phong Bình vươn một chỉ, chỗ đầu ngón tay lại có Tinh Thần Chi Lực rực rỡ, hóa thành Tinh Thần đao khắc.

- Đây là Tinh Hồn, Tinh Hồn của Phong Bình là một thanh đao khắc, chưa tính là Chú Tạo Tinh Hồn, nhưng dùng để khắc họa Thần Văn ngược lại cũng không tồi.

Tần Văn Thiên thầm nói, chỉ thấy Phong Bình dùng Khắc Đao Tinh Hồn khắc họa Thần Văn, không có ký Tàn Văn Thiên chút nào, Thần Văn phiền phức không gì sánh được, từng cái văn lộ giao thoa, mắt thường khó phân biệt, phẳng phát như mạch lạc trên cơ thể người, kiểm thì tương đương với nhân thể.

Bất quá có lẽ Phong Bình không ngờ, Tần Văn Thiên nhìn động tác của hắn rất rõ ràng.

- Đây là Thần Văn cơ sở trong Thần Văn kiểm hình, có thể tăng cường kiểm phong duệ tính, tăng phúc lực công kích nhất định, bất quá Phong Bình này khắc họa hơi thô ráp.

Tâm của Tần Văn Thiên như gương sáng, nhưng tự nhiên sẽ không nói ra, Phong Bình này không có Chú Tạo Tinh Hồn, lấy tay khắc họa Thần Văn, hết lần này tới lần khác thiên phú Luyện khí trái lại làm khó hắn.

Kỳ thực Phong Bình hắn cũng biết Khắc Đao Tinh Hồn của mình về việc tu hành không có ưu thế gì, mới có thể tốn hao khí lực đi lên con đường Luyện khí, hơn nữa cũng coi như có chút thành tựu, lại không nghĩ sẽ bị Tần Văn Thiên khinh bỉ một phen.

- Nếu ngươi có thể học được Thần Văn này, ngươi liền một đời không lo.

Phong Bình tự nhiên không biết cách nghĩ của Tần Văn Thiên, còn dương dương tự đắc, cười nhạt liếc nhìn Tần Văn Thiên, vừa khắc Thần Văn lên tất cả Bình khí, sau đó chờ chúng nó triệt để làm lạnh, lại tiến hành đánh bóng, khai nhận...

Còn Thần Văn khắc họa lên, sau khi luyện chế hoàn thành lại hoàn toàn biến mất, dường như khảm nhập nội bộ của Thần binh, trở thành mạch lạc của Thần binh, thành một bộ phận của chúng.

- Ngươi thử xem.

Phong Bình luyện chế xong một thanh Thần binh đưa cho Tần Văn Thiên.

Tần Văn Thiên cầm kiểm, Tinh Thần Chi Lực phun trào, xâm nhập trong kiểm, nhất thời có một loại cảm giác huyết mạch tương liên, dường như mạch lạc Thần Văn kia cũng là một bộ phận của mạch lạc thân thể, Tinh Thần Chi Lực có thể chảy vào trong đó kích phát lực lượng của kiểm.

- Thật kỳ diệu.

Trước đây Tần Văn Thiên không có tu hành, tự nhiên chưa tiếp xúc qua Thần binh, không nghĩ tới Thần Văn lại có tác dụng kỳ diệu như vậy.

- Hôm nay đánh bóng luyện khí ngươi cũng thấy rõ, nếu ngươi thật muốn làm học đồ, sau này ta liền an tâm khắc họa Thần Văn, những chuyện khác do ngươi tới làm, thế nào?

Phong Bình nhìn Tần Văn Thiên nói.

- Phong Bình Đại Sư, ta sẽ không thường tới nơi này, bất quá nếu lúc ta rảnh rỗi qua, sẽ giúp làm sự tình này, hơn nữa không cần thù lao.

Tần Văn Thiên đáp lại, hôm nay quá trình luyện chế hắn cũng làm rõ ràng, ở trong trí nhớ của hắn kỳ thực đã có Luyện Khí Chi Pháp, nhưng dù sao đích thân trải qua sẽ càng rõ ràng hơn.

Luyện khí, trọng yếu nhất là khắc họa Thần Văn, cái khác chỉ cần nắm giữ phương pháp luyện chế Thần binh bất đồng sử dụng tài liệu bất đồng là được, đương nhiên đánh bóng khai nhận cũng cần kỹ thuật, còn hóa điểm, ở trong Tinh Hà Công Hội thì không cần suy nghĩ.

Chính bởi vì Tinh Hà Công Hội hết thảy đều có sẵn, cho nên Phong Bình có thể luyện chế lượng lớn Thần binh Nhất giai cấp thấp, nhưng mặc dù là Thần binh Nhất giai Hạ phẩm, đối với rất nhiều Luyện Thể cảnh bên ngoài mà nói, cũng là bảo vật cực kỳ trân quý.

- Không biết phân biệt.

Phong Bình hừ lạnh một tiếng, nói:

- Ta đi nghỉ trước, có chút vật bỏ đi ngươi giúp ta thu thập vứt bỏ.

Tần Văn Thiên thấy Phong Bình ly khai, thầm nghĩ người này cũng đủ âm hiểm, rõ ràng trong vòng một ngày là có thể luyện chế lượng lớn một ít Thần binh phẩm chất thông thường, nhưng muốn người khác ba ngày qua lấy, tỏ vẻ hắn luyện chế Thần binh cần tốn hao rất nhiều thời gian.

Đương nhiên, nếu Phong Bình muốn chú tâm luyện chế một thanh Thần binh, đích xác cần ba ngày, tựa như hắn giúp Lâm Nguyệt luyện chế Thần binh, bởi vì khắc họa Thần Văn thì không phải là một chuyện dễ dàng, nhất là một khi khắc họa Thần Văn xuất hiện sai sót, chính là luyện chế thất bại.

Phong Bình đi rồi, bỏ lại một Khí Phôi kiểm hình, hắn lấy dịch thể “tỉ lệ vàng” rót vào trong đó, chuẩn bị tự mình ném thử một phen.

- Dựa theo ký ức ta chiêm được, Thần Văn cùng Thần binh chia làm đẳng cấp giống nhau, chia làm Nhất giai đến Thập giai, Thần binh Nhất giai cần

Thần Văn Nhất giai luyện chế, Thần binh Nhị giai thì chỉ ít cần Thần Văn Nhị giai luyện chế, Luyện khí Thần Văn có giai cấp, đều là do những thứ Thần Văn cơ sở kia tổ hợp diễn hóa thành, Thần Văn càng cao cấp, càng khó lĩnh ngộ, trong trí nhớ một ít Thần Văn Tam giai, ta xem cũng xem không hiểu.

Tần Văn Thiên trầm nghĩ, đợi Khí Phôi làm lạnh xuất hiện vết rách, hắn cũng đặt Khí Phôi ở trên luyện khí thạch, bàn tay run lên, gõ bẻ Khí Phôi, nhìn thanh kiếm đỏ hồng kia, Tinh Thần Chi Lực trong cơ thể Tần Văn Thiên điên cuồng đan vào, hội tụ, dẹt thành một Đồ Văn hoa mỹ, Thần Văn kiếm hình, Thần Văn này là Thần Văn Nhất giai Phi Kiếm.

Trên lòng bàn tay, một thanh Tinh Thần Thiên Chuy hiện lên, cũng không ngừng cải biến trở thành hình dạng kiếm phù hợp, trong cơ thể đan vào Tinh Thần cũng đi về phía Văn Thiên Chuy, lại lạc ấn vào Thiên Chuy.

Tần Văn Thiên giờ thủ chương lên, đập xuống kiếm, nguyên vẹn đập xuống ở trên thân kiếm, Thần Văn trực tiếp in vào trong kiếm, hóa thành mạch lạc của kiếm.

- Hô...

Tần Văn Thiên thờ sâu, cũng không biết hiệu quả như thế nào.

Thu hồi Thiên Chuy, Tần Văn Thiên bắt đầu sử dụng công cụ đánh bóng, bất quá khi hắn tiến hành bước cuối cùng, chuẩn bị làm kiếm khai nhận, Phong Bình lại vội vàng vàng tới rồi, thấy động tác của Tần Văn Thiên thần sắc liền động lại, cau mày nói:

- Ngươi đang làm cái gì?

- Phong Bình Đại Sư, ta thử xem có thể đánh bóng hay không.

Tần Văn Thiên mở miệng nói.

- Ngươi coi đây là địa phương nào, ngươi tiêu hao Khí Phôi cùng với dịch thể Luyện khí đầy đủ ta luyện chế một thanh Thần binh, ngươi bồi thường nổi sao.

Phong Bình giận dữ, đi tới bên cạnh Tần Văn Thiên, trực tiếp phát ổng tay áo, nhất thời thanh kiếm mà Tần Văn Thiên còn chưa khai nhận rơi xuống trên mặt đất.

- Hôm nay Mộc Thanh Đại Sư muốn tới xem một chút, coi như ngươi gặp may mắn, lập tức rút cho ta.

Phong Bình hiển nhiên không nghĩ tới một học đồ dám làm càn như vậy, lạnh lùng nói.

Thần sắc của Tần Văn Thiên cứng đờ, Phong Bình này là Luyện Khí Sư, thật đúng là cao ngạo, hừ lạnh một tiếng, Tần Văn Thiên trực tiếp vung tay ly khai.

- Không biết tốt xấu, uống ta còn muốn thương cảm thu lưu ngươi.

Phong Bình cả giận nói, lúc này Tần Văn Thiên đã đi ra ngoài, chỉ thấy có mấy bóng người vừa vận đến bên này, tất cả đều mặc Tinh Hà trường bào, người cầm đầu khí vũ phi phàm, mà bên cạnh hắn còn có một thiếu nữ xinh đẹp làm bạn.

Mộc Thanh chính là Luyện khí phân điện Điện chủ của Tinh Hà Công Hội Thiên Ung thành đời trước, bất quá bây giờ đã điều tới Hoàng thành, lần này trở về là muốn nhìn Luyện Khí Sư nơi này Luyện khí có tiến bộ hay không.

Tần Văn Thiên gặp thoáng qua đoàn người này, nữ nhân kia chỉ nhàn nhạt liếc nhìn Tần Văn Thiên, ánh mắt ấy càng làm cho Tần Văn Thiên cảm nhận được Luyện Khí Sư cao ngạo, đều là chút hạng người tâm cao khí ngạo a.

- Phong Bình, chuyện gì nổi giận như vậy?

Đám người Mộc Thanh đi vào Luyện khí phòng của Phong Bình.

- Mộc Thanh Đại Sư, Hội Trưởng.

Phong Bình khom người, giờ phút này mặt hắn đầy dáng tươi cười, nào có chút tức giận.

- Ân.

Mộc Thanh gật đầu, đi vào Luyện Khí Điện nói:

- Nhìn hôm nay trình độ Luyện khí của ngươi như thế nào.

Nói xong, hắn vừa vận thấy thanh kiếm bên cạnh luyện khí thạch, không khỏi nhật lên, xem một vật phẩm thất bại, có đôi khi càng có thể nhìn ra tài nghệ của một người.

Phong Bình vừa định nói chuyện, chỉ thấy sắc mặt của Mộc Thanh trở nên đặc sắc, xoay người nhìn Phong Bình, vui vẻ nói:

- Phong Bình, tiêu chuẩn của Luyện khí người tiến bộ lớn như vậy?

Phong Bình sững sờ một chút, Mộc Thanh trả kiếm lại cho hắn, Phong Bình tâm niệm vừa động, Tinh Thần Chi Lực cùng Thiên Địa Nguyên Lực chảy vào trong đó, sắc mặt của hắn cũng lập tức đặc sắc lên.

- Làm sao có thể?

Phong Bình có chút không tin.

- Thanh kiếm này kém ở tài liệu, người chỉ dùng dịch luyện phối hợp tốt để luyện chế, nhưng Thần Văn tinh xảo làm ta cũng xấu hổ, có thể nói hoàn mỹ, mặc dù chỉ là Thần Văn Nhất giai, nhưng đã làm được đăng phong tạo cực, chỉ sợ người cách Luyện Khí Sư Nhị giai cũng không xa.

Mộc Thanh mỉm cười nhìn Phong Bình nói:

- Năm sau ta dự định mang một trợ thủ đi Hoàng thành, bây giờ người này có thể định ra rồi, Phong Bình, thanh kiếm này xác thực người luyện chế?

Phong Bình chần chờ một lúc, lập tức cắn răng, cơ hội như thế căn bản không thể bỏ qua.

- Đương nhiên.

- Được, ta cho người ba ngày thời gian, hết toàn lực luyện chế ra một kiện Thần binh, để ta nhìn tiêu chuẩn đỉnh phong của người như thế nào.

Mộc Thanh nở nụ cười, lập tức xoay người rời đi.

Phong Bình tâm thì lộ bộ, sắc mặt hơi tái nhợt, vừa rồi hắn nhất thời tham niệm không muốn bỏ qua cơ hội thừa nhận, nhưng bây giờ, hắn làm sao có thể khác ra Thần Văn kia, tham niệm hại nhân a.

- Tiểu tử kia... Đúng, nhất định phải tìm được hắn!

Trong lòng Phong Bình run rẩy, nếu tìm không được Tàn Văn Thiên, hắn liền xong đời.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Áp lực

Tàn Văn Thiên ly khai Tinh Hà Công Hội có chút phiền muộn, hắn còn muốn nhìn mình khác họa Thần Văn có thể luyện chế ra Thần binh hay không, không nghĩ tới lại sớm bị đánh ra, bất quá chỉ ít biết quá trình Luyện khí, chuyện này với hắn có không ít giúp đỡ, sau này nếu có điều kiện thích hợp như ở Luyện Khí Điện, chính hắn cũng có thể Luyện khí.

Thời điểm trở lại Tàn phủ đã là hoàng hôn, lần này hắn đi tới cửa chính, muốn nhìn tình huống bên ngoài Tàn phủ như thế nào.

Tàn Văn Thiên ở xa xa liền ngừng lại, chỉ thấy phía trước có một đám kỵ sĩ khoác giáp trụ vây Tàn phủ lại.

- Thật sự dám động thủ với Tàn phủ sao?

Sắc mặt của Tàn Văn Thiên không dễ nhìn lắm, thấy đám người Tàn Xuyên đều ở đó, liền thúc ngựa đi tới.

Những người vây quanh Tàn phủ kia thấy Tàn Văn Thiên cũng không có ngăn trở, tùy ý hắn và đám người Tàn Xuyên hội hợp.

- Văn Thiên, người vào phủ trước đi.

Tàn Xuyên thấy Tàn Văn Thiên qua, nhìn hắn mở miệng nói.

- Tránh không được, nhóm người thứ nhất đã chọn, Tàn Văn Thiên chính là một người trong đó, Vũ thống lĩnh đã sắp đến rồi.

Thống lĩnh Ngân Vũ kỵ sĩ đoàn Lãnh Ưng cười lạnh một tiếng, người hắn muốn đợi cũng sắp đến rồi, hắn không vội.

Tàn Văn Thiên đi tới trước người Tàn Dao, lộ ra thần sắc hỏi dò.

- Người còn nhớ lần trước sau khi Học viện Vũ phủ khảo hạch chấm dứt, Diệp gia lão đầu nói không, người của Thần Tướng Vũ Phủ cũng sắp đến rồi, người, ta, Tàn Thương còn có Tàn Chí, bọn họ muốn mạnh mẽ mang nhóm đầu tiên đi.

Thần sắc của Tần Dao không dễ nhìn lắm, Tần Văn Thiên lập tức nhớ tới lần trước lúc khảo hạch kết thúc, Diệp Mặc nói bệ hạ “ban ân” người Tần phủ có thiên phú có thể đến Thần Tướng Vũ Phủ tu hành, nhưng kì thực là nghiêm ngặt không chế bọn hắn lại.

Bây giờ, đây là muốn cường chế thi hành.

- Vũ thống lĩnh còn gọi là Vũ Tu La, thủ đoạn hết sức tàn nhẫn, thực lực mạnh mẽ.

Tần Dao bổ sung một câu, Thần Tướng Vũ Phủ Vũ Tu La, ở Hoàng thành các đại Vũ phủ Học viện cũng rất nổi danh.

- Nếu Diệp gia lý giải Tần phủ, liền biết Tần phủ chắc chắn sẽ không giao người, Vũ Tu La tới, sợ là không chỉ vì muốn bốn người chúng ta đơn giản như vậy.

Tần Văn Thiên thấp giọng nói, làm cho mọi người đều cảm thấy rất trầm trọng, sợ dĩ những người này chậm chạp không động thủ, kì thực là kiêng kỵ lực lượng ẩn dấu sau Tần phủ, Vũ Vương Vũ vệ.

Xa xa trên đại đạo, mặt trời chiều chiếu lên thân ảnh một đoàn người, chỉ thấy một chi thiết kỵ cuốn qua một trận cuồng phong, từ từ tiến nhập tầm nhìn của mọi người, trước mặt nhất có hai người, một trung niên, rất đen, ánh mắt lại cho người ta cảm giác âm u tàn nhẫn, mà bên cạnh hắn là một thanh niên mười sáu mười bảy tuổi, con mắt sắc bén kia lại như dã thú, khiến người ta cảm thấy nguy hiểm.

- Vũ Tu La, còn có đệ tử của hắn, Diệp gia Diệp Lang.

Tần Dao nhìn về phía hai người kia nói:

- Diệp Lang là hắn sau khi thức tỉnh Yêu Lang Tinh Hồn thay tên, chính là đường đệ của Diệp Vô Khuyết, ở trong Thần Tướng Vũ Phủ tu hành, tuy tuổi còn trẻ nhưng thủ đoạn tàn nhẫn, tu vi Luyện Thể cảnh đỉnh phong, sức bật rất mạnh, từng giết qua nhân vật vừa bước vào Luân Mạch cảnh.

- Tần Xuyên.

Thanh âm lạnh như băng của Vũ Tu La vang lên, ánh mắt nhìn về phía người Tần phủ nói:

- Bệ hạ ban ân Tần phủ, Tần Dao, Tần Văn Thiên, Tần Thương, Tần Chí, có thể theo ta đi Thần Tướng Vũ Phủ tu hành.

- Tần Xuyên cảm ơn Long ân của bệ hạ, bất quá Tần phủ ta đối với hậu bối đệ tử tu hành tự có an bài, không nhọc đến Vũ thống lĩnh phí tâm.

Tần Xuyên bình tĩnh đáp lại.

Khóe miệng của Vũ Tu La hiện lên một tia châm chọc, chỉ thấy thanh niên bên cạnh hắn đạp ngựa lên trước, ngón tay chỉ Tần Xuyên, nói:

- Lão già kia, đừng cho người mặt không biết xấu hổ, sư phụ ta khách khí với người, chớ thật coi mình là một nhân vật, dám phế cặn Tần phủ các người có cơ hội tiến nhập Thần Tướng Vũ Phủ, còn phải quý xuống khấu tạ ân đức của chúng ta mới phải.

- Làm càn!

Người Tần phủ mặt lộ tức giận, thanh niên này cũng dám chỉ vào Tần Xuyên mắng, quá càn rồi.

- Diệp gia hậu đại, không ai quản giáo được sao?

Tần Xuyên quét nhìn Diệp Lang.

- Quản giáo?

Diệp Lang nhìn người Tần phủ, mang theo thái độ coi thường, mặc dù không đến 16 tuổi, nhưng trong ánh mắt của hắn đã lộ ra thú tính khát máu, chỉ vào người sau lưng Tần Xuyên nói:

- Tần phủ các người dạy dỗ ra đám phế cặn này, ta một tay là có thể bóp chết, người tin không?

- Gia hỏa này thật cuồng vọng, ta ngược lại muốn xem xem người làm sao bóp chết chúng ta.

Chỉ thấy một vị Tần gia hậu bối không nhận được Diệp Lang nhục nhã, gầm lên một tiếng, nhào về phía Diệp Lang.

- Tần Mộc, trở về.

Tần Xuyên quát một tiếng, lại chỉ thấy khóe miệng Diệp Lang hiện lên một nụ cười tàn nhẫn, thân thể hóa thành hình cung, như dã thú, khí tức trên người lạnh lùng tới cực điểm, chiến mã của hắn cũng run rẩy không ngừng, trực tiếp phủ phục ở trên mặt đất, miệng sùi bọt mép.

- Ô...ô...n...g!

Thân thể Diệp Lang hóa thành một đạo hồi ảnh, trực tiếp biến mất.

- Tốc độ thật nhanh!

- Gào!

Một tiếng kêu gào thống khổ truyền đến, kèm theo âm thanh rắc rắc cốt cách bẻ gãy, thân thể Tần Mộc bay ra ngoài, hung hăng té lăn trên đất, xương cốt cả người đều bị lực lượng kia nổ nát nát ra.

- Rắc rắc!

Chân của Diệp Lang nặng nề đạp lên mặt đất, mặt đất xuất hiện một vết rách cự đại, có thể thấy được lực lượng của hắn mạnh bao nhiêu, ánh mắt như dã thú nhìn chăm chăm Tần Mộc, Diệp Lang lần thứ hai gào thét bay ra, bàn tay hóa thành lợi đao, chớp tới đầu của Tần Mộc, nếu trúng một đao đáng sợ này, đầu của Tần Mộc tuyệt đối sẽ bạo liệt.

Người Tần phủ sắc mặt đại biến, rất nhiều người thậm chí nhắm hai mắt lại, Tần Mộc ở trong thế hệ thanh niên của Tần phủ thực lực coi như rất mạnh, Luyện Thể cảnh cửu trọng, dĩ nhiên không đỡ nổi một đòn, đáng hận hơn là, Diệp Lang kia còn dám sát nhân.

- Làm càn.

Đột nhiên, thủ chương của Tần Xuyên chế trụ cánh tay của Diệp Lang, trầm ổn như núi, Tần Mộc nằm ở trên đất trán chảy mồ hôi lạnh, cặp mắt nhìn Diệp Lang chỉ cảm thấy sợ hãi.

Diệp Lang ngẩng đầu lên, nhìn Tần Xuyên, con mắt như dã thú hiện lên miệt thị:

- Tiểu nhân không được lảo nhão lên sao.

Nói xong, Diệp Lang rút cánh tay về, ở trước mặt người Tần phủ đi lại vài bước, mở miệng nói:

- Có muốn ta thay ngươi quản giáo phế cận không, một cái không được, có thể cùng tiến lên.

Tuy Tần Xuyên phần nộ, nhưng trong lòng thâm than, tuy hắn ở Thiên Ung thành, nhưng đối với động tĩnh của Hoàng thành rành mạch từng câu, không nói Diệp Vô Khuyết, Diệp gia thật có mấy thanh niên, một đời trẻ tuổi của Tần gia, đều không có người có thể chống lại, cái này không chỉ bởi vì thiên phú, cũng bởi vì Tần phủ sa sút cùng Diệp gia huy hoàng, tài nguyên tu luyện chênh lệch quá lớn.

- Cuồng vọng, quá cuồng vọng.

Người Tần phủ sắc mặt xanh mét, Tần Dao nhin không được mở miệng nói:

- Diệp Lang, ngươi quá kiêu ngạo!

Ánh mắt của Diệp Lang rơi vào trên người Tần Dao, con mắt kia quét nhìn thân thể Tần Dao, thậm chí ở trước ngực Tần Dao hung hăng nhìn chòng chọc vài lần, lộ ra ý thềm nhỏ dãi, làm cho sắc mặt Tần Dao khó coi lên.

- Tần Dao, mặc dù thiên phú của ngươi kém, nhưng đáng người không tệ, làm cho người tâm động, không bằng làm tiểu thiếp của ta được không.

Diệp Lang lại nhìn chăm chăm Tần Dao mở miệng nói, làm cho thanh niên Tần phủ đều vô cùng phần nộ, Tần Dao là hòn ngọc quý trên tay Tần phủ, một trong tứ đại mỹ nữ của Thiên Ung thành, dung mạo xuất chúng, thiên phú cũng thật tốt, Diệp Lang này lại nói nạp làm thiếp.

Tần Dao đi lên phía trước, nhưng bị Tần Vãn Thiên kéo lại, chỉ thấy ánh mắt của Tần Vãn Thiên nhìn chăm chăm Diệp Lang, sau khi bước vào tu hành, hắn còn chưa chân chính phóng thích qua lực lượng của mình, hắn rất muốn thử xem.

- Tỷ, ta tới.

Tần Vãn Thiên nhìn Tần Dao, lộ ra một nụ cười hiền hòa.

- Vãn Thiên, thực lực của Diệp Lang rất đáng sợ, cực kỳ đáng sợ.

Tần Dao lắc đầu, tuy thiên phú của Tần Vãn Thiên kiệt xuất, nhưng dù sao bước vào tu hành không lâu, tuyệt đối không phải đối thủ của Diệp Lang.

- Đối phó loại cận bã này, ta sợ sẽ dơ tay tỷ.

Tần Vãn Thiên cười như trước, néo néo gương mặt của Tần Dao, làm cho Tần Dao ngẩn người, trừng Tần Vãn Thiên một cái, người này, lúc này còn có tâm tư làm vậy, bất quá nàng cũng biết Tần Vãn Thiên, hắn lúc nào cũng một bộ cả lơ phất phơ, dường như chuyện gì cũng không để ở trong lòng, bất quá ở cùng hắn lại khiến người ta ấm lòng.

- Ngươi cẩn thận một chút.

Tần Dao mở miệng nói.

- Yên tâm

Tần Ván Thiên gãi gãi đầu, cười đi ra ngoài, nhìn Diệp Lang một chút, Diệp Lang này niên linh gần giống như hắn, nhưng tuyệt đối là nhân vật hung ác, hơn nữa cực kỳ cuồng ngạo, tự cao tự đại.

- Tần Ván Thiên.

Diệp Lang nhìn Tần Ván Thiên như có vài phần đùa giỡn tàn bạo, lại có vài phần lạnh lùng nói:

- Ta sẽ phế bỏ tay mà ngươi chạm Tần Dao.

- Nghe nói tu vi của ngươi là Luyện Thể cảnh đỉnh phong, ta tuy chỉ là Luyện Thể cảnh lục trọng, nhưng muốn nhìn ngươi làm sao phế đi tay của ta.

Tần Ván Thiên nhàn nhạt nói.

- Ta sẽ áp chế lực lượng ở Luyện Thể cảnh lục trọng, cho ngươi biết, người Tần phủ ở trong mắt thiên tài, là không chịu nổi cỡ nào.

Con mắt Diệp Lang lóe lên, thân thể hắn nhào ra ngoài, như đã lang bôn tẩu ở trong núi hoang, tiếng gió gào thét.

Lợi trào của Diệp Lang bay thẳng đến đầu của Tần Ván Thiên, gân cốt phát ra âm hưởng, Thiên Lang trào lộ ra ánh sáng u ám, hắn đích xác áp chế lực lượng của mình, nhưng vẫn khùng bố như trước.

Tần Ván Thiên thấy Diệp Lang áp chế tu vi, trong con ngươi hiện lên lạnh lùng, khí chất cùng mới vừa rồi tuyệt nhiên bất đồng, lộ ra một cổ bá đạo, tràn đầy khí tức nguy hiểm, trong cơ thể hội tụ Tinh Thần Chi Lực điên cuồng xoay tròn, phun trào về phía cánh tay.

- Đứng!

Tần Ván Thiên bước ra một bước, cánh tay cuồng mãnh gào thét, như Cự Long bay lượn, ngạo thị hết thảy.

Thiên Lang trào âm lãnh cùng Hàng Long Quyền va chạm, phát ra một âm thanh đáng sợ, Diệp Lang phát ra một tiếng rên rỉ, chỉ cảm thấy lợi trào như nứt ra, trong mắt hắn hiện lên khí tức nguy hiểm.

- Ngươi dám gạt ta.

Trong cơ thể Diệp Lang bị chấn động cường liệt, khí huyết quay cuồng, rít gào một tiếng, loại lực lượng này căn bản không phải Luyện Thể cảnh lục trọng, Diệp Lang hoàn toàn bộc phát ra khí thế, toàn thân phát ra âm thanh bùm bùm.

Cuồng phong cán quét, Diệp Lang lần thứ hai bay ra, khí thế âm lãnh đáng sợ làm cho hư không đè nén, Tần Ván Thiên chỉ cảm thấy toàn bộ đất trời đều bị âm lãnh chiếm cứ, phảng phất như có từng con Yêu Lang lao tới hắn.

- Khí thế thật mạnh.

Trong lòng Tần Ván Thiên thâm than, cổ lực lượng này đủ để ép vỡ hắn, lúc này Tinh Thần Chi Lực trong cơ thể hắn hội tụ càng đáng sợ hơn, như một con bão táp hội tụ trong Tinh Mạch, trong cơ thể chứa đựng Tinh Thần Chi Lực toàn bộ bị nghiền ép ra, theo Tinh Mạch nhảy vào cánh tay, giờ khắc này, Tần Ván Thiên cảm giác mình tràn đầy lực lượng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Cổ Thần Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.